

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἐπίσημο περιοδικό
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ”

Τὸ περιοδικὸν "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ" εἶναι τὸ ἐκφραστικὸ ἔντυπο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Οἱ βασικοὶ τοῦ στόχοι εἶναι ἡ θρησκευτικὴ διαφώτιση τοῦ ποιμνίου Τῆς καὶ ἡ κωδικοποίηση τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων Τῆς.

Ἐκδίδεται προνοίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομου Β΄ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Γραφεῖα: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Λευκωσία, τηλ. 22-554-691, Τηλεομιότυπο 22-346-307.

E-mail: apostolosvarnavas@hotmail.com

Ἐτήσια συνδρομή: Γιὰ τὴν Κύπρον €20.00. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην €30.00.

Γιὰ τίς ἄλλες χώρες £30 – ἢ \$50. – ISSN 1012 – 7151

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΡΙΘΜΟΣ Κ.Ε.Τ. : 119-01-014943-01 IBAN: CY13 0050 0119 0001 1901 0149 4301

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα	132
Ἑόρτια Γράμματα	136
Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου	140
Χαιρετισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου γιὰ τίς ἐπετείες τῆς 25ης Μαρτίου 1821 καὶ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955	141
Χαιρετισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου στὸ συνέδριο γιὰ τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια	144
Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεωργίου: Ἡ Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὴν Κωνσταντινούπολη	150
Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεωργίου: Ἡ διαχρονικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους	169
Ἐπισκόπου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου: Ὁ Τάσος Μητσόπουλος, Ἡ τελευταία ἐλπίδα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας	186
† Τάσου Μητσόπουλου: Στὴν πορεία γιὰ τὴν Ἀνάσταση	190
Ἐπισκόπου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου: Ὁμοφυλοφιλία: Ἀτομικὸ δικαίωμα ἢ Ἱδεολογία;	193
Ἐπισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου: «Αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν»	200
Ἡγουμένον Ἱερᾶς Μονῆς Ἀπ. Βαρνάβα κ. Ἰωάννου: Ὁ Απόστολος Βαρνάβας καὶ ἡ Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ του	204
Ὁμήρου Γιαννάκη: Ἡ 25η Μαρτίου, ἡ 1η Ἀπριλίου καὶ τὰ σημερινά μας καθήκοντα	212
Ἀντρέα Φυλακτοῦ: Τὸ ἴδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄	222
Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά	229

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΟΥΣ, ὩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΤΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΟΝΙΣΜΟ.

ΩΔΗ ΣΤ'. Ο ΕΙΡΜΟΣ

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους,
κατόχους πεπεδημένων Χριστέ,
καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς,
ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος
Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Χάριν, εἰρήνην καὶ εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Η νικητήρια ἰαχὴ «Χριστὸς Ἀνέστη» διαλύει σήμερα τὴ θλίψη τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ τὴ σιγὴ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου. Χθὲς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ φαινόταν «ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος» (Ψαλμ. 87,4). «Πιλάτῳ παρίστατο, ξύλῳ κατεκρίνετο, τάφῳ κατεκλείετο». Ἡ ἀθυμία γιὰ τὴ διαπραχθεῖσα μαιφονία κατεῖχε ὁλόκληρη τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀφοῦ ἀκόμα καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σταυρωτὲς «τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον» (Λουκ. 23,48) ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶ.

Καὶ ὅμως! Τὸ καταθλιπτικὸ σκηνικὸ ἄλλαξε ἄρδην. Ὁ Κύριος «ἀναπεσὼν, ἐκοιμήθη ὡς λέων» (Γεν.49,9) καὶ ἀνέστη τριήμερος, φέρων ἀντὶ ἀκανθίνου στεφάνου τὸ διάδημα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου. Τὸ πένθος ἐστράφη εἰς εὐφροσύνην, ὁ κοπετὸς εἰς χαράν. Ὁ κλαυθμὸς τῆς ἐσπέρας, τὸ πρῶνι μετετράπη εἰς ἀγαλλίασιν (πρβλ Ψάλμ.29, 6). Καὶ ὡς ἡχῶ ἀναμεταδιδομένη διὰ τῶν αἰώνων, φτάνει μέχρις ἡμῶν ἡ χαροποιὸς διαβεβαίωσις τῶν Ἀποστόλων ὅτι «ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως» (Λουκ. 24, 34).

«Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα», ψάλλει διαρκῶς ἡ Ἐκκλησία. Εἶναι ἡ πεπληρωμένη χαρὰ ποὺ συνεχῶς ἀνατροφοδοτεῖται ἀπὸ τὴ σχέσιν μας μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν ὁποίαν «οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ἡμῶν» (πρβλ. Ἰω.16,22).

Στὰ πολλὰ καὶ ποικίλα προβλήματα τῆς ζωῆς, βιοποριστικά, κοινωνικά,

έθνικά, ύπαρξιακά, ή Ἐκκλησία ἀντιπαρατάσσει τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως, τῇ νίκῃ ἐπὶ τοῦ θανάτου, μὲ τὴν ὁποία αἵρεται κάθε ἀδιέξοδο. Ἀφοῦ «ὁ θάνατος τεθανάτωται» καὶ ἀφοῦ «Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ.15,20) τὸ μείζον πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει λυθεῖ. Δὲν δικαιολογοῦμαστε νὰ βασανιζόμαστε ἀπὸ ἐλάσσονα προβλήματα.

Εἶναι ἀδύνατον, βέβαια, μὲ ἐγκόσμια κριτήρια νὰ συμμετάσχει, ἢ ἔστω νὰ κατανοήσει κάποιος, μέσα σὲ συνθήκες ἀνέχειας καὶ ἀνεργίας, ἐθνικῶν κινδύνων καὶ ἐπαπειλούμενων συρράξεων, τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα. Ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβει τὴν ἔννοια τοῦ λόγου ποὺ πολλὲς φορὲς ἐπαναλάβουμε ἀπόψε: «Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὧ τῷ κόσμῳ». Σταυρὸς καὶ χαρὰ φαίνονται ἔννοιες ἀντίθετες. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅμως, ἔχει τὴν ἀκράδαντη πεποίθησι ὅτι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ δίνει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν τελικὴ βεβαιότητα ὅτι ὅσο καὶ ἂν ταλαιπωρηθοῦμε, ὅσο καὶ ἂν πονέσουμε, στὸ τέλος θὰ κατισχύσει ὁ Θεός, ὁ Κύριος καὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἡθικῆς τάξεως στὸν κόσμον, τὴν κατίσχυσι τῆς ἀλήθειας ἐπὶ τοῦ ψεύδους, τὴν νίκη τοῦ φωτὸς κατὰ τοῦ σκότους.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Γιὰ τεσσαρακοστὴ χρονιά γιορτάζουμε τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ κάτω ἀπὸ συνθήκες κατοχῆς καὶ ἀβεβαιότητος γιὰ τὸ ἐθνικὸ μας μέλλον, μὲ αὐξημένα, μάλιστα, προβλήματα λόγῳ καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ποὺ μαστίζει φέτος τὴν πατρίδα μας.

Πολλοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί μας ἔχουν κοιμηθεῖ μὲ τὸ ὄραμα τῆς ἀπελευθέρωσης καὶ τῆς ἐπιστροφῆς στὰ κατεχόμενα ἐδάφη μας. Ἄλλοι ἔχουν ἀποκάμει, καὶ ὅπως ὁ ἀρχαῖος Ἰσραήλ, κατὰ τὴ δική του σαραντάχρονη ταλαιπωρία στὴν ἔρημο, προέκρινε «τὴν αἰγύπτιον τροφήν», τῆς ἐλευθερίας, ἔτσι καὶ αὐτοὶ προκρίνουν τὴν πρόσκαιρὴ ἀπλὴ ἐπιβίωσι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ ἀπελευθέρωσι καὶ ἀπὸ τὴν ἐμμονὴ στὶς διεθνῶς παραδεδεγμένες ἀρχὲς καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Τότε, ἀμέσως μετὰ τὴν Τουρκικὴ εἰσβολή, μέσα σὲ πρὸ σκληρὲς δοκιμασίαι καὶ σὲ συνθήκες πλήρους ἀνέχειας, ἡ ψυχὴ παρέμενε ὀρθία. Σήμερα, μὲ πολὺ πρὸ βελτιωμένες συνθήκες, ἡ ψυχὴ κάμπτεται, συμβιβάζεται, ἐξαντλεῖται. Ἐκποιεῖ ἀντὶ πινακίου φακῆς πατρογονικὲς περιουσίαι, ἑλληνικὲς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Ἱστορίας μας, καὶ γίνεται συνεργὸς στὰ ἄνομα σχέδια τοῦ κατακτητῆ.

Ἀποφεύγει ὄχι μόνον τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναφορὰ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας. Ἀνέχεται τὴν παραχάραξη τῆς Ἱστορίας μας καὶ τὴν ὑπόσκαψη τῶν βασικῶν παραμέτρων τῆς αὐτοσυνειδησίας μας, συντελώντας, ἔτσι, στὴν ἀποδόμηση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Φαίνεται νὰ ἔχουν στερέψει οἱ πηγές τῆς πίστες στὸν Θεό, τὰ ἀποθέματα τῆς ἐλπίδας νὰ ἔχουν ἀναλωθεῖ, ἡ φωνὴ τῶν προγόνων νὰ μὴν ἀκούεται, οἱ αἰώνιες καὶ ἀκατάλυτες ἑλληνικὲς ἀξίες νὰ ἔχουν ἀνεπανόρθωτα πληγεῖ.

Πῶς θὰ μπορέσουμε, ὅμως, μὲ ἀνύπαρκτη τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση καὶ τὶς διαχρονικὲς ἑλληνικὲς καὶ χριστιανικὲς μας ἀξίες σὲ ὕφεση, νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ ματαίωση τῶν τουρκικῶν στόχων, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ ἡ κατάληψη καὶ τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου; Ποιὰ θωράκιση παρέχουμε στὸν συνομιλητὴ καὶ ποιὰν ἀσπίδα προστασίας στὴν Κυβέρνησή μας, γιὰ νὰ ἐπιμείνουν στὴν ἐξέγερση μιᾶς λύσης ποὺ νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐπιστροφή στὶς πατρογονικὲς μας ἐστίες καὶ τὴν ἐθνικὴ ἐπιβίωσή μας στὴν πατρώα γῆ;

Καλοῦμε πατρικὰ ὅλους, ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἰδεολογικὴ ἢ κομματικὴ τοποθέτηση, ὅποιες καὶ ἂν ἦταν οἱ ἀπόψεις ὡς πρὸς τὴ διακήρυξη γιὰ τὴν ἑναρξη τῶν συνομιλιῶν, καὶ ὅποιες καὶ ἂν εἶναι οἱ ἐπιφυλάξεις τους ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνεῖα ἐπίμαχων διατάξεων, νὰ ὁμονοήσουν καὶ ὡς ἓνας ἄνθρωπος νὰ ἀγωνιστοῦμε νὰ ἀποτρέψουμε ὅσα κακὰ διαισθανόμαστε ὅτι πιθανὸν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴ διακήρυξη καὶ ὅσα ἄλλα ἡ βουλιμία τοῦ κατακτητῆ θὰ προβάλλει ὡς νέες διεκδικήσεις.

Ἔχουμε, ὡς Ἐκκλησία, ἐπίγνωση τῆς κρισιμότητος τῆς κατάστασης. Δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς μας ὅτι μιὰ τυχὸν διαφορούμενη ἐρμηνεῖα στὸ κείμενο τῆς τελικῆς λύσης θὰ ὀδηγήσει τελικὰ στὴν κατάλυση τοῦ Κράτους μας καὶ στὴν ὁμηρία μας στὰ χέρια τῆς Τουρκίας. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἐκκλησία πρώτη θὰ ἀπορρίψει τέτοιο σχέδιο λύσης καὶ ὅτι θὰ καλέσει καὶ τὸν λαὸ νὰ πράξει τὸ ἴδιο. Ἔχουμε τὴν πεποίθηση ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας συμμερίζεται τὶς ἀπόψεις καὶ τὶς ἀνησυχίες μας καὶ δὲν θὰ ἀφήσει νὰ φτάσουμε σὲ τέτοιο δίλημμα.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὅση κι ἂν εἶναι ἡ ἀθυμία τῶν καιρῶν καὶ ὅσο κι ἂν οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὴν πατρίδα μας εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλοι, καλοῦμαστε σήμερα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ «προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος» καὶ νὰ «συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα κροτοῦντες

αιώνιον». Πανηγυρίζοντας την Ανάσταση του Χριστού δὲν παραθεωροῦμε τοὺς κινδύνους, οὔτε καὶ ὑποτιμοῦμε τὶς δυσκολίες. Τὰ ἀξιολογοῦμε ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς νέας βιοτῆς, τὴν ὁποίαν εἰσήγαγε στὸν κόσμον ὁ Ἀναστάς Κύριος. Ὑπερβαίνουμε τὸν σταυρό· δὲν παραμένουμε στὸν τάφο· ἀναμένουμε μὲ βεβαιότητα τὴν Ανάσταση.

Μὲ τὴ βάσιμη ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ κατίσχυση τοῦ δικαίου μας, ἀπευθύνουμε τὸν ἀναστάσιμο χαιρετισμὸ καὶ τὶς πατρικὲς εὐχὲς μας πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἐμπερίστατους: τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς ἀγνοουμένους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὅσους ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα.

Εἴθε ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ χαρίσει σὲ ὅλους τὶς εὐλογίες Του καὶ στὴν πατρίδα μας τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία.

Τερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Ἅγιον Πάσχα 2014.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων ἐν Χριστῷ ἀναστάντι

ὁ Κύπρος χρυσόετος

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η Ανάσταση τού Κυρίου αποτελεί το κορυφαίο γεγονός της χριστιανοσύνης και την πηγή των ελπίδων και της πίστεώς μας για την αιώνια βασιλεία τού Χριστού.

Ο Απόστολος Παύλος είναι σαφέστατος στο σημείο αυτό. Μάς λέγει χαρακτηριστικά. « ... εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ἡμῶν... εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν... Νυνὶ δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ. 15, 14-20)

Αυτή η έμφυτη και βαθύτατη πίστη για την Ανάσταση πλημμυρίζει τις ψυχές όλων μας και μάς γεμίζει με άφατη χαρά και αγαλλίαση. Εορτάζεται δε παντοιοτρόπως από τον ευσεβή λαό μας. Οι δε εκκλησιαστικοί μας άρχοντες ανταλλάσσουν μεταξύ τους εόρτια γράμματα, όπως είναι οι δύο επιστολές που ακολουθούν, μεταξύ τού Οικουμενικού Πατριάρχη κυρίου Βαρθολομαίου και τού Αρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου, στις οποίες είναι εμφανέστατο αυτό το πνεύμα τής πνευματικής τρυφής και τής πίστεως προς τη μεταθανάτια ζωή.

Αριθμ. Πρωτ. 437

Μακαριώτατε καὶ Ἀγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίσεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα» (Κανὼν Μεγ. Σαββάτου, ῥῆθ' ε', τροπ. β'). Εὐαγγελιζόμενοι ἐκ τῆς ἐπάλξεως τοῦ Ἰεροῦ ἡμῶν Κέντρου τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως δι' ἧς ἐτελεσιουργήθη τὸ μέγα θαῦμα τῆς διὰ θανάτου νίκης κατὰ τοῦ θανάτου, σπεύδομεν ἵνα ἐορτίως χαιρετίσωμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἀδελφὲ περιπόθητε, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει συμψάλωμεν μεθ' Ὑμῶν καὶ τῆς Ἀγιωτάτης καθ' Ὑμᾶς Ἐκκλησίας τὸν νικητήριον παιᾶνα «Χριστὸς Ἀνέστη».

Βιοῦντες καθημερινῶς τὴν ὀδύνην τοῦ περὶ ἡμᾶς κόσμου, τὴν παντοειδῆ, σωματικὴν τε καὶ ψυχικὴν, ταιλαιπωρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δυσμενῶν περιστάσεων ὡς ὁ πόλεμος, ἡ πείνα καὶ ἡ ἐν γένει ἐξαθλίωσις, ἀλλὰ καὶ τὴν συμμετοχὴν πάσης τῆς κτίσεως εἰς τὸ δράμα τοῦτο διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἀνθρωπίνως θὰ εἴχομεν καταληφθῇ ὑπὸ ἀπελπισίας. Ἀλλ' ἰδοὺ, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, «ἐκ τάφου, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας» (πρβλ. δ' στιχηρὸν τοῦ Πάσχα), ἀπευθύνει ἡμῖν, ὡς ἄλλοτε τοῖς Μαθηταῖς, τοὺς παραμυθητικούς λόγους: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάν. ις' 33) καὶ «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη' 20).

Καὶ ὄντως, κατὰ τὴν πανίερρον ταύτην στιγμὴν τῆς μεγάλης τῶν ἐορτῶν ἐορτῆς, ὑπὸ τοῦ φωτός, τοῦ ἁγίου καὶ ἰλαροῦ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου περιλαμπόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν θείων ὕμνων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας κατανυσσόμενοι καὶ μεταρσιούμενοι, μετὰ τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν βλέπομεν καὶ ἡμεῖς ἐναργῶς διὰ τῶν ὁμμάτων τῆς ψυχῆς ἡμῶν καὶ μυστικῶς ἐν τῷ βάθει αὐτῆς διαισθανόμεθα ὅτι Ἄγγελος παρακλήσεως ἐξ οὐρανοῦ τὸν λίθον τοῦτον, τὸν βαρὺν καὶ μέγαν σφόδρα, ἀπεκύλισε. Διὸ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ αἰσθανθῇ τις τὴν παραμυθίαν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποῖαν τὸ φῶς καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ ἐκ τοῦ Τάφου νικηφόρος ἐξελθόντος Λυτρωτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἐξέχεε καὶ ἀενάως δωρεῖται.

Ὅθεν, ἐνωτιζόμενοι τῶν κυριακῶν λογίων ὅτι «ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής» (Λουκ. ιδ' 27-28), ἀναλαμβάνομεν τὰ ἔξωθεν δεινὰ ὡς ἄλλον σταυρὸν ἀγογγύστως, ἔτι δὲ καὶ εὐχαρίστως, ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ πορευόμεθα τὴν ἀνάντη πρὸς τὸν

προσωπικὸν ἕκαστος γολγοθᾶν τρίβον οὐχὶ ἀπλῶς ἐπ' ἐλπίδι, ἀλλ' ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς ἀναστάσεως, ἣτις μέλλει νὰ ἐπακολουθήσῃ.

Οὕτω, προσφέροντες τῇ Ὑμετέρᾳ πεπνυμένη Μακαριότητι τὸν ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, τὰς ἐγκαρδιωτέρας τῶν εὐχῶν ἡμῶν προσεπιβάλλομεν, λιπαρῶς δεόμενοι τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος καὶ τῇ δυνάμει Αὐτοῦ τὸ κέρας ἡμῶν ὑψώσαντος Κυρίου ἡμῶν ὑπὲρ ὑγείας μὲν καὶ ὄλβου Αὐτῆς, ὑπὲρ εὐσταθείας δὲ καὶ ἀκμῆς τῆς πεπιστευμένης τῇ σοφίᾳ Αὐτῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, αἰτούμενοι ἅμα καὶ τὰς Ὑμετέρας θεοπειθεῖς ὑπὲρ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐντεύξεις, καὶ περιπτυσσόμεθα καὶ αὐθις Ὑμᾶς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι.

Ἅγιον Πάσχα ,βιδ'
 Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
 ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
 Γεωργίου Κωνσταντίνου Καραγιάννη

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμί», Ἀποκ. α΄, 18.

Χαρᾷ ἐνηχούμενοι σήμερον τοῦ τοιούτου λαμπροῦ μηνύματος, ἀπευθύνομεν τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμιωτάτῃ Παναγιότητι τὸν εὐφρόσυνον πασχάλιον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ μεγάλου Παύλου, εἰδότες ὅτι καὶ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν φανερωθήσεται εὐχαῖς ἀγίων, ἡ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καινὴ ζωὴ (Β΄ Κορ. δ΄).

- ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ! -

Χαίροντες ἐπὶ «ταύτῃ τῇ κλητῇ καὶ ἀγία ἡμέρᾳ», περιπτυσσόμεθα νοερῶς τὴν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συγχαίροντες Αὐτῇ. Ἐπὶ τούτοις ὀλοθύμως δεόμεθα τοῦ νικητοῦ τοῦ θανάτου διαφυλάττειν Αὐτὴν ἐν ὑγιείᾳ, ἀκμῇ σώματος καὶ πνεύματος, θεοφιλῶς καρποφοροῦσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Παρακαλοῦντες δὲ διαβιβασθῆναι τὰς πασχάλιους ἡμῶν εὐχὰς τοῖς περὶ τὴν Ὑμετέραν θεοτίμητον Κορυφὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦσι σεβασμίοις Ἱεράρχαις, προσνέμομεν Αὐτῇ καὶ αὐθις τὸν ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀσπασμὸν καὶ διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,

Ἄγιον Πάσχα 2014,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης Παναγιότητος

ἀγαπητός ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

ὁ κτῆρς χρυσόστομος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Η Ιερά Σύνοδος τῆς Εκκλησίας τῆς Κύπρου συνήλθε σήμερα, ημέρα Τρίτη 11 Μαρτίου 2014, σε έκτακτη συνεδρία, υπό την Προεδρία τῆς Α. Μ. τού Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομου και εργάσθηκε ως εξής:

1. 1ο: Άκουσε μετά προσοχής την ενημέρωση τού Προέδρου τῆς Δημοκρατίας την οποία έκανε για την πορεία τού εθνικού μας θέματος. Ακολούθως τα Μέλη τῆς Ιεράς Συνόδου έθεσαν διάφορες ερωτήσεις προς τον Πρόεδρο και ζήτησαν περαιτέρω διευκρινίσεις. Ο Πρόεδρος απάντησε αναλυτικά σ' όλες τις ερωτήσεις των Μελών τῆς Συνόδου.

Η Ιερά Σύνοδος συμφώνησε με τον Πρόεδρο ως προς την πορεία την οποία ακολουθεί και δήλωσε ότι θα συμπαρασταθεί στο έργο του που επιτελεί.

Τέλος εύχεται σ' αυτόν όπως, ακολουθώντας μία διεκδικητική πολιτική για τα δίκαια του Κυπριακού λαού, επιτύχει μία κατά το δυνατό δίκαιη, λειτουργική και βιώσιμη λύση του εθνικού μας προβλήματος.

2. 2ο: Ενέκρινε τροποποιήσεις λειτουργίας τού Φορέα Μισθοδοσίας τού Εφημεριακού Κλήρου.
3. 3ο: Ενημερώθηκε από τον Μακαριώτατο για τα αποτελέσματα τῆς Σύναξης των Προκαθημένων στην Κωνσταντινούπολη και για όλα όσα έλαβαν χώραν εκεί.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ
11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ
ΤΗΣ 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ 1^Η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ
ΠΕΜΠΤΗ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Περίλαμπρες ανατέλλουν και πάλιν στην ιστορική μας μνήμη οι επέτειοι τής εθνικής μας παλιγγενεσίας τού 1821 και τού επικού απελευθερωτικού μας Αγώνα τού 55 – 59.

Όταν κανείς μελετά την ιστορία τού ελληνισμού με υπερηφάνεια διαπιστώνει ότι αυτή είναι μία αλυσίδα αγώνων, είτε για να διατηρήσει είτε για να ανακτήσει την ελευθερία του. Τούτο οφείλεται κυρίως στην εξαιρετικά σημαντική στρατηγική θέση την οποία κατέχει η Ελλάδα στον παγκόσμιο γεωστρατηγικό χώρο. Οι συνεχείς αυτοί αγώνες συντέλεσαν, ώστε η έννοια τής ελευθερίας να διαμορφωθεί στη συνείδηση των Ελλήνων **ως η κατ' εξοχή υπερούσια αξία τής ζωής**. Αυτή η πεποίθηση μεταδόθηκε και καλλιεργήθηκε από γενεά σε γενεά στην ψυχοσύνθεση τού Ελληνισμού, τόσο μέσα από τα ιστορικά δρώμενα όσο και μέσα από την πνευματική ηγεσία τού λαού μας. Την πίστη αυτή τη διαπιστώνουμε και μέσα από ένα λαϊκό δίστιχο που τραγουδούσαν οι Έλληνες κατά τα τελευταία χρόνια τής τουρκοκρατίας.

**Πλέον δεν έμεινε ελπίς, καθώς το λέει ο Κοραής,
κάλλιον θάνατος με βία, κι' όχι πλέον τυραννία.**

Αυτή την ιδεολογία και αυτό τον πόθο καλλιεργούσε και η Μητέρα τού λαού μας, η Εκκλησία μέσω τής εθνικοθρησκευτικής αγωγής, πού μυστικά και αθόρυβα προσέφερε προς το ποίμνιό της.

« Μη σκιάζεστε στα σκότη.

Η λευτεριά σαν τής αυγής το φεγγοβόλο αστέρι,

τής νύχτας το ξημέρωμα θα φέρει».

Αναμφίβολα ο αγώνας τού 21 υπήρξε ένα απίστευτο ιστορικό θαύμα.

Οι πάντες νόμιζαν ότι τέσσερις αιώνες «πικρής σκλαβιάς χειροπιαστό σκοτάδι» συντέλεσαν ώστε ο ελληνισμός να χαθεί από το ιστορικό προσκήνιο. Γι' αυτό και όταν μαθεύτηκε η έκρηξη τής ελληνικής επανάστασης στους ηγέτες τής ιεράς Συμμαχίας που συνεδρίαζαν τότε στον Λάυμπαχ, ο μισέλλην ηγέτης αυτής, ο περιβόητος Μέττερνιχ σχολίασε ειρωνικά: **« Μα δεν υπάρχουν πια Έλληνες. Υπήρχαν κάποτε στην Ιστορία».**

Και όμως το πάθος των σκλάβων Ελλήνων για την ερατεινή αυτή έννοια που λέγεται **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** πραγματοποίησε το εκπληκτικό εκείνο ιστορικό θαύμα. Ο Ελληνισμός, σαν άλλος Δαβίδ, με ακράδαντη πίστη προς τον Θεό τής δικαιοσύνης και με ηθικά όπλα τον έρωτά του προς την ελευθερία και τις άλλες αξίες τής ζωής νίκησε τον Γολιάθ τής Οθωμανικής αυτοκρατορίας και επανέφερε την Ελευθερία στη γενέθλια Γη της.

Μέσα από τους ηρωικούς του αγώνες η Ελευθερία πρόβαλε μέσα από την τέφρα, τον πόνο και την οδύνη τής σκλαβιάς ολοζώντανη, ολοπόρφυρη και ζωογόνα.

Ο κυπριακός ελληνισμός εμπνεόμενος από το ίδιο ιδεώδες τής ελευθερίας και έχοντας τους αγωνιστές τού 21 ως πρότυπο, ακολούθησε τον ίδιο χρεωστικό δρόμο τής τιμής. Απεδύθη σ' έναν άνισο και σκληρό αγώνα υπέρ βωμών και εστιών. Ο αγώνας εκείνος ουδόλως υστέρησε σε θυσίες και αίμα από τον επικό αγώνα τού 21. Καθολική συμμετοχή τού λαού, μάχες ηρωικές, θάνατοι ένδοξοι, φυλακίσεις των αγωνιστών, παθητική αντίσταση, συγκινητική μαχητική συμμετοχή τής μαθητιώσας νεολαίας μας και απαγχονισμοί αλκίμων εφήβων συνέθεσαν το σκηνικό τού επικού εκείνου απελευθερωτικού μας αγώνα.

Δυστυχώς τη μυρσίνη και τη δάφνη τού ένδοξου εκείνου αγώνα μας, για τον οποίο έχουμε κάθε δικαίωμα να νοιώθουμε υπερήφανοι, αντικατέστησε η προαιώνια κατάρη τής φυλής μας. Εις μάτην ο λαοπρόβλητος και εμπνευσμένος Ηγέτης μας, Αρχιεπίσκοπος Μακάριος καλούσε τον λαό εις ομόνοια και έκρουε τον κίνδυνο τής εισβολής και τής καταστροφής τής πατρίδας μας. « Οδόν

εθνικού Γολγοθά εισέτι πορευόμεθα... Έξωθεν απειλαί και έσωθεν διχοστασίαι και έριδες, πολλά κακά απεργάζονται. Ημέρας πονηράς διερχόμεθα και «εν μέσω παγίδων διαβαίνομεν» (Σοφ. Σειράχ 9,13). Διό και υπέρ ποτέ σήμερον απαιτείται ενότης και ομόνοια παραμεριζομένων ερίδων και παθών. Ηνωμένοι και ομνοοούντες βεβαίαν ας έχωμεν την πίστιν ότι τον Γολγοθάν τού εθνικού μαρτυρίου θα διαδεχθεί η χαρά τής εθνικής αναστάσεως» (Άπαντα Μακαρίου, τόμος Α΄ σελ. 211).

Τα αποτελέσματα – δυστυχώς - είναι γνωστά. Εισβολή και κατοχή. Και το δράμα τού λαού μας συνεχίζεται. Διερχόμαστε ακόμη τη μεγάλη Παρασκευή των Παθών μας. Και το χειρότερο είναι το γεγονός ότι το εσωτερικό μας μέτωπο είναι και πάλι διχασμένο. Σαραντα χρόνια μετά την κατοχή και ακόμα δεν μπορέσαμε να χαράξουμε μια ενιαία στρατηγική αρχή και να κωδικοποιήσουμε τους στόχους μας για την επίλυση τού κυπριακού.

Γι' αυτό ως Εκκλησία Κύπρου, με βαθύ αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ημικατεχόμενη και πολυαλγούσα πατρίδα μας, απευθύνουμε θερμότατη έκκληση προς την ηγεσία και τον λαό μας για πραγματική πολιτική ενότητα, καρπός τής οποίας να είναι μια ενιαία και μονολιθική στοχοθεσία ως προς το εθνικό μας θέμα.

Μόνο με αυτή την ενότητα τού πνεύματος και των στόχων δικαιούμαστε να ελπίζουμε ότι θα σώσουμε την πατρίδα μας και θα επιτύχουμε μία, κατά το δυνατό, δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση τού εθνικού μας προβλήματος.

Αυτό είναι το χρέος που έχουμε σήμερα απέναντι σ' όλους εκείνους οι οποίοι το 1821 και το 1955, με πνεύμα ηρωικό, θυσιάστηκαν με όραμα την ελευθερία αυτής της Πατρίδας και τους οποίους καθηκόντως τιμούμε. Τότε και μόνο θα φανούμε ότι είμαστε αντάξιοι απόγονοί τους.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου

27 Μαρτίου 2014

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ:
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ:
ΕΝΑΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

«Ο Τσάρος τής Ρωσίας μού προσφέρει και πάλιν το Υπουργείο Εξωτερικών... προτιμώ το σκήπτρο τού πόνου και των δακρύων, παρά άλλο. Ο Θεός μού το 'δωσε, το παίρνω. Θέλει να με δοκιμάσει... Ό,τι έχω, ζωή, περιουσία, φιλίες εις την Ευρώπη, κεφάλαια γνώσεων... τ' αφιερώνω εις την κοινήν Πατρίδα. Ας υψώσω το μεγαλείο Της, ώστε όποιος θελήσει, δύσκόλως να το ταπεινώσει. Όταν είναι στερεωμένον εις τας ρίζας τής ΑΡΕΤΗΣ είναι ακαταμάχητον...»

Αισθάνομαι την ψυχή μου να γονατίζει με βαθύτατο σεβασμό και θαυμασμό απέναντι στο μεγαλείο τής ηθικής, τής αγωνιστικής και μαρτυρικής προσωπικότητας τού διαχρονικά επίκαιρου κυβερνήτη τής Ελλάδας, τού Ιωάννη Καποδίστρια.

Τα πιο πάνω γεγονότα και σκέψεις – **παρακαταθήκη και ιστορικό χρέος για όλους μας** – αποτελούσαν ένα βίωμα για τον πρώτο κλυτόνουν κυβερνήτη και μεγάλο πολιτικό τής σκλαβωμένης ακόμα Ελλάδας. Το απέδειξε με τη βιοτή του, αγωνιζόμενος νυχθημερόν για την ελευθερία της, την πρόοδό της, το μεγαλείο της, θυσιάζοντας, τέλος και τη ζωή του για να την στερεώσει στις ρίζες των διαχρονικών Αρετών Της!

Πριν από το αξίωμα αυτό – **τού πόνου, των δακρύων και τού θανάτου**– είχε χρηματίσει υπουργός των εξωτερικών τής Ρωσίας και από τη θέση εκείνη όχι μόνο είχε προσφέρει πολυτιμότες υπηρεσίες προς την πατρίδα του, αλλά με τη διπλωματική του ευστροφία, είχε κυριολεκτικά σώσει τον Ελληνισμό από τον αφανισμό.

Όταν ξέσπασε η Επανάσταση του 1821, η καταπιεστική και ανελεύθερη « Ιερά Συμμαχία » συνεδρίαζε στο Λάιμπαχ τής Αυστρίας, στη σημερινή Λιουπλιάνα, την πρωτεύουσα τής Σλοβενίας. Επί επικεφαλής αυτής ήταν ο Αυστριακός πρωθυπουργός, με τη σιδερένια πυγμή, ο μισέλληνας Μέττερνιχ. Όταν πληροφορήθηκε το γεγονός τής Εθνεγερσίας είπε, σε οργίλο ύφος, στα Λατινικά, την πολύκροτη φράση « Non sunt Graeci. Fuerant Graeci. » που σημαίνει « Δεν υπάρχουν πια Έλληνες. Υπήρχαν Έλληνες ». Ταυτόχρονα, με τον γνωστό μηχανορραφικό του χαρακτήρα, προσπάθησε να επιρρίψει την ευθύνη τής Επαναστάσεως στον Καποδίστρια και να στείλει αμέσως στρατεύματα στην Ελλάδα για να καταπνίξει την Επανάσταση.

Και όμως « άλλοι με βουλαί ανθρώπων άλλα δε Θεός κελεύει ».

Ο Καποδίστριας με την ολύμπια διπλωματική του παρρησία, πέτυχε να ανατρέψει τους στόχους τού Μέττερνιχ και να σώσει την Επανάσταση!

Χωρίς αυτόν το 1821, δεν θα ήταν έτος Εθνικής Παλιγγενεσίας αλλά θα ήταν, ίσως, το έτος τής ολοσχερούς καταστροφής μας!

Αλήθεια πώς μπορούμε να αξιολογήσουμε την απρόσμενη αυτή ιστορική εξέλιξη; Ταπεινά, ως Έλλην κληρικός, αποδίδω τη σωτηρία τού Ελληνισμού στη Θεία Πρόνοια και στην αγάπη τού Θεού!

Ενώ βρισκόταν στην Γενεύη, αγωνιζόμενος για την επιτυχία τής Επανάστασης, πληροφορείται, στις 2 Απριλίου 1827, την απόφαση τής «Εθνοσυνέλευσης τής Τροιζήνης» με την οποία **«ο Κόμης Ιωάννης Καποδίστριας εκλέγεται παρά τής συνελεύσεως ταύτης, εν ονόματι τού**

Ελληνικού Έθνους Κυβερνήτης τής Ελλάδος και εμπιστεύεται (αυτώ) την νομοτελεστικήν αυτής εξουσίαν...»

Ο Καποδίστριας αποδέχεται με βαθύτατη συγκίνηση το κάλεσμα τής αγωνιζόμενης Πατρίδας του.

Για μάς σήμερα είναι τελείως αδύνατο να αντιληφθούμε την τραγικότητα κατάστασης, στην οποία βρήκε ο Καποδίστριας την Ελλάδα. Παντού καπνίζοντα ερείπια... παντού ορφανά και μαυροφορεμένες μάνες... παντού πληγωμένοι και πειναλέοι αγωνιστές... Πουθενά δεν υπήρχε ούτε ένα σχολείο... ούτε ένα ορφανοτροφείο... παντού επλανάτο ο κλαυθμός και ο οδυρμός τού θανάτου και τού πολέμου.

Ιδού πως περιγράφει ο ίδιος την επάνοδό του στην Πατρίδα.

«...είδα πολλά εις την ζωή μου. Αλλά σαν το θέαμα, όταν έφτασα εδώ στην Αίγινα, δεν είδα παρόμοιο ποτέ μου. Και είθε να μην το ιδεί άλλος... Γυναίκες αναμαλλιάρες, άνδρες με λαβωματιές πολέμου, ορφανά γδυτά, κατεβασμένα από τις σπηλιές. Το συναπάντημά μου δεν ήταν φωνή χαράς αλλά θρήνος.

Η γη εβρέχετο από δάκρυα... εβρέχετο η μυρτιά και η δάφνη τού στολισμένου δρόμου από τον γιαλό εις την Εκκλησία. Ανατρίχιαζα... μού έτρεμαν τα γόνατα. Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ ΕΣΧΙΖΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ. Μαυροφορεμένες Μάνες, Γέροντες μού ζητούσαν να αναστήσω τους αποθεμένους τους. Μανάδες μού έδειχναν εις το βυζί τα παιδιά τους και μού έλεγαν να τα ζήσω και ότι δεν τούς απέμειναν παρά εκείνα και εγώ...».

Όμως ο στερηρός αγωνιστής δεν έχασε το θάρρος του ούτε και λιποψύχησε μπροστά στο πέλαγος των ευθυνών του. **«...ουδείς επιβαλών την χείρα αυτού επ' άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εύθετός εστίν» (Λουκ. 9,62) εις την διακονίαν τής Ελλάδος.** Γι' αυτό, με πίστη στο Θεό και στον εαυτό του, « ως σοφός αρχιτέκτων» επεδόθη με ζήλο στο έργο τής αναδημιουργίας και απελευθέρωσης και τής υπόλοιπης Ελλάδας.

Η οξύνοια τού πνεύματός του εκάλυψε όλους τους τομείς. « Ειδικώς εν τη δημοσιονομική αυτού πολιτική ο Καποδίστριας αναφαίνεται Μέγας» γράφει ο καθηγητής Ανδρεάδης. Αλλά και πού δεν ανεφάνη ΜΕΓΑΣ; Μήπως στην Παιδεία την οποία θεωρούσε κρηπίδα τού νέου Ελληνισμού και με πληθωρική αγάπη ίδρυσε τα πρώτα σχολεία! Στη Γεωργική του πολιτική ή στη Στρατιωτική οργάνωση τού πολεμούντος ακόμη εναντίον των Τούρκων Ελληνισμού!

Ενώ δε εκδαπανάτο νυχθημερόν για την ανοικοδόμηση τής βιβλικά κατεστραμμένης και λεηλατημένης Πατρίδας, δεν παρέλειπε ούτε για μια στιγμή να παρακολουθεί τα τεκταινόμενα στην Ευρώπη, για τον καθορισμό των ορίων τής Ελλάδας. Γι' αυτό και διαθέτει όλο του το κύρος και όλες του τις διπλωματικές ικανότητες προκειμένου να επιτύχει την διεύρυνση των συνόρων τού νέου ελληνισμού, πράγμα το οποίο και κατορθώνει στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Τελικά επιτυγχάνει να τα επεκτείνει μέχρι τον Αμβρακικό και Παγασητικό κόλπο!

Ταυτόχρονα με συνεχή υπομνήματα προς τον Τσάρο Νικόλαο Α' τον παροτρύνει να κηρύξει τον πόλεμο εναντίον τής Τουρκίας πράγμα το οποίο επί τέλους και επέτυχε!

Και ενώ η μεγαλοφυής προσωπικότητα τού Καποδίστρια θριαμβεύει σε όλους τους τομείς και ενώ το μέλλον τού Ελληνισμού θεμελιώνεται, κάτω από τη σοφή καθοδήγησή του, ελπιδοφόρο, εωσφορικές δυνάμεις απεργάζονται όχι μόνον την υπόσκαψή του αλλά και τη δολοφονία του.

Οι Άγγλοι τον θεωρούσαν Ρώσο και οι αντιζηλοί του στην Πετρούπολη Αγγλομανή. Γι' αυτό, ο δεξιός οιακοστρόφος τής νοητής ολκάδος τής δύσμοιρης Πατρίδας «έπρεπε να φύγει».

Ο μεθοδευμένος πόλεμος τής συκοφαντίας και τής διαβολής κυκλοφορούσε νυχθημερόν, με αυξητική κλίμακα, εναντίον τού αγνότατου αυτού Ελλαδολάτρη και Πατριδολάτρη.

Δύσκολα, αγαπητοί μου, ο Έλληνας αναγνωρίζει την υπεροχή τού άλλου. Διότι αυτή προϋποθέτει ήθος και εσωτερική πνευματική καλλιέργεια! Δυστυχώς ο ραγιαδισμός τεσσάρων αιώνων δημιούργησε στις ψυχές των Ελλήνων ένα θανατηφόρο ιό, που δεν μπορεί εύκολα να αποβληθεί. Και αυτός ο ιός έχει δύο όψεις. Την ευτέλεια ενώπιον τού ισχυρού και το μίσος εναντίον κάθε εξουσίας. Ο Καποδίστριας υπήρξε το πρώτο μεγάλο θύμα αυτού του θανατηφόρου ιού.

Έτσι όλες οι ποικιλώνυμες δυνάμεις τού κακού έσμιξαν και επιδόθηκαν σ' έναν αδυσώπητο πόλεμο εναντίον τού κύρους, τής τιμής και τής αξιοπρέπειας τής μεγαλόπνοης προσωπικότητας τού Ιωάννη Καποδίστρια.

Όλον αυτό τον πόλεμο τού μίσους και της διαβολής τον βίωνε καθημερινά η ευαίσθητη ψυχή του. Και πονούσε αφάνταστα. Όμως ανέβαινε το Γολγοθά του με αξιοπρέπεια, με ιώβειο υπομονή, με εγκαρτέρηση και με

πνεύμα χριστιανικής συγχωρητικότητας. Και τούτο γιατί έπρεπε να παραμείνει στις επάλξεις του χρέους και της τιμής χάριν τής Ελλάδας!

Γι' αυτό, γεμάτος με εθνικό πόνο, έλεγε στον μελλοντικό δολοφόνο του, τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη.

« Υιέ τού Μαυρομιχάλη, εγώ σε αγαπώ, όθεν και σου ανοίγω την καρδιά μου... ως ψάρι εις το δίκτυο σπαράζει εις πολλούς κινδύνους ακόμη η ελληνική ελευθερία... Όμως εγώ δεν απελπίζομαι... ΠΡΟΤΙΜΩ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΚΗΠΤΡΟ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ ΠΑΡΑ ΑΛΛΟ. Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΤΟ' ΔΩΣΕ. ΤΟ ΠΑΙΡΝΩ. ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ... Ό,τι έχω, ζωή, περιουσία, φιλίες εις την Ευρώπη, κεφάλαια γνώσεων... τ' αφιερώνω όλα εις την κοινήν Πατρίδα. Ας υψώσω το μεγαλείο της, ώστε όποιος θελήσει, δυσκόλως να το ταπεινώσει, διότι στερεωμένον εις τας ρίζας της ΑΡΕΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟ...».

Αυτός, αγαπητοί μου, ήτανο Ιωάννης Καποδίστριας! Άνθρωπος τής πίστεως προς τον Θεό, τής χριστιανικής Αρετής και των ευγενικών οραματισμών για μια Ελλάδα «στερεωμένη πάνω εις τας ρίζας τής Αρετής».

Και το εκπληκτικό είναι τούτο. Ο Ιωάννης Καποδίστριας ανέβαινε συνειδητά τον Γολγοθά των παθών του καθ' ήν στιγμή δεχόταν έντονες τις πιέσεις και τις παρακλήσεις τού νέου δυναμικού Τσάρου τής Ρωσίας Νικολάου τού Α' να αναλάβει και πάλιν το Υπουργείο των Εξωτερικών.

Έγραφε στον φίλο του βαρόνο Fon Gagern:

«Ο Τσάρος (Νικόλαος Α) μού προσφέρει πάλιν το Υπουργείο (Εξωτερικών). Αλλά απάντησα ότι επειδή εις τα Συμβούλια αυτού θα ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΛΛΗΝ, προτιμότερον είναι να μένω ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. Ευρίσκομαι εις λίαν δυσάρεστον θέσιν. Εις μεν το Λονδίνο με υποθέτουν Ρώσον, εις δε την Πετρούπολιν Αγγλομανή...».

Αλήθεια, πώς να σχολιάσουμε την ελληνοπρεπή αυτή απάντηση; Όταν ενώπιόν σου ανοίγονται οι δρόμοι τής δόξας, τού μεγαλείου, τού πλούτου, των τιμών κ.λ.π. και συ προτιμάς τον Γολγοθά τού πόνου και των δακρύων, απλά και μόνο επειδή επιθυμείς να παραμείνεις ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ, όταν αποποιείσαι τα ύπατα αξιώματα τού κόσμου και συ παραμένεις ως «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΣ» εν μέσω επίβουλων αδελφών, προτιμώντας την αποστολή τού μαρτυρίου, επειδή αυτήν πιστεύεις ότι σου

την ανέθεσε ο Θεός, τότε το μόνο σχόλιο που δικαιούμαστε να εκφράσουμε είναι να παραπέμψουμε στα διαχρονικά λόγια τού Κυρίου:

«Εγώ ειμι ο Ποιμήν ο καλός. Ο Ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων... ο δε μισθωτός φεύγει, ότι μισθωτός εστι και ου μέλει αυτώ περί των προβάτων... Εγώ ειμι ο Ποιμήν ο καλός... και την ψυχή μου τίθημι υπέρ των προβάτων...». (Ιω. 10, 11-16).

Καιόντως. Ο μάρτυρας τής Ελλάδας και τού Χριστού Ιωάννης Καποδίστριας έθηκε την ψυχήν αυτού υπέρ τού Ελληνισμού, στις 27 Σεπτεμβρίου 1831, στις έξι η ώρα το πρωί, ημέρα Κυριακή, την ώρα που μετέβαινε στην Εκκλησία τού Αγίου Σπυρίδωνος, στο Ναύπλιο, για να συμμετάσχει, **όπως έπραττε κάθε Κυριακή**, στο μυστήριο τής Θείας Ευχαριστίας.

Οι σφαίρες των δολοφόνων του, τού αφαίρεσαν βέβαια τη ζωή, αλλά **η Ιστορία και η συνείδηση τού Έθνους τον κατέταξαν ανάμεσα στους Μεγάλους Άνδρες τού Ελληνισμού**. Ακόμα και αυτός ο φοβερός μισέλλην, που μισούσε θανάσιμα τον Ιωάννη Καποδίστρια, ο Μέττερνιχ είπεν επιγραμματικά: **«Ο μόνος αντίπαλος που δύσκολα ηττάται είναι ο απόλυτα έντιμος άνθρωπος. Και τέτοιος ήταν ο Ιωάννης Καποδίστριας».**

Και όντως. Ο πρώτος Κυβερνήτης τής Ελλάδας, ο Ελληνοκύπριος Ιωάννης Καποδίστριας υπήρξε ένα αληθινό πρότυπο αγωνιστικότητας, αυταπαρνήσεως και ηρωισμού!

Υπήρξε ένα αληθινό πρότυπο φιλοπονίας, ταπεινοφροσύνης και αυτοθυσίας!

Υπήρξε ένα αληθινό πρότυπο τού Ελληνικού Μέτρου, τού Εύ Αγωνίζεσθαι, των ιστορικών οραματισμών και τής Χριστιανικής Αρετής!

Δικαιούται τα αισθήματα τού θαυμασμού μας και της ευγνωμοσύνης μας. Και ασφαλώς δικαιούται να κατέχει στις καρδιές μας και τον επίζηλο τίτλο τού ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ.

Ὁ Κύριος χριστός

Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

6 ΕΩΣ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Σε γράμμα του προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο, από του παρελθόντος Δεκεμβρίου, η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, εξήγγελε τη σύγκληση **Συνάξεως των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών στην Κωνσταντινούπολη**, από 6ης μέχρις 9ης Μαρτίου 2014, και ταυτόχρονα τον προσκαλούσε όπως συμμετάσχει σ' αυτή.

Στο γράμμα του ο Παναγιώτατος ανέφερε και τους λόγους σύγκλησης της Συνάξεως, οι οποίοι ήσαν:

Α) Η εξέταση της δύσκολης θέσης στην οποία βρίσκονται οι Ορθόδοξες Εκκλησίες της Μέσης Ανατολής, λόγω των συνεχιζόμενων συρράξεων στην περιοχή και του διωγμού του Χριστιανικού στοιχείου, και η αναζήτηση τρόπων συμπαράστασης προς αυτούς. Β) Η μελέτη των συγχρόνων προβλημάτων της ανθρωπότητας, τα οποία προκύπτουν από τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας, της βιοτεχνολογίας και της παγκοσμιοποίησης και Γ) Η λήψη απόφασης ως προς τον χρόνο σύγκλησης και τις αρχές λειτουργίας της από ετών προπαρασκευαζομένης Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ζητούσε από τους Προκαθημένους, όπως αποστείλουν στην Κωνσταντινούπολη έναν αρχιερέα από 3ης μέχρι 5ης Μαρτίου, προκειμένου να μελετήσουν τα θέματα και να προετοιμάσουν τη Σύναξη των Προκαθημένων. Ζητούσε επίσης από τους Προκαθημένους όπως συνοδεύονται στη Σύναξη από δύο αρχιερείς και ένα διάκονο ή πρεσβύτερο.

Ο Μακαριώτατος όρισε ως μέλη της συνοδίας του τον Επίσκοπο Αρσινόης κύριο Νεκτάριο, τον διάκονό του πατέρα Κυπριανό και τον υποφαινόμενο. Ανέθεσε δε σε μένα όπως μεταβώ στην Κωνσταντινούπολη προηγουμένως για τη ζητηθείσα προετοιμασία.

Οι εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Εκκλησιών συνήλθαν στο κτήριο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, υπό την προεδρία του Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ιωάννου, σε αλληπάλληλες συνεδρίες, την Τρίτη και Τετάρτη, 4 και 5 Μαρτίου 2014. Ετέθησαν, αρχικά, σύμφωνα και με το Πατριαρχικό γράμμα προς τους Προκαθημένους, τα κυριότερα προβλήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα, γενικότερα, και την Εκκλησία, ειδικότερα, και εκφράστηκαν απόψεις ως προς τη σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας, τα θέματα με τα οποία θα ασχοληθεί, και τον τρόπο διεκπεραίωσης των εργασιών της. Στο τέλος συμφωνήθηκε κείμενο, το οποίο προτάθηκε, ως εισήγηση, προς τους Προκαθημένους, για να χρησιμεύσει ως βάση για τη διακήρυξη της Συνάξεώς τους.

Οι συνεδρίες των Προκαθημένων και των Συνοδών τους έγιναν στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, υπό την

προεδρία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου. Σημειωτέον ότι πλην του Μητροπολίτου Τσεχίας-Σλοβακίας, ο οποίος δεν προσεκλήθη, επειδή η κανονικότητα της εκλογής του αμφισβητείται από μερίδα των πιστών της Εκκλησίας αυτής, στη Σύνοδο δεν παρέστη και ο Πατριάρχης Αντιοχείας, ο οποίος αντιπροσωπεύτηκε από δύο αρχιερείς του Πατριαρχείου.

Της πρώτης συνεδρίας, το πρωί της Πέμπτης, 6 Μαρτίου 2014, προηγήθηκε ιεροτελεστία και ανάγνωση ειδικής ευχής από τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Ακολούθως ο Παναγιώτατος προσφώνησε, διά μακρών, τη Σύναξη και έθεσε τα θέματα τα οποία θα την απασχολούσαν.

Ο Παναγιώτατος, αφού καλωσόρισε τους Προκαθημένους και τους Συνοδούς τους στις αυλές της Μεγάλης Εκκλησίας, ευχαρίστησε τον Θεό γιατί τον αξίωσε να συγκαλέσει την πέμπτη, αφότου άρχισε να λειτουργεί αυτός ο θεσμός το 1992, Σύναξη των Προκαθημένων των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Ορθοδόξων Εκκλησιών. Ανεμνήσθη, στη συνέχεια, όλων των κεκοιμημένων Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών που είχαν συμμετάσχει στις προηγούμενες Συνάξεις και ευχήθηκε ο Θεός να τους κατατάξει εν σκηναίς δικαίων. Χαρακτηριστικώς ανέφερε ότι από τους μετασχόντας στην πρώτη Σύναξη Προκαθημένων, που έγινε στην Κωνσταντινούπολη το 1992, ουδείς επιζεί, πλην του ιδίου.

Ακολούθως, ο Παναγιώτατος, ανεφέρθη αναλυτικώς στους λόγους σύγκλησης της Σύναξης όπως είχαν, συνοπτικά, αναφερθεί και στο προσκλητήριο γράμμα Του.

«**Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία**», εἶπε, «**ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, ὑφίσταται πάντοτε τοὺς κλυδωνισμοὺς τῶν ἱστορικῶν ἀναταράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε εἶναι πολὺ ἰσχυραί**». Ἀνεφέρθη εἰδικότερα στοὺς διωγμοὺς τῶν Χριστιανῶν στὴ Μέση Ἀνατολή, ἐκεῖ ποὺ γεννήθηκε καὶ ἤκμασε ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, στὶς καταστροφὲς καὶ βεβηλώσεις ἱερῶν ναῶν, στὶς ἀπαγωγὲς καὶ φόνους κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ στὸν ἐξαναγκασμὸ τῶν Χριστιανῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς ἐστίες τους. Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο, εἶπε, «**καλοῦμεθα νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας ἡμῶν, ὅχι ὡς μεμονωμένα πρόσωπα ἢ Ἐκκλησίαι, ἀλλ' ὡς ἡ ἡνωμένη, μία, ἀνὰ τὴν οἰκουμένην, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία**».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανεφέρθη και σε άλλους κινδύνους, που απειλούν σήμερα τις Χριστιανικές κοινωνίες, όπως είναι οι κίνδυνοι που προέρχονται από την εκκοσμίκευση των χριστιανικών κοινωνιών, τη ραγδαία ανάπτυξη της Τεχνολογίας και της Βιοτεχνολογίας, την καταστροφή του περιβάλλοντος και την οικονομική δομή του σύγχρονου κόσμου. **«Είναι ανάγκη»,** είπε ο Πατριάρχης, **«να άκουσθῇ ἡ φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων, διὰ τὴν καταδειχθῇ ὅτι ὄντως κατέχει τὴν ἀλήθειαν καὶ παραμένει πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου».**

Στη συνέχεια η Α.Θ.Π. επεσήμανε μιαν ανεπιθύμητη κατάσταση που επικρατεῖ, σήμερα, και που δεν επιτρέπει στην Ορθόδοξο Εκκλησία να παρουσιάζεται με μιαν ενιαία φωνή: Πολλές Ορθόδοξες Εκκλησίες ενεργούν αυτοβούλως, αναπτύσσοντας διμερείς σχέσεις με άλλες Ομολογίες, διαφοροποιώντας, έτσι, τη στάση τους από τον τρόπο που αποφασίστηκε πανορθόδοξως. Μερικές άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες αμφισβητούν τα κανονικά όρια άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών και δημιουργούν προβλήματα και διαιρέσεις στην όλη Ορθοδοξία. **«Τὸ συνοδικὸν σύστημα»,** συμπέρανε ὁ Πατριάρχης, **«ἐτηρήθη καὶ τηρεῖται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐλαβῶς, ἐντὸς τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπουσιάζει, ὅμως, ὁλοσχερῶς εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις... Ὁφείλομεν νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν συνείδησιν μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦτο μόνον διὰ τῆς συνοδικότητος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ».**

Ακολούθως, ο Παναγιώτατος ανεφέρθη στη μέλλουσα να συνέλθει Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδοξίας και είπε πως από τα δέκα θέματα που αφορούν στη ζωή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τα οποία είχε συμφωνηθεί να προετοιμαστούν, προκειμένου οι λύσεις που θα δίνονταν να υιοθετηθούν από αυτή, ολοκληρώθηκαν τα οκτώ. Παρόλα αυτά η πλειονότης των Ορθοδόξων Εκκλησιών, είπε ο Παναγιώτατος, θεωρεῖ ὅτι ἡ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ορθοδοξίας μπορεί να συγκληθεῖ, ασχολουμένη μόνο με τα οκτώ αυτά θέματα. Επί, πλέον, συνέχισε, και από τα οκτώ θέματα ἐπὶ των οποίων ἐπῆλθε συμφωνία, μερικά χρήζουν κάποιας αναθεώρησης, λόγω και του μεγάλου χρονικού διαστήματος, που πέρασε ἀπὸ τότε που συζητήθηκαν και των αλλαγών που ἐπῆλθαν στην ἀνθρωπότητα. Ἀκόμα ὁ Πατριάρχης ἀναφέρθηκε στην ἀνάγκη ἐνός ἰσχυροῦ Μηνύματος τῆς Συνόδου πρὸς τον κόσμο. Καὶ συνέχισε : **«Οἱ καθορίσαντες τὴν θεματολογίαν τῆς Συνόδου προκάτοχοι**

ἡμῶν ἔκριναν, ὀρθῶς, ὅτι ἐὰν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δεν τακτοποιήσει τὰ τοῦ οἴκου της δὲν δύναται νὰ ἀπευθυνθεῖ μετ' αὐθεντίας καὶ κύρους εἰς τὸν κόσμον. Ἄλλ' αἱ προσδοκίαι τοῦ κόσμου ἐκ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου θὰ περιλαμβάνουν ἀσφαλῶς καὶ τὴν ἀναφορὰν αὐτῆς εἰς θέματα ἀπασχολοῦντα τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἰς τὸν καθημερινὸν των βίον καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ Σύνοδος αὕτη ἐκπέμψῃ Μήνυμα ὑπαρξιακῆς σημασίας διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Τὸ Μήνυμα τοῦτο, καλῶς προετοιμασμένον... θέλει ἀποτελέσει τὴν φωνὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον...»

Ο Παναγιώτατος ἐθίξε στη συνέχεια τα του τρόπου εκπροσωπήσεως των Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καθὼς καὶ τα του τρόπου λήψεως των αποφάσεων στη Μεγάλῃ Σύνοδο της Ὁρθοδοξίας. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον εκπροσώπησης στη Σύνοδο ὁ Πατριάρχης ἀνέφερε ὅτι κατὰ τὴν πρώτη χιλιετία τὸ βάρος ἐπέφετε ὄχι στὸν ἀριθμὸ των εκπροσώπων ἀλλὰ στὴν εξασφάλιση της εκπροσωπήσεως ὅλων των Αποστολικῶν Θρόνων στις Οἰκουμενικὲς Συνάξεις. Γι' αὐτὸ καὶ πρότεινε ὅπως «εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μελετωμένης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐκπροσωπηθοῦν πᾶσαι αἱ σήμερον ἀνεγνωρισμένοι αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ὑπ' ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων καθορισθησομένου, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ Συνάξει ταύτῃ».

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον λήψεως των αποφάσεων, ἡ Α.Θ.Π. πρότεινε, ὅπως κάθε αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία διαθέτῃ μιὰ μόνον ψήφον. Πρότεινε ἐπίσης ὅπως οἱ αποφάσεις λαμβάνονται ὄχι καθ' ὁμοφωνία, ἀλλὰ κατὰ πλειοψηφία, ὅπως ὀρίζε ἡ ἀρχαία παράδοση της Ἐκκλησίας: «**Ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων κρατεῖται**».

Τελειώνοντας, ὁ Παναγιώτατος κάλεσε τὴ Σύνοδο νὰ αποφασίσῃ τὴ σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου σε τακτὴ ἡμερομηνία καὶ ζήτησε ἀπὸ ὅλους νὰ συμβάλουν με κάθε τρόπο εἰς τὴν ἐνότητα της Ὁρθοδοξίας.

Τὸν λόγο πήραν, στη συνέχεια, οἱ Προκαθήμενοι κατὰ τὴ σειρά των διπτύχων. Πρῶτος μίλησε ὁ Πατριάρχης Αλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν Παναγιώτατο, ἐκ μέρους ὅλων, γιὰ τὴν πρόσκληση, τὴ φιλοξενία καὶ τὴν ὅλη, γενικά, πρωτοβουλία του. Εὐχαριστίες ἀπηύθυναν καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καθὼς καὶ ὁ εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε μῆνυμα τοῦ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας.

Ο Πατριάρχης Μόσχας Κύριλλος αφού ευχαρίστησε τον Οικουμενικό Πατριάρχη για την πρόσκληση και τη φιλοξενία, τοποθετήθηκε και επί των θεμάτων, τα οποία ήγειρε ο Παναγιώτατος. Ως προς το θέμα της σύγκλησης της Μεγάλης Συνόδου, ο Πατριάρχης Μόσχας συνέστησε στη Σύναξη να μη βιαστεί να καθορίσει το χρόνο της σύγκλησης και να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην ορθή προετοιμασία της. Ως προς το θέμα της αντιπροσώπευσης στη Σύνοδο πρότεινε όπως σ' αυτήν μετάσχουν όλοι οι εν ενεργεία επίσκοποι της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ή, τουλάχιστον, όλοι οι επαρχιούχοι επίσκοποι. Ως προς τη λήψη αποφάσεων τόνισε ότι θα επιμείνει, ανυποχώρητα, στην ομοφωνία.

Οι άλλοι Προκαθήμενοι, χαιρετίζοντας τη Σύναξη, καταδίκασαν τις βιαιοπραγίες εις βάρος των Χριστιανών στην Μέση Ανατολή, και ιδιαίτερα στη Συρία, **εκφράζοντας τη συμπαρατάση τους προς το Πατριαρχείο Αντιοχείας** και δήλωσαν ότι θα τοποθετηθούν επί των άλλων θεμάτων που εθίγησαν, αργότερα, όταν θα άρχιζε η κύρια συζήτηση.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου ανεφέρθη εκτενώς επί όλων των θεμάτων της Σύναξης. Η ομιλία τού Μακαριωτάτου είχε ως εξής:

Παναγιώτατε,
Μακαριώτατοι Άγιοι Αδελφοί,

Πιστεύω πως εκφράζω το κοινό συναίσθημα όλων, λέγοντας πως κάθε επίσκεψή μας στην Κωνσταντινούπολη συνιστά μιαν ιδιαίτερη ευλογία για μας. Ακόμα και για τις Εκκλησίες της πρώτης χιλιετίας, που δεν έχουμε σχέση θυγατρός προς μητέρα με την Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, αλλά σχέση αδελφών, η παρουσία μας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ευαισθητοποιεί τις λεπτότερες χορδές της καρδιάς μας.

Κατανοούμε πως στην Πόλη αυτή αλλά και σε πόλεις της άμεσης δικαιοδοσίας της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως συνήλθαν όλες οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Εδώ κατωχυρώθη το δόγμα της Εκκλησίας· εδώ εθριάμβευσε η Ορθοδοξία· εδώ κατηργήθη η πλάνη.

Αισθανόμαστε και σήμερα τη σκέπη της Υπερμάχου Στρατηγού να εφαιπλύνει επί την Πόλιν και τους πιστούς της. Αναμνησκομάστε

πλήθους θεοσημειών. Μεταρσιωνόμαστε από την αίσθηση της παρουσίας νέφους αγίων Ιεραρχών, Ομολογητών και Νεομαρτύρων, που αγίασαν τους χώρους τούτους.

Ακόμα και με τη σημερινή δύσκολη πραγματικότητα συνειδητοποιούμε τη μεγάλη αλήθεια της πίστεώς μας ότι **«φέρομεν τόν θησαυρόν τῆς πίστεως ἡμῶν ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι** (της κοσμικής αδυναμίας), **ἵνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν»**.

Ευχαριστούμε, Παναγιώτατε, για την πρόσκλησή Σας για την παρούσα σύναξη, και για τον πιο πάνω λόγο. Τη δημιουργία δηλαδή των σπάνιων αυτών συναισθημάτων μέσα μας. Ευχαριστούμε και για τη δυνατότητα που μας δίνετε, για επικοινωνία όλων των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών και της ανταλλαγής απόψεων για κρίσιμα προβλήματα της Εκκλησίας και της όλης ανθρωπότητας.

Και είναι, όντως, πρωτοφανής η κρίση που μαστίζει τον σημερινό κόσμο. Η υποχώρηση των πνευματικών αξιών έναντι των υλικών, η παράδοση του ανθρώπου στην απλή χρήση μηχανών των οποίων δεν κατανοεί τη λειτουργία, τον κατάντησε άβουλο όν, χωρίς νόηση και χωρίς κριτική σκέψη. Σε καιρούς οικονομικής ευμάρειας ο άνθρωπος εξαντλείτο στην επιδίωξη όσον το δυνατόν μεγαλύτερου εισοδήματος και μεγαλύτερων υλιστικών απολαύσεων. Μα και σήμερα, στην εποχή της οικονομικής κρίσης, ο μακράν του Θεού παραπαίων άνθρωπος, δεν αγωνίζεται για την υπέρβαση του ευδαιμονιστικού τρόπου ζωής, αλλά στοχεύει στην ανάκτηση όσων υλιστικών απολαύσεων απώλεσε. Και γι' αυτούς τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως θρησκείας, ή και άνευ θρησκείας, οφείλουμε ως πνευματικοί ηγέτες να προβάλλουμε πορεία ζωής.

Ως Χριστιανοί αντιμετωπίζουμε προβλήματα που άπτονται σήμερα της ίδιας της επιβίωσης του Χριστιανισμού σε χώρους ανέκαθεν χριστιανικούς. Τον περασμένο αιώνα οργανώθηκε και επετεύχθη εκδίωξη των Χριστιανών από τη **Μικρά Ασία, τις Εκκλησίες των Αποστολικών χρόνων, από την κατεχόμενη Κύπρο**, όπου ο Χριστιανισμός εκηρύχθη από το πρώτο ήμισυ του πρώτου μ.Χ. αιώνας, από το Κοσσυφοπέδιο, από την Ανατολική Θράκη. Στον αιώνα μας, και στις μέρες μας, ο Χριστιανισμός απειλείται με εξαφάνιση από τις αρχαίες κοιτίδες του στη Μέση Ανατολή και στην Αίγυπτο. Τρομοκρατικά

κτυπήματα εις βάρος των Χριστιανών έχουμε και στην Ευρώπη, στη Ρωσία, σε Αφρικανικές χώρες. Όσο και αν κάποιες κυβερνήσεις και κάποιοι Οργανισμοί διαμαρτύρονται, επιβάλλεται και η δική μας παρέμβαση. Η δική μας διαμαρτυρία έχει άλλη βαρύτητα. Θα επισημάνει την ειδοποιό διαφορά της πνευματικής ελευθερίας, της ανοχής και της καταλλαγής που επαγγέλεται ο Χριστιανισμός, έναντι κάθε μισσαλόδοξης θρησκευτικής και εθνικής έξαρσης που αναφύονται μακράν των αρχών του. Γι' αυτό και οφείλουμε να παρέμβουμε στην απαράδεκτη αυτή κατάσταση, που βρίσκεται σε εξέλιξη πλησίον μας.

Διαφορές και προβλήματα παρουσιάζονται, δυστυχώς, ως μη ώφειλε, και μεταξύ μας, μεταξύ των Ορθοδόξων. **Στην άρση αυτών των διαφορών, στην επίλυση των προβλημάτων και στη διακήρυξη της ενότητάς μας καλούμαστε σήμερα.** Από τη στάση μας θα φανεί η εντιμότητά μας, θα καταδειχθεί η προσήλωση στις αρχές μας, θα κριθεί η ανάληψη της ευθύνης από τον καθένα μας. Και θα ήθελα να μου επιτραπεί να καταθέσω κάπως αναλυτικά τις απόψεις μου, λόγω και της τριαντάχρονης εμπλοκής μου, εκ μέρους της Εκκλησίας μου, στις πανορθόδοξους διασκέψεις, καθώς και της βαθείας μου αγωνίας από τους κινδύνους που απειλούν και την Εκκλησία και την Πατρίδα μου.

Συμφωνώ τόσο με τον Παναγιώτατο όσο και με άλλους αδελφούς, που υποστηρίζουν την ανάγκη για την όσο το δυνατόν ταχύτερη σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας. Θυμάμαι, ως δόκιμος ακόμα μοναχός, τη χαρά και την ευφορία των παλαιότερων για την αναμενόμενη τότε, το 1961, οσονούπω σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου, μετά την Πανορθόδοξο διάσκεψη της Ρόδου. Εμακάριζαν τους εαυτούς τους οι άνθρωποι εκείνοι γιατί θα έβλεπαν να πραγματοποιείται, ύστερα από αιώνες πολλούς, κάτι που πολλοί άλλοι **«έπεθύμησαν ιδεῖν καὶ οὐκ εἶδον»**. Τα χρόνια παρήλθαν, το ίδιο και γενεές ανθρώπων, χωρίς το όραμα να πραγματοποιείται. Η αναβολή για τόσα χρόνια έκανε παρωχημένα και τα θέματα που προετοιμάζαμε για τη Σύνοδο. Όπως έλεγε και ο μακαριστός μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων η ταχύτητα μεταβολής των πραγμάτων είναι τόσο μεγάλη που την σήμερα διαδέχεται όχι η αύριον αλλά η μεθαύριον. Εις τους έξω, τους μη Ορθοδόξους, αυτή η μακροχρόνια αναβολή σημαίνει αδυναμία. Αλλά και για μας δεν σημαίνει το ίδιο; Όλοι είμαστε μάρτυρες της αδυναμίας μας να ξεπεράσουμε τον εθνικισμό μας, τον εθνοφυλετισμό μας. Δεν μπορέσαμε να μιμηθούμε

ούτε τους Ρωμαιοκαθολικούς ούτε τους Μουσουλμάνους σ' αυτόν τον τομέα. **Νοιώθουμε δέσμιοι της εθνικής καταγωγής μας, θέτοντας σε δεύτερη μοίρα την Ορθοδοξία μας.** Η συμφωνία π.χ. στην οποία καταλήξαμε για τη διασπορά και τις επισκοπικές συνελεύσεις δεν είναι και ό,τι το καλύτερο από απόψεως Εκκλησιολογίας. Είναι αντανάκλαση της προσήλωσης μας στις εθνικές Εκκλησίες μας. Δεν κάνω μάθημα σε κανένα. Ούτε και θεωρώ κανέναν ως πρόσωπο μειωμένης αντιλήψεως. Επισημαίνω με πόνο το πρόβλημα, επαναλαμβάνοντας και το αγωνιώδες ερώτημα του Αποστόλου Παύλου **«Μεμέρισται ὁ Χριστός;»**

Η αδυναμία συμφωνίας για την υπογραφή του τόμου της Αυτοκεφαλίας, από την άλλη, δεν μας αφήνει εκτεθειμένους στα μάτια και των δικών μας πιστών, του Ορθοδόξου λαού, αλλά και των ξένων;

Έχω την αίσθηση ότι υποβόσκει και μια άλλη διαφορά ως προς τη σύγκληση της Μεγάλης Συνόδου: Ποια θα είναι η αντιπροσώπευση κάθε Εκκλησίας; Ουδείς αγνοεί ότι κάθε επίσκοπος εκπροσωπεί την τοπική του Εκκλησία. Ούτε και παραθεωρείται η άποψη ότι σε μια τέτοια Σύνοδο θα 'πρεπε όλες οι τοπικές Εκκλησίες να αντιπροσωπεύονται. Όταν όμως τα θέματα που θα παρουσιαστούν θα είναι ήδη συμφωνημένα ως προς τη λύση τους, σε τι θα μειονεκτεί η Σύνοδος με μικρότερη εκπροσώπηση; Η σημερινή μας Συνάντηση με την κάθε Εκκλησία να εκπροσωπείται με ίσον αριθμό επισκόπων μειώνει τις αποφάσεις μας; Έχω την εντύπωση ότι η παρουσία όλων των Επαρχιούχων επισκόπων της Ορθοδοξίας θα επιφέρει ένα χάος χωρίς να προσθέτει ο,τιδήποτε ουσιαστικό. Γι' αυτό και εισηγούμαι κάθε Εκκλησία να αντιπροσωπευθεί από τον Προκαθήμενο της, τον οποίον να πλαισιώνουν 12 επίσκοποι. Στην Εκκλησία ουδέποτε τα κριτήρια ήσαν αριθμητικά. **«Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ»** εκεί βρίσκεται και ο ίδιος. Πολλές φορές, εξάλλου, οι πολλοί επλανήθησαν, **ενίστε δε ένας και μόνος εβάστασε την αλήθεια.**

Ίσως κάποιος να ισχυρισθεί ότι υποστηρίζω τη θέση αυτή επειδή η Εκκλησία μου δεν διαθέτει πολυπληθή Σύνοδο. Δηλώνω την ειλικρινή πρόθεσή μου να αποποιηθώ άλλων, δικαιολογημένων διεκδικήσεων της Εκκλησίας της Κύπρου, όπως είναι το αίτημά μας για αποκατάσταση της θέσεώς μας στα Δίπτυχα, μέσα στα πλαίσια της αμοιβαίας μετακίνησης όλων

προς μια συμφωνία που να δηλώνει την ενότητά μας.

Επικροτώ την εισήγηση για εμπλουτισμό του καταλόγου των θεμάτων με τα οποία θα ασχοληθεί η Μεγάλη Σύνοδος με επίκαιρα θέματα που απασχολούν τους πιστούς, όπως είναι τα ποικίλα θέματα Βιοηθικής (τεχνολογίες υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, μεταμοσχεύσεις ιστών και οργάνων, ευθανασία), η εκτός γάμου τεκνογονία, γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα κλπ.

Θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να τοποθετηθούμε και σε θέματα χαλαρότητας των ηθών, τα οποία όλο και περισσότερο προβάλλουν σήμερα οι εκκοσμικευμένες, Χριστιανικές ως επί το πλείστον, κυβερνήσεις του θεωρούμενου ως προηγμένου κόσμου και στα οποία η αντίδραση της Εκκλησίας είναι μέχρι τώρα υποτονική. Όταν π.χ. θεσπίζεται από κυβερνήσεις όχι μόνον η απλή συμβίωση ετεροφύλων ατόμων αλλά και ο «ομοφυλικός γάμος», **θα πρέπει η Εκκλησία ξεκάθαρα να πάρει θέση και να καταδικάσει την ομοφυλοφιλία. Ο Απόστολος Παύλος είναι σε τούτο ξεκάθαρος: «...οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι.... οὔτε ἄρσενοκοῖται.... βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσι...» (Α' Κορ. 6, 9-10). Και η Παλαιά Διαθήκη διδάσκει ότι «ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν ὁ Θεός». Η ανάθεση σε Χριστιανούς επιστήμονες περιωπής, της μελέτης του θέματος και παρουσίασης των επιστημονικών πορισμάτων τους, ώστε αυτά να πλαισιωθούν και με την Αγιογραφική κατοχύρωση, θα πρέπει να είναι μια από τις επιδιώξεις των προπαρασκευαστικών συναντήσεων για τη Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδοξίας.**

Πιστεύω, ακόμα, πως θα πρέπει να μας απασχολήσει και το θέμα της θέσης των γυναικών στην Εκκλησία. Μεγάλες χριστιανικές ομολογίες, όπως οι Αγγλικανοί, έχουν εισαγάγει τη χειροτονία γυναικών. Θα πρέπει Αγιογραφικά και Πατερικά να κατοχυρώσουμε τη θέση μας και να μελετήσουμε σοβαρά, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις παραμέτρους του θέματος, την επαναφορά του θεσμού των διακονισσών στην Εκκλησία.

Θα ήθελα, πριν τελειώσω, να θίξω και το θέμα της προεδρίας την μελλούσης να συνέλθει Μεγάλης Συνόδου, το οποίο διαισθάνομαι ότι πιθανόν να αποτελέσει σημείο τριβής.

Μπορεί οποιοδήποτε σώμα να συνέλθει χωρίς Πρόεδρο; Μπορεί να υπάρξει συλλογική προεδρία χωρίς τη δημιουργία χαώδους κατάστασης; Ένας θα πρέπει να έχει την ευθύνη της σύγκλησης σε συνεδρία, της παρουσίασης των θεμάτων, της παροχής και της αφαίρεσης του λόγου στους συνέδρους, της επιβολής της τάξεως. Σκεφτείτε τις τοπικές μας συνόδους. Στην απουσία μας δεν ορίζουμε κάποιο που θα προεδρεύει; Και να μην είχαμε, λοιπόν, **Πρώτον**, θα τον αναζητούσαμε. **Πρώτον έχουμε. Τον επέβαλε η ζωή της Ορθοδόξου Εκκλησίας κατά τους διαρρέυσαντας αιώνες.** Αν κάποιοι από μας νομίζουμε ότι κάπου αυτός εκτρέπεται, οφείλουμε με ειλικρίνεια να το αναφέρουμε για να αναζητήσουμε τη θεραπεία, να τον ανακαλέσουμε σε τάξη.

Αν, οι κάποιες αντιρρήσεις προέρχονται από τις δύσκολες καταστάσεις στις οποίες ζει σήμερα το Οικουμενικό Πατριαρχείο, επαναλαμβάνω τη διαπίστωση του Απ. Παύλου: **«Έχουμε τόν θησαυρόν ἡμῶν ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν».** Η δύναμη δεν προέρχεται από το περιβάλλον, ούτε από τα εξωτερικά. Προέρχεται εκ του Θεού, **του οποίου «ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».** Εξ άλλου οφείλουμε να αναλογιστούμε τη γρήγορη αλλαγή και την αστάθεια των εγκοσμίων. Οι επιθέσεις ακραίων φανατικών μουσουλμανικών στοιχείων, ο αυξημένος ρυθμός πολλαπλασιασμού τους σε χώρες σήμερα, κατά πλειοψηφία Χριστιανικές και Ορθόδοξες, εύκολα μπορούν να ανατρέψουν τις σημερινές καταστάσεις. Έχουμε και εμείς στην Κύπρο σχετική πείρα, την οποία απευχόμαστε για οποιανδήποτε άλλη Εκκλησία.

Ἄγιοι Ἀδελφοί,

κατανοώ ότι έχω μακρηγορήσει και ότι σας καταπόννησα. Ένοιωθα όμως την πίεση από τους Προκατόχους μας που κοιμήθηκαν με το όραμα της Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας, καθώς και από τους πιστούς μας, που αναμένουν να αρθούμε πάνω από τους μικροῦπολογισμούς και τους εθνικισμούς μας.

Εύχομαι όπως ο Θεός μας φωτίσει προς ευόδωση των εργασιών της συσκέψεώς μας.

Μετά την ολοκλήρωση των χαιρετισμών των Προκαθημένων, άρχισε συζήτηση επί των θεμάτων της Συνάξεως. Η συζήτηση συνεχίστηκε και τις τρεις ημέρες της Σύναξης, δηλαδή από της Πέμπτης 6 Μαρτίου μέχρι και αργά το Σάββατο 8 Μαρτίου.

Το απόγευμα της Παρασκευής 7ης Μαρτίου, οι Προκαθήμενοι, μετά των Συνοδών των, μετέβησαν στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγάλου Ρεύματος, όπου παρακολούθησαν την Α΄ Στάση των Χαιρετισμών προς την Θεοτόκο, χοροστατούντος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας. Μετά την ακολουθία παρετέθη δείπνο στην Κοινοτική αίθουσα, κατά το οποίο αντηλλάγησαν προπόσεις μεταξύ του Μητροπολίτου Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ.Ειρηναίου, Επιτρόπου της περιφέρειας Βοσπόρου, και του Πατριάρχου Ιεροσολύμων.

Το μεσημέρι του Σαββάτου οι Σύεδροι επισκέφθησαν τη Μονή Βαλουκλή, όπου τούς παρετέθη γεύμα. Ακολουθως συνεχίστηκαν οι εργασίες της Σύναξης η οποία ενέκρινε **ειδικό Μήνυμα** προς τους ανά τον κόσμο Ορθοδόξους Χριστιανούς, αλλά και προς κάθε άνθρωπον καλής θελήσεως.

Το βράδυ του Σαββάτου μετά τη λήξη των εργασιών της Συνάξεως παρετέθη υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου επίσημο δείπνο στο ξενοδοχείο «Χίλτον» όπου είχαν καταλύσει οι Προκαθήμενοι και οι Συνοδοί τους.

Την επομένη, Κυριακή της Ορθοδοξίας, τελέστηκε πανηγυρικό συλλειτουργό των Προκαθημένων, προεξάρχοντος του Οικουμενικού Πατριάρχου, εις τον Πατριαρχικόν Ναόν του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Εις τον Όρθρον χοροστάτησε ο Πατριάρχης Σερβίας Ειρηναίος. Μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου, ο αρχιγραμματεύς της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, **αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος Σαμαράς, ανέγνωσε, από του Άμβωνος, το Μήνυμα της Συνάξεως προς τον κόσμο, το οποίο έχει ως εξής:**

**Εἰς τό΄Όνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ
καί τοῦ Αγίου Πνεύματος.**

Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστοὺς, τοὺς ἀνά τὸν κόσμον ἀδελφούς χριστιανούς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ καί ἀσπασμόν ἀγάπης καί εἰρήνης.

"Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περί πάντων ὑμῶν μνησίαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός ἡμῶν" (Α΄ Θεσ. α΄ 2-4).

1. Συνελθόντες διά τῆς Χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, τῇ προσκλήσει τοῦ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως Ἀρχιεπισκόπου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἐν Φαναρίῳ, μεταξύ 6ης καὶ 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ περί τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τὴν Ἀγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὴν εὐσημον καὶ μεγαλόνυμον ταύτην Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς λόγον ἀγάπης, εἰρήνης καὶ παρακλήσεως.

Ἡ Μία, Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, βιώνει καὶ αὕτη τὰς προκλήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκάστης

ἐποχῆς. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστή εἰς τὴν Ἱεράν Παράδοσιν, εὐρίσκεται εἰς διαρκῆ διάλογον μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, συμπάσχει μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ συμμερίζεται τὴν ἀγωνίαν των. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. ιγ' 8-9).

Οἱ πειρασμοὶ καὶ αἱ προκλήσεις τῆς ἱστορίας εἶναι ἰδιαίτερος ἔντονος εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀμέτοχοι εἰς αὐτά ἢ ἀδιάφοροι ἀπέναντί των. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν συνήλθομεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ διὰ νὰ ἐγκύψωμεν εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. «Ἐξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β' Κορ. ζ' 6) οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ Ἀποστόλου ἰσχύουν καὶ σήμερον.

2. Ἀναλογιζόμενοι τὴν ὁδὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνά τὸν κόσμον, ἐκφράζομεν τὴν συμπάθειάν μας διὰ τὸ μαρτύριον καὶ τὸν θαυμασμόν μας διὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Ἀφρικῇ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς γῆς. Φέρομεν εἰς τὸν νοῦν μας τὸ διττὸν αὐτῶν μαρτύριον: περὶ τῆς πίστεως των ὡς καὶ περὶ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς των σχέσεως μετὰ ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν τὴν ἀναταραχὴν καὶ τὴν ἀστάθειαν αἱ ὁποῖαι ὠθοῦν τοὺς χριστιανούς νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γῆν, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἔνθεν διεδόθη τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα.

Συμπάσχομεν μετὰ πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρίᾳ τραγωδίας. Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφήν τρομοκρατίας καὶ θρησκευτικῆς ὕβρεως. **Ἡ ἀπαγωγή τῶν Μητροπολιτῶν Παύλου καὶ Ἰωάννου, ἄλλων κληρικῶν, ὡς καὶ τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Μααλούλα Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Θέκλης, ἀποτελεῖ χαινουσαν πληγὴν καὶ ζητοῦμεν τὴν ἄμεσον ἀπελευθέρωσίν των.**

Ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν εἰς πάντα ἐμπλεκόμενον πρὸς ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦ διαλόγου. Οἱ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ χριστιανοὶ ἀποτελοῦν τὴν ζύμην τῆς εἰρήνης. Εἰρήνη διὰ πάντα ἀνθρωπον σημαίνει ἐπίσης εἰρήνη διὰ τοὺς χριστιανούς. Στηρίζομεν τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν διακονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς περιοχῆς καὶ τὴν παλιννόστησιν τῶν προσφύγων.

3. Ἐνθέρμως προσευχόμεθα ὑπέρ τῆς διεξαγωγῆς εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων καί τῆς ἐν προσευχῇ καταλλαγῆς πρὸς ἔξοδον ἐκ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τὰς ἀπειλὰς βίαιας καταλήψεως Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν καί προσευχόμεθα διὰ τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν σήμερον εὐρισκομένων ἐκτός τῆς κοινωνίας μετὰ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

4. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀπειλήν διὰ τὴν δικαιοσύνην καί τὴν εἰρήνην εἰς τοπικόν καί παγκόσμιον ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ἐμφανεῖς εἰς ἅπαντα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας, ἔνθα ἀπουσιάζουν ἀξίαι ὡς ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου, ἡ ἀδελφικὴ ἀλληλεγγύη καί ἡ δικαιοσύνη. Τὰ αἷτια τῆς κρίσεως ταύτης δέν εἶναι ἀμιγῶς οἰκονομικά. **Εἶναι καί πνευματικῆς καί ἠθικῆς φύσεως.** Ἀντὶ τοῦ συσχηματισμοῦ πρὸς τὰ παγκόσμια εἶδωλα τῆς ἰσχύος, τῆς πλεονεξίας καί τῆς φιληδονίας, ἐξαίρομεν τὴν ἀποστολήν μας νὰ μεταμορφώσωμεν τὸν κόσμον, ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης.

Συνεπεία τοῦ ἐγωῖσμοῦ καί τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας, πολλοὶ ἄνθρωποι ὑποτιμοῦν τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀδιαφοροῦντες νὰ διακρίνουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐλαχίστους τῶν ἀδελφῶν μας (πρβλ. Ματθ. κε', 40, 45), πολλοὶ δέ παραμένουν ἀδιάφοροι ἔναντι τῆς πτωχείας, τῆς ὁδύνης καί τῆς βίας, αἱ ὁποῖαι μαστίζουσιν τὴν ἀνθρωπότητα.

5. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ ἀρθρώσῃ τὸν προφητικόν της λόγον. Ἐκφράζομεν τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν ἀνησυχίαν διὰ τὰς τοπικὰς καί παγκοσμίους τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαξιῶνουν καί διαβιβρώσκουν τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεως, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὸν θεσμόν τοῦ γάμου καί τὸ δῶρον τῆς δημιουργίας.

Ὑπογραμμίζομεν τὴν ἀναμφισβήτητον ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τοῦ φυσικοῦ θανάτου. Ἀναγνωρίζομεν τὸν γάμον ὡς ἔνωσιν ἀνδρός καί γυναικός, **ἡ ὁποία εἰκονίζει τὴν ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του.** Ἀποστολὴ ἡμῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς οἰκονόμων καί οὐχὶ ὡς κατόχων αὐτοῦ. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προτρεπόμεθα τὸν κλῆρον καί τὸν λαόν ἡμῶν νὰ ἐπιδείξουν πνεῦμα μετανοίας, νὰ βιώσουν τὴν καθαρότητα

τῆς καρδίας, τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εἰς τὴν κοινωνίαν μαρτυρίαν περὶ τῶν πάντοτε ἐπικαίρων διδαγμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Σύναξις αὕτη τῶν Προκαθημένων συνιστᾷ δι' ἡμᾶς μίαν εὐλογημένην εὐκαιρίαν, ἵνα ἐπαναβεβαιώσωμεν τὴν ἐνότητα ἡμῶν διὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς συνεργασίας. **Ἐπιβεβαιούμεν τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς συνοδικότητος, ἣτις τυγχάνει ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.** Ἐνωτιζόμεθα τὴν ρῆσιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι "τό τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα, οὐ χωρισμοῦ ἀλλ' ἐνώσεως καὶ συμφωνίας ὄνομα".

Ἡ καρδιά ἡμῶν στρέφεται πρὸς τὴν ἀπὸ μακροῦ ἀναμενομένην Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νὰ μαρτυρήσωμεν τὴν ἐνότητα αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν στοργὴν τῆς πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ Σύναξις συνεφώνησεν ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ τῆς Συνόδου ἐργασία πρέπει νὰ ἐντατικοποιηθῇ. Εἰδικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 καὶ θὰ ὁλοκληρώσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ ἔτους 2015. Θὰ ἀκολουθήσῃ Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἔτους 2015. Ἀπασαὶ αἱ ἀπόφασις, τόσον κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ὅσον καὶ κατὰ τὰ προπαρασκευαστικὰ στάδια αὐτῆς, θὰ λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θὰ συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016, ἐκτός ἀπροόπτου. **Ἡ Σύνοδος θὰ προεδρευῇται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.** Οἱ ἀδελφοὶ Αὐτοῦ Προκαθήμενοι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θὰ κάθηνται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων Αὐτοῦ.

7. Ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἐνότητα εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Ἡ Ἐκκλησία δὲν ζῇ διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ μαρτυρῇ καὶ νὰ μοιράζηται τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακράν. Μετέχοντες τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ προσευχόμενοι ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, καλούμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ νὰ μοιρασθῶμεν μεθ' ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τὰ δῶρα τῆς ἀληθείας καὶ

τῆς ἀγάπης, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἐντολὴν καὶ διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου: "Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη [...] καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος" (Ματθ. κη', 19-20).

8. Ζῶμεν ἐντὸς ἑνὸς κόσμου, ὅπου ἡ πολυπολιτισμικότης καὶ ὁ πλουραλισμός συνιστοῦν ἀναπόφευκτον πραγματικότητα καὶ συνεχῶς μεταβαλλομένην. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδέν θέμα τῆς ἐποχῆς μας δύναται νὰ θεωρηθῇ ἢ ἐπιλυθῇ ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς τὸ παγκόσμιον, καθὼς καὶ ὅτι οἰαδήποτε πόλωσις μεταξύ τοπικοῦ καὶ παγκοσμίου καταλήγει εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος.

Ὡς ἐκ τούτου, ἐνώπιον καὶ αὐτῶν εἰσέτι τῶν διαφωνιῶν, διαχωρισμῶν καὶ διαιρέσεων, εἵμεθα ἀποφασισμένοι νὰ διακηρύξωμεν τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος τῆς συγκρούσεως. Ἡ ἀποχώρησις καὶ ἡ ἀπομόνωσις οὐδέποτε ἀποτελοῦν ἐπιλογὴν. Ἐπαναβεβαιοῦμεν τὴν ὑποχρέωσίν μας νὰ διαλεγώμεθα πρὸς τὸν ἄλλον, μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ἄλλων πολιτισμῶν, ὅπως καὶ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

9. Παρά τὰς ἀνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ "ὅστις τοσοῦτον ἡγάπησεν τὸν κόσμον" ὥστε "ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν". Τοιοῦτο τρόπον, οἱ Ὁρθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις ἐλπίδος. Παρά τὰς δυσχερείας τολμῶμεν, ἐν τούτοις, νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τὸν Θεόν "Ὅστις ἐστὶ **"ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ"** (Ἀποκ. α', 8). Διὸ καὶ ἀναμνησκόμεθα ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος -λόγος ἀγαλλιάσεως, ἀγάπης καὶ ζωῆς- ἀνήκει εἰς Αὐτόν, Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 9ῃ Μαρτίου 2014

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

+ Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος

+ Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος

- + Ὁ Μόσχας Κύριλλος
- + Ὁ Σερβίας Εἰρηναῖος
- + Ὁ Ρουμανίας Δανιήλ
- + Ὁ Βουλγαρίας Νεόφυτος
- + Ὁ Γεωργίας Ἡλίας
- + Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος
- + Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος
- + Ὁ Βαρσοβίας Σάββας
- + Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας ἐψάλη Τρισάγιον υπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν προασπιστῶν τῆς Ορθοδόξου πίστεως καὶ ἀκολούθησε λιτάνευσις, κατὰ τὸ ἔθος, τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Οἱ Προκαθήμενοι εὐλόγησαν τὸν λαό ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ Πατριαρχείου, ἐνῶ οἱ χοροὶ ἐψάλλαν τὸ «Τὶς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν...».

Τὸ μεσημέρι παρετέθη ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. ἐπίσημο γεύμα στο ἐστιατόριο Toraz. Στὸ γεύμα ἀντηλλάγησαν προπόσεις μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κύριος Χρυσόστομος χοροστάτησε κατὰ τὸν Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σταυροδρομίου. Τὸν Ἑσπερινὸ παρακολούθησαν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, οἱ Πατριάρχες Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας καὶ ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, μετὰ τῶν συνοδιῶν τους. Οἱ υπόλοιποι Προκαθήμενοι, με τὶς Συνοδίες τους, εἶχαν ἀναχωρήσει

από την Κωνσταντινούπολη. Μετά από προσφώνηση του Οικουμενικού Πατριάρχου και του Μητροπολίτου Τρανουπόλεως Γερμανού, επιτρόπου της περιοχής Σταυροδρομίου, μίλησε ο Μακαριώτατος. Μετά την απόλυση του Εσπερινού η ενορία δεξιώθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τους άλλους Προκαθημένους, με τις Συνοδίες τους, στους κοινοτικούς χώρους.

Την επομένη, Δευτέρα 10 Μαρτίου, συνοδευόμενοι από τον Μητροπολίτη Γέροντα Δέρκων Απόστολο, ο οποίος ήτο ο υπό του Πατριαρχείου ορισθείς συνοδός της κυπριακής Αντιπροσωπίας, επισκεφθήκαμε τον Ιερό Ναό της Αγίας Ειρήνης, όπου προγραμματίζεται να συνέλθει η Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδοξίας το 2016. Επισκεφθήκαμε επίσης και προσκυνήσαμε στον Ιερό Ναό Αγίου Φωκά στο Μεσάχωρο Βοσπόρου, όπου η Εκκλησιαστική Επιτροπή και ο ιερέας του ναού μάς υποδέχτηκαν με ιδιαίτερη εγκαρδιότητα.

Το απόγευμα αναχωρήσαμε από την Κωνσταντινούπολη για την Αθήνα. Τον Μακαριώτατο πρόεπεμψαν στο αεροδρόμιο ο Μητροπολίτης Γέρων Δέρκων Απόστολος και ο Αρχιδιάκονος Σμάραγδος της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος. Μέσω Αθηνών φτάσαμε το βράδυ της ίδιας ημέρας στη Λάρνακα.

Κοινή ομολογία όλων των μετασχόντων στη Σύναξη των Προκαθημένων είναι ότι η κυπριακή Αντιπροσωπία, δια της ευθαρσούς τοποθετήσεως του Μακαριωτάτου, επί όλων των συζητηθέντων θεμάτων και της καθοριστικής παρεμβάσεώς του κατά τη διαδικασία της λήψης των αποφάσεων, συνέβαλε τα μέγιστα στην επιτυχία της Συνάξεως.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α. ΠΡΟΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ομιλία που έγινε στην Κυπριακή Εστία Αθηνών,
την Πέμπτη 12/12/2013

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και Κύριοι,

Αν δεν ζούσαμε σε εξαιρετικά κρίσιμες για το Κυπριακό, το εθνικό μας θέμα, μέρες, αν οι στιγμές δεν ήσαν τόσο τραγικές, αν «κίνδυνοι Άδου» δεν μας περικύκλωναν και αν δεν ψηλαφούσαμε, κυριολεκτικά, την τουρκοποίηση της Κύπρου, θα θεωρούσα, ως Κύπριος κληρικός, το

θέμα που μου δόθηκε για ανάπτυξη, ευκαιρία εγκαύχησης. Γιατί μετά της Εκκλησίας συνυφάνθη ολόκληρος ο βίος των Ελλήνων της Κύπρου. Και από του κηρύγματος του Ευαγγελίου, στη ζωή της Κύπρου τον πρώτο ρόλο τον έχει η Εκκλησία της.

Και πράγματι· ποία μεγαλύτερη εγκαύχηση εν Κυρίω θα είχε ένας κληρικός, διάδοχος των θρόνων εκείνων που ανήλθαν στην αγχώνη, ή σφαγιάστηκαν από τους κατακτητές, ή ακολούθησαν το ποίμνιό τους σε πικρές δουλείες και εξορίες και που κράτησαν, με παντοίες στερήσεις και προπηλακισμούς, μέχρι τις μέρες μας, τον τόπο ελληνικό και χριστιανικό, από την εξιστόρηση των κατορθωμάτων τους;

Η σημερινή κατάσταση, όμως, δεν συγκρίνεται σε τραγικότητα με καμιάν από τις καταστάσεις που πέρασε, μέχρι σήμερα, ο τόπος μας. Και όσοι συναισθανόμαστε τους κινδύνους, «βίον βιούμεν θανάτου πικρότερον». Οι Τούρκοι εφαρμόζουν κατά γράμμα, χωρίς να βιάζονται και χωρίς να παρεμποδίζονται από κανένα, τους προγραμματισμούς τους για την Κύπρο, όπως ο Νιχάτ Ερίμ, ο πρώην Τούρκος πρωθυπουργός, τούς εξέθεσε το 1956, ως βουλευτής ακόμα, σε μελέτη που τού είχε επίσημα ανατεθεί, και που συνίστανται στην τελική κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου.

Σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες, κάτω από άλλο φακό και υπό διαφορετική οπτική γωνία, θα πρέπει να εξετάσουμε το θέμα: τον φακό της ιστορικής μνήμης, που είναι απαραίτητο συστατικό της επιβίωσης ενός λαού, και της αυξημένης ευθύνης της Εκκλησίας στο δύσκολο σήμερα και στο δυσκολότερο αύριο.

Στην όλη ιστορία του Χριστιανισμού η έννοια της πατρίδος, όχι μόνον αναγνωρίζεται, αλλά και ευλογείται και καθαγιάζεται από την Εκκλησία. Ο Απ. Παύλος μιλώντας στον Άρειο Πάγο διδάσκει ότι η ύπαρξη εθνών και επίγειων πατρίδων ανάγεται στον Θεό: **«Εποίησεν (ο Θεός) εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων κατοικείν επί παν το πρόσωπον της γης, ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών» (Πρ.17,26).** Ο ίδιος ο Χριστός, ως άνθρωπος, δεν απαρνείται την αγάπη προς την πατρίδα του. Έτσι, «έκλαυσεν επί την Ιερουσαλήμ» προβλέποντας την καταστροφή της. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει ότι **«ουδέν πατρίδος γλυκύτερον».**

Και η Εκκλησία επαινεί τον υγιή πατριωτισμό και εύχεται όπως ο Θεός ευλογεί τους άρχοντας, **«νίκας χορηγών αυτοίς κατά των πολεμίων»** και

όπως διαφυλάσσει τας Χριστιανικές πόλεις «εκ βαρβαρικής αλώσεως» και «εκ παντοίων κινδύνων». Στη Θεία Λειτουργία του Μ.Βασιλείου προσευχόμαστε όπως ο Θεός «επισκιάζει επί την κεφαλήν αυτών(των πιστών βασιλέων, ή αρχόντων) εν ημέρα πολέμου....και υποτάσσει αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη τα τους πολέμους θέλοντα».

Η επίγεια πατρίδα για μάς τους Έλληνες Ορθόδοξους Χριστιανούς είναι συντονισμένη στο πνεύμα της ουράνιας πατρίδας. Οι δρόμοι της είναι αποστολοβάδιοι. Το χώμα της είναι ποτισμένο με το αίμα των μαρτύρων της πίστεως και αγιασμένο από τους τάφους που δέχτηκαν τα τίμια λείψανά τους. Τα βουνά και οι κάμποι της είναι στολισμένοι με μοναστήρια και εκκλησίες, τα σκηνώματα της πίστης μας. Η Ιστορία της είναι γραμμένη με τα διδάγματα και τις θυσίες των αγίων. Έτσι η επίγεια πατρίδα ανάγει τον άνθρωπο προς τα άνω, συντελεί στη δημιουργία μιας κοινωνίας της οποίας οι πολίτες γίνονται ουρανοπολίτες.

Έντονα διαποτισμένη με θρησκευτικό χαρακτήρα, λοιπόν, η έννοια της πατρίδος. Και κατοχυρωμένη η συμμετοχή της Εκκλησίας στους αγώνες του έθνους για υπεράσπιση, ή απελευθέρωσή της.

Θα περιοριστώ, στη συνέχεια, στην προσφορά της Εκκλησίας της Κύπρου στους αγώνες του έθνους, εξετάζοντας το θέμα σε δυο αλληλένδετες ενότητες. Θα αναφερθώ πρώτα στη συμμετοχή και προσφορά της Κυπριακής Εκκλησίας στους αγώνες του ευρύτερου Ελληνισμού και ύστερα στους αγώνες της για ανάκτηση αλλά και προάσπιση της ελευθερίας της ίδιας της Κύπρου.

Πειστήριο αλάνθαστο της ελληνικότητας της Κύπρου είναι η συμμετοχή της σ' όλους τους αγώνες των Πανελλήνων, από αρχαιότατων χρόνων μέχρι σήμερα. Στους αγώνες και τις προσπάθειες που κατέβαλλε η ίδια για τη δική της δικαίωση, δεν ξεχνούσε το ευρύτερο όραμα της φυλής. Πρωτοπόρος στους μετά Χριστό αγώνες υπήρξε η Εκκλησία της Κύπρου, επί κεφαλής του λαού της.

Αφήνοντας πίσω παλαιότερες συμμετοχές των Κυπρίων στα απελευθερωτικά κινήματα που εκδηλώνονταν στην κυρίως Ελλάδα και στην Μικρά Ασία, θα περιοριστώ στον αγώνα του 1821 και όσους ακολούθησαν ύστερα από αυτόν. Πρώτος Κύπριος μάρτυρας στον αγώνα της παλιγγενεσίας, ο Ιωάννης Καρατζάς από τη Λευκωσία, νεωκόρος του ελληνικού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Βουδαπέστη, που μαρτύρησε μαζί με τον

Ρήγα Φεραίο στις 7 Ιουνίου 1798.

Μέλη της Φιλικής Εταιρείας ήσαν αρκετοί Κύπριοι του εξωτερικού, όπως ο Θεόφιλος Θησεύς, ανεψιός του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, ο Αρχιεπίσκοπος Δημητσάνης Φιλόθεος Χατζής και ο Μητροπολίτης Νικομηδείας Αθανάσιος Καρύδης.

Πολλοί ήσαν οι Κύπριοι που πήραν μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις κατά των Τούρκων στην ηπειρωτική Ελλάδα. Αρκετοί σκοτώθηκαν στην μάχη των Αθηνών στα 1826. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι: Ο Κολοκοτρώνης γράφει για τον Κύπριο Νικόλαο Θησέα, τον συγγενή του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, ότι δαπανούσε «εξ ιδίων του πάντοτε και δεν κατεδέχθη να επιβαρύνει εις ουδεμίαν περίπτωσιν το εθνικό ταμείον». Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης εξυμνεί την προθυμία του Θεοφύλακτου Θησέα, ενώ ο Μακρυγιάννης χαρακτηρίζει τον Μιχάλη Κυπραίο, που έπεσε στη μάχη των Μύλων ως «καλό και γενναίο στρατιώτη».

Το 1880 στάλησαν στην Κύπρο Έλληνες αξιωματικοί για την αγορά ημιόνων, αφού προπαρασκευαζόταν η απελευθέρωση της Θεσσαλίας. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα τούς συνόδευσαν 150 εθελοντές, ενώ ο Αρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος γράφει στον βασιλέα Γεώργιο ότι «η Κύπρος, συναισθανομένη την τε αλληλεγγύην και το καθήκον προς την Μητέρα Ελλάδα, σπεύδει να συντελέσει κατ' ελάχιστον με την ευόδωσιν του εθνικού τούτου έργου». Από τότε, εθελοντές από την Κύπρο προστρέχουν με αυξανόμενους ρυθμούς σε κάθε ευτυχή, ή ατυχή, προσπάθεια του Έθνους. Πάνω από χίλιοι μάχονται κατά τον ατυχή πόλεμο του 1897. Τέσσερις χιλιάδες συμμετέχουν στους νικηφόρους Βαλκανικούς πολέμους και εκεί φονεύεται, ηρωϊκώς μαχόμενος στην Ήπειρο, ο Δήμαρχος Λεμεσού Χριστόδουλος Σώζος. Μεταξύ των ιερέων του στρατού διακρίθηκε τότε, τόσο για το ήθος όσο και το φρόνημά του, ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Β'.

Κατά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο στο πλευρό των φιλοσυμμαχικών στρατευμάτων της Βενιζελικής κυβέρνησης πολέμησαν 13.000 Κύπριοι.

Η Μικρασιατική εκστρατεία δονεί σύγκορμα τους Κυπρίους και την Εκκλησία τους. Οραματίζονται, με την συμμετοχή τους σ' αυτή, την εκπλήρωση πόθων γενεών πολλών, που πέθαναν με την προσδοκία της εθνικής ολοκλήρωσης.

Την όλη συμπόρευση του Κυπριακού Ελληνισμού με τον Ελληνικό λαό εκφράζει πολύ χαρακτηριστικά μια εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου του Γ' τον Μάρτιο του 1921, προς τον Κυπριακό λαό, με την ευκαιρία του εορτασμού των 100 χρόνων από την κήρυξη της Επανάστασης του 1821. Βρισκόταν τότε στο μεσουράνημά της και η προσπάθεια απελευθέρωσης της Μικράς Ασίας. Λέγει μεταξύ άλλων ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος:

«... Τέκνον της αυτής Ελληνικής Μητρός ο Κυπριακός λαός, εκδηλώσας εν τη εξελίξει τρισχιλιετούς ιστορίας την ομογένειαν και ομοφυλίαν μετά των λοιπών αδελφών αυτού, δεν θα θελήση να μείνη έξω της μεγάλης ταύτης εθνικής πανηγύρεως.

Δούλος και τότε ο Κυπριακός λαός, αλλά καιόμενος από τον έρωτα προς την Ελευθερίαν, ως η λοιπή Φυλή, προσέφερεν επί του αυτού βωμού τα τιμιώτερα του θύματα, Αρχιερείς, ανωτέρους κληρικούς, προύχοντας, επιφανείς ή αφανείς μάρτυρας της Ελληνικής Ιδέας.

Δούλος ο Κυπριακός λαός εν τη διαρροή της πρώτης Νεοελληνικής εκατονταετηρίδος, συνέβαλε το καθ' εαυτόν εις την τεταμένην προσπάθειαν της όλης Φυλής προς εθνικήν αποκατάστασιν των υποδούλων... Δέν είναι ολίγοι οι ήρωες του, όσων τα οστά λευκαίνονται ήδη εις κάθε γωνίαν Ελληνικήν, όπου εσύρθη εκδικητικός ο ρους των αηττήτων διαδόχων των αθανάτων Ακριτών κατά τους τελευταίους τούτους χρόνους.

Ο Κυπριακός λαός συνεθλίβη και συνέκλαυσε μετά του όλου Γένους εις στιγμάς μεγάλων δοκιμασιών, συνεχάρη δε και συνεώρτασεν εις στιγμάς χαρμοσύνων πανηγύρεων. Και τώρα δεν θα μείνη έξω της μεγάλης εορτής, διότι ξένοι ακόμη δεσπόζουν των τυχών αυτού...»

Μετά την τραγική έκβαση εκείνης της εκστρατείας η Κύπρος δέχτηκε με αδελφική αλληλεγγύη μεγάλο αριθμό προσφύγων κι οι εκκλησίες άνοιξαν τα ταμεία τους για την ανακούφισή τους.

Κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο η Κύπρος έμοιαζε μ' ένα ηφαίστειο εθνικής αλληλεγγύης. Εθελοντές κατά χιλιάδες (πέραν των 15. 000 κατετάγησαν, τότε, στον Βρετανικό στρατό δηλώνοντας απερίφραστα ότι με τον τρόπο αυτό πολεμούσαν στο πλευρό της Ελλάδος, της μητέρας πατρίδας τους), έρανοι παντού. Με εράνους, με πρωτοβουλία της Μητρόπολης Κερύνειας, αγοράστηκε το αεροπλάνο «Κέρυνεια» για την Ελλάδα. Με εγκύκλιο του

Τοποτηρητού του Αρχιεπισκοπικού θρόνου, Μητροπολίτου Πάφου Λεοντίου, άνδρες και γυναίκες μέσα σε κλίμα έντονης συγκινησιακής φόρτισης, πρόσφεραν τα δακτυλίδια τους και άλλα προσωπικά είδη και χρυσαφικά, μεγάλης υλικής και συναισθηματικής αξίας, στους δίσκους που περιφέρονταν στους ναούς για την ελληνική στρατιωτική ενίσχυση. Στο χωριό Κούκλια της Πάφου δόθηκαν τα εξαπτέρυγα με δήλωση του ιερέως: «Όταν η πατρίδα κινδυνεύει δεν χρειαζόμαστε εξαπτέρυγα. Μπορούμε και χωρίς αυτά να κάμουμε Λειτουργία». Στην Καλλέπεια, άλλο χωριό της Πάφου, δόθηκαν τα ασημένια καντήλια του ναού, ενώ στην Τάλα, τρίτο χωριό της επαρχίας μου, το ιερό δισκοπότηρο.

Συμπαράσταθηκε, λοιπόν, και συμμετέσχε σ' όλους τους αγώνες του Έθνους η Κύπρος, διά της Εκκλησίας της, γιατί θεωρούσε πως κοινή είναι η μοίρα του Έθνους.

Είναι αυτονόητο πως αν η Εκκλησία της Κύπρου αγωνίστηκε με ζήλο και αυταπάρνηση για τα άλλα τμήματα του Ελληνισμού, θα αγωνιζόταν με πολλαπλάσιο ζήλο και πολλαπλάσια αυταπάρνηση για το ίδιο το ποίμνιό της. Αν για τους άλλους ένιωθε συνυπεύθυνη, για τους Κυπρίους ήταν η μοναδική υπεύθυνη.

Έχοντας το κύρος του Αυτοκεφάλου και περιβεβλημένη με ειδικά αυτοκρατορικά προνόμια, λόγω της ακριτικής – μέσα στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία – γεωγραφικής θέσης της νήσου, η Εκκλησία της Κύπρου ταύτισε, κυριολεκτικά, τις τύχες της με τις τύχες του ποιμνίου της. Τον 7^ο αιώνα ο Αρχιεπίσκοπος και η Ιεραρχία ακολουθούν το ποίμνιό τους στα μέρη της Κυζίκου, στον Ελλήσποντο, στη Νέα Ιουστινιανούπολη, φεύγοντας τις επιδρομές και τις δηλώσεις των Αράβων, σε ένα αγώνα φυσικής επιβίωσης. Απόηχος εκείνης της μετοικεσίας είναι ο τίτλος του εκάστοτε Προκαθημένου της Κυπριακής Εκκλησίας, ως Αρχιεπισκόπου Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου. Λίγο αργότερα, τον 9^ο αιώνα, ο επίσκοπος Χύτρων, Άγιος Δημητριάδος, ακολουθεί εκουσίως το ποίμνιό του στην αιχμαλωσία, στα μέρη της Μεσοποταμίας και το στηρίζει. Οι συνεχείς προσπάθειές του και ο υποδειγματικός βίος του, πείθουν τον ηγεμόνα να επιτρέψει τον επαναπατρισμό.

Στους δύσκολους αιώνες της Λατινοκρατίας, που εκτείνεται από το 1191 μέχρι το 1570, ο αγώνας ήταν σκληρός, κι όπως συνήθως, διμέτωπος. Ήταν

αγώνας για την ανάκτηση της εθνικής ελευθερίας αλλά και την προάσπιση της Ορθόδοξης πίστης. Η διοικητική δομή της Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου εξαρθρώθηκε. Από τις 14 επισκοπές καταργήθηκαν οι 10. Και οι 4 επίσκοποι, που επετράπη να παραμείνουν, απομακρύνθηκαν, από τις πόλεις, σε μικρά χωριά. Κάτω όμως κι απ' αυτές τις πιο αντίξοες συνθήκες, η Εκκλησία κράτησε άσβεστο το φως της εθνικής αυτοσυνειδησίας, προφυλάσσοντάς το από τους παπικούς μισσιοναρίους που, δρώντας ύπουλα, απέδιδαν τα δεινοπαθήματα του τόπου και του λαού στα αμαρτήματα της Ορθοδοξίας και επιχειρούσαν τον εκλατινισμό.

Πολλές, αλλά ανεπιτυχείς, λόγω της σκληρής διακυβέρνησης των Φράγκων, οι επαναστάσεις των Κυπρίων την περίοδο αυτή. Άξιο ιδιαίτερης αναφοράς είναι το φρικτό μαρτύριο των 13 μοναχών της Καντάρας, το 1231, που έμειναν μέχρι το τέλος αμετακίνητοι στα πατρώα, ορθόδοξα, δόγματα.

Η Εκκλησία της Κύπρου συνειδητοποιεί βαθύτερα τον ρόλο της κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Προηγουμένως, υπήρχε το ελεύθερο ελληνικό βυζαντινό κράτος, που παρόλη τη συρρίκνωσή του, συνιστούσε πηγή ελπίδας για τους Κυπρίους. Στην Τουρκοκρατία και στην Αγγλοκρατία, που ακολούθησε, η Εκκλησία ήταν ο μόνος οργανωμένος εθνικός φορέας των υποδούλων κι η μόνη ελπίδα τους.

«Ως όρνις επισυνάγουσα τα νοσσία εαυτής υπό τας πτέρυγας» εις καιρόν κινδύνου, η Εκκλησία της Κύπρου, ανέλαβε τη στήριξη του λαού με κάθε τρόπο, αναμένουσα την ανατολή καλύτερων ημερών. Συνάμα υποβοήθησε κάθε εξέγερση κατά του δυνάστη, όταν διαφαινόταν έστω και αμυδρά, πιθανότητα επιτυχίας. Θα 'πρεπε ο λαός να μην περιπέσει στον ραγιαδισμό και να μην καταντήσει στην απλή επιβίωση. Αναφέρουμε ενδεικτικά τις προσπάθειες που έγιναν από την Εκκλησία στις αρχές του 17^{ου} αιώνα, προς τον δούκα της Σαβοΐας όπως βοηθήσει **«εις την απελευθέρωσιν του τόπου από τα χέρια του τυράννου»**. Επαναστατικά κινήματα συνταράσσουν το νησί κατά τα έτη 1607, 1764 και 1765. Το 1794 με υποκίνηση και βοήθεια του ηγουμένου της Μονής Χρυσορρογιατίσσης, στην Πάφο, γίνεται ανακατάληψη βεβηλωθέντος ναού και αναπτερώνεται, έτσι, το ηθικό των Χριστιανών. Αμείλικτοι όμως οι Τούρκοι καταπνίγουν τόσο τη στάση αυτή όσο και άλλες που επιχειρήθηκαν, στο αίμα.

Παράλληλα στους ασέληνους αιώνες της Τουρκικής δουλείας, η Εκκλησία ανέλαβε και τη βαρύτατη αποστολή της διατήρησης και διάδοσης, ανάμεσα στο ποίμνιό της, της ελληνικής γλώσσας και, γενικότερα, της ελληνικής παιδείας. Ήταν κι αυτός ένας άλλος δύσκολος αγώνας, αποφασιστικής σημασίας, για την επιβίωση του έθνους. Καταλάβαινε, η Εκκλησία, πως η ελληνική γλώσσα είναι βασικός παράγοντας διά του οποίου εκδηλώνεται η εθνική αυτοσυνειδησία. Οι Έλληνες της Κύπρου θα παρέμεναν Έλληνες αν μιλούσαν ελληνικά. Εξάλλου η ελληνική γλώσσα ήταν ο αρραγής συνδετικός κρίκος της ιστορίας του έθνους μας, μιας ιστορίας πέραν των 30 αιώνων. Ήταν η γλώσσα του Ομήρου και του Σοφοκλή, αλλά και του Παλαιολόγου και του Ρήγα Φεραίου. Μιλώντας Ελληνικά θα συνειδητοποιούσαν, οι υπόδουλοι, ποιοι ήταν οι πρόγονοί τους και πώς θα' πρεπε να συμπεριφερθούν ως άξιοι απόγονοί τους.

Έτσι, αρχίζουν από τον 18^ο αιώνα να δημιουργούνται, από την Εκκλησία, τα πρώτα σχολεία για στοιχειώδη εκπαίδευση, κυρίως γλωσσική, σε πόλεις και χωριά. Κύριο σταθμό στον τομέα αυτό αποτελεί η κατά το 1812 ίδρυση, από τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό, της «Ελληνικής Σχολής» που εξελίχθηκε αργότερα στο σημερινό Παγκύπριο Γυμνάσιο. Η Σχολή «θα βοηθούσε στην καλυτέρευση των ηθών», όπως κατά λέξη αναφέρεται στο πρακτικό σύστασής της. Μα ο ρόλος της δεν θα σταματούσε εκεί. Θα βοηθούσε στη διαφύλαξη και ενίσχυση της εθνικής αυτοσυνειδησίας και ελπίδας. Κατανοούσε, η Εκκλησία, πως μέσα στον αριθμητικό κατακλυσμό των βαρβάρων μόνο με την ποιότητα, την πνευματική πρόοδο και προκοπή, θα επιζούσαμε. Και πράγματι η πρωτοβουλία της Εκκλησίας, να θέσει υπό την ευθύνη της την Παιδεία του τόπου, αποδείχτηκε, εκ των υστέρων, η καίρια προϋπόθεση της αποτυχίας όλων των αφελληνιστικών προσπαθειών που ακολούθησαν.

Σημαντικότερος ήταν και ο ρόλος των Ιερών Μονών για την επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Τα χρήματα των Μονών ήταν το κεφάλαιο του Γένους σε ώρες ανάγκης. Η γη τους ήταν το κυριότερο αντίβαρο στην Τουρκική κτημοσύνη και η επέκτασή της αυτόματα εσήμαινε επέκταση της ελληνικής κατοχής και επίσχεση του εξισλαμισμού. Γύρω από τις Μονές και τα μετόχιά τους, η υλική, τουλάχιστον, επιβίωση του Χριστιανικού πληθυσμού ήταν εξασφαλισμένη, και αυτό δεν ήταν μικρό. Ήταν η πιεστικότερη προτεραιότητα της στιγμής.

Η ίδια η πρωτεύουσα διασώθηκε από την τουρκική περικύκλωση και εξασφαλίστηκε η ελληνική υπεροχή, με την απόφαση της Μονής Κύκκου, να αγοράσει, στη δεκαετία του 1880, αμέσως μετά την αλλαγή κυριάρχων, όλα τα τουρκικά τσιφλίκια των γύρω χωριών. Χωρίς την επέκταση εκείνη, μοίρα της ελληνικής κοινότητας Λευκωσίας, στον 20ό αιώνα, θα ήταν η ασφυξία και ο μαρασμός.

Τμήμα της όλης Ελληνικής πατρίδας, η Κύπρος, δεν έμεινε μακριά από την προετοιμαζόμενη εξέγερση του 1821.

Ο Κύπριος αρχιμανδρίτης Θεμιστοκλής Θησεύς επισκέφθηκε τη νήσο και γνωστοποίησε στον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό ότι η επανάσταση που προετοιμαζόταν για χρόνια, επρόκειτο να εκδηλωθεί και ζήτησε την ηθική συμπαράσταση της Εκκλησίας και του λαού. Ο Κυπριανός ήταν μυημένος από καιρό στη Φιλική Εταιρεία. Τόσον αυτός, όμως, όσον και οι ηγέτες της Φιλικής Εταιρείας είχαν, πολύ σωστά, διαβλέψει την ιδιότυπη θέση της Κύπρου μέσα στο κέντρο του σουλτανικού κράτους. Κάθε απόπειρα ένοπλης εξέγερσης των Κυπρίων θα καταπνιγόταν αμέσως στο αίμα από δυνάμεις που θα αποβιβάζονταν γρήγορα από τις γύρω περιοχές. Γι' αυτό και ο Κυπριανός **«ηυλόγησε το εγκυμονούμενον εγχείρημα και ενίσχυσε αυτό χρηματικώς κατά το δυνατόν»**. Αναφέρεται πως ο Κανάρης πλησίασε πολλάκις την Κύπρο και πήρε τρόφιμα και ρουχισμό που μαζεύτηκαν από τους κατοίκους για τον αγώνα. Αναφέρεται ακόμα, πως πριν εκραγεί η επανάσταση γίνονταν, καθημερινά, εικονικές κηδείες στον Καθεδρικό Ναό της Λευκωσίας και μέσα στα φέρετρα μεταφέρονταν όπλα τα οποία διοχετεύονταν, αργότερα, με ασφαλή τρόπο στις επαναστατημένες περιοχές.

Η Κύπρος και η Εκκλησία της πλήρωσαν ακριβά τη συμμετοχή τους στον αγώνα των Πανελλήνων έστω και αν αυτή η συμμετοχή δεν γινόταν στα φανερά.

Στις 9 Ιουλίου 1821, ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός, οι τρεις Μητροπολίτες, ηγούμενοι, αξιωματούχοι και άλλοι κληρικοί και λαϊκοί, 486 άτομα, θυσιάστηκαν, ως «αγνά και άμωμα ιερεία» υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Ανεπιτυχή επαναστατικά κινήματα εκδηλώθηκαν, με όλες τις τραγικές συνέπειές τους, καθ' όλη τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Κι όταν το 1878 η Κύπρος περιήλθε στα χέρια των Άγγλων, οι Έλληνες κάτοικοί της θεώρησαν ότι πλησίασε ο χρόνος της εθνικής αποκατάστασής τους. Νόμιζαν πως, όπως

το 1864 η Αγγλία πρόσφερε τα Επτάνησα στην Ελλάδα, έτσι θα γινόταν και με την Κύπρο. Ο Αρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος υποδεχόμενος τους Άγγλους έλεγε μεταξύ άλλων: «...η Κύπρος οικείται υπό λαού φιλησύχου καί ευαγώγου, όστις δεν αρνείται την καταγωγήν και τους πόθους του, και επιθυμεί να εθισθή εις την οδόν την ευθείαν, εις την οδόν δηλονότι της αληθείας, του καθήκοντος και της ελευθερίας. Αποδεχόμεθα την μεταπολίτευσιν, τοσούτω μάλλον καθ' όσον έχομεν την πεποίθησιν ότι η Μεγάλη Βρεταννία θα βοηθήση την Κύπρον, ως έπραξε και περί των Ιονίων Νήσων να ενωθή με την μητέρα Ελλάδα, με την οποίαν φυσικώς συνδέεται».

Οι ελπίδες των Κυπρίων γρήγορα διεψεύσθησαν, ιδίως μετά το 1925 που η Αγγλία προσάρτησε την Κύπρο ως αποικία. Οι επισκέψεις του Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου του Γ' στο Λονδίνο δεν απέδωσαν και τον Οκτώβριο του 1931 σημειώθηκε η πρώτη εξέγερση. Οι Άγγλοι κατέπνιξαν στο αίμα την εξέγερση αυτή που είναι γνωστή ως «Οκτωβριανά» και προσπάθησαν να επιφέρουν καίριο πλήγμα κατά της Εκκλησίας που διαισθάνονταν ότι ευθυνόταν γι' αυτή. Δύο Μητροπολίτες, ο Κιτίου και ο Κυρηνείας, καθώς και πάμπολλοι άλλοι, λαϊκοί και κληρικοί εξορίστηκαν.

Ο αγώνας της Εκκλησίας συνεχίστηκε αμείωτος. Ο Μητροπολίτης Πάφου Λεόντιος, ως Τοποτηρητής του Αρχιεπισκοπικού θρόνου, και μόνος επίσκοπος στην Κύπρο από το 1933 μέχρι το 1947, παρόλο που σύρεται στα δικαστήρια, περιορίζεται σε μοναστήρια και υφίσταται εξευτελισμούς, μπορεί και κρατά την Παιδεία στα χέρια της Εκκλησίας και τον πόθο της Ένωσης με την Ελλάδα ζωντανό. Το 1950 η Εκκλησία διεξάγει το ενωτικό δημοψήφισμα, στο οποίο 96% του Κυπριακού Ελληνισμού ζήτησε την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Οι Άγγλοι αρνήθηκαν να αποδεχτούν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Αρνήθηκαν να υλοποιήσουν και τις υποσχέσεις που έδωσαν στους Κυπρίους, περί ελευθερίας και δικαιοσύνης, όταν τους καλούσαν να υπηρετήσουν στο πλευρό τους, ως εθελοντές, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στο αίτημα των Κυπρίων για Ένωση με την μητέρα Ελλάδα αντιτάσσουν ότι το ζήτημα είναι κλειστό. Τότε ο Ελληνικός Κυπριακός λαός αποφάσισε να ανοίξει το ζήτημα διά των όπλων, έχοντας καθοδηγητή την Εκκλησία του και επί κεφαλής τού αγώνα του τον Εθνάρχη Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ'.

Η προετοιμασία του αγώνα έγινε κυρίως μέσω των Κατηχητικών και με την ίδρυση από την Εκκλησία των ΟΧΕΝ (Ορθοδόξων Χριστιανικών Ενώσεων Νέων και Νεανίδων). Υπό την ευθύνη και την καθοδήγηση εμπνευσμένων κληρικών, που ήταν ταυτόχρονα και φλογεροί πατριώτες, οι ΟΧΕΝ έγιναν τα εκκολαπτήρια των αγωνιστών της ΕΟΚΑ. Υπό την αιγίδα της Εκκλησίας λειτουργούσε και η ΠΕΟΝ (Παγκύπρια Εθνική Οργάνωση Νέων) που ιδρύθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο τον Γ', αμέσως μετά την ανάρρησή του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο, και από την οποία προήλθαν άλλα στελέχη του αγώνα.

Όπως και στους άλλους αγώνες της Κύπρου, έτσι και στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ (της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών) ήταν έντονο το θρησκευτικό στοιχείο.

Κύριο σύνθημα του αγώνα εκείνου ήταν το «υπέρ πίστεως και πατρίδος». Η πρώτη επαναστατική προκήρυξη του Διγενή ξεκινά με τη φράση: **«Με την βοήθειαν του Θεού και πίστιν εις τον τίμιον αγώνα μας»**. Ο όρκος για τη μύηση στην οργάνωση γινόταν «εις το όνομα της αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος». Η «Θεολογία της απελευθέρωσης» που διατρανώθηκε ξεκάθαρα με τη διακήρυξη της εν Τροιζήνι Εθνοσυνελεύσεως του 1827, ήταν και είναι καθοδηγητικός φάρος όλων των μετέπειτα αγώνων του Ελληνισμού. **«Κάλλιον να μην υπάρχη Έλληνας στον κόσμον παρά να ατιμάξη το κατ'εικόνα Θεού και ομοίωσιν, υπάρχων ανδράποδον του αναισθήτου Τούρκου, ενώ επλάσθη από τον Θεόν ελεύθερος»**, έλεγε εκείνη η διακήρυξη, που συνδέει, έτσι, το αγαθόν της ελευθερίας με την Θεολογία της Εκκλησίας. Η ελευθερία είναι γνώρισμα του Θεού που δωρήθηκε και στον άνθρωπο, αφού αυτός δημιουργήθηκε «κατ' εικόνα» Εκείνου. Απεμπόλησή της οδηγεί στην απάρνηση της ιδιότητας του ανθρώπου.

Οι ήρωες του '55 είναι πρωτίστως ήρωες της πατρίδος. Είναι, όμως, συνάμα και μάρτυρες της πίστεως και της Εκκλησίας με τα νάματα της οποίας εγαλουχήθησαν και από την οποίαν προήλθαν.

Μεγάλη συνεισφορά της Εκκλησίας στον αγώνα συνιστούσε και η στήριξη και ενδυνάμωση του ηθικού των αγωνιστών. Προς τούτο είχε ιδρυθεί «Υπηρεσία Πνευματικού Ανεφοδιασμού». Αυτή προμήθευε, συν τοις άλλοις, θρησκευτικού και εθνικού περιεχομένου βιβλία στους αντάρτες και στους κρατούμενους, εξυψώνοντας το ηθικό τους και προστατεύοντάς τους από την ανία και την πλήξη. Από τις επιστολές των αγωνιστών, των κρατουμένων,

και ιδιαίτερα των μελλοθανάτων φαίνεται αυτή η ευεργετική επίδραση που εξασκούσε σ' αυτούς η Εκκλησία. Έτσι ο Ιάκωβος Πατάτσος γράφοντας στη μητέρα του την προτεραία του θανάτου του λέγει ανάμεσα σ' άλλα: **«Μη κλαίεις για ν' ακούσεις την αγγελική φωνή μου, που ψάλλει Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ. Ψάλλε και συ μαζί μου. Ψάλλε, προσεύχου, δόξαζε τον Θεόν σ' όλη σου την ζωήν....»**

Κι ο Ανδρέας Παναγίδης γράφοντας στα πεθερικά του από τα «προπύλαια του θανάτου», όπως σημειώνει, λέει και τα εξής: **«...Ας ευχαριστήσουμε όλοι τον Θεό και ας γίνει το θέλημα του...Ίσως ο Θεός με αγάπησε από τώρα και θέλει να με πάρει κοντά του. Αργά ή γρήγορα θα δώσουμε την ψυχή μας στον Θεό, γιατί όχι τώρα;...Ο Χριστός είναι πάντα συντροφιά στα κελλιά μας. Ο Χριστός μάς γεμίζει την καρδιά με αληθινή χαρά.....»** Και μόνον αυτό το ενθουσιαστικό στοιχείο που πρόσφερε στους αγωνιστές θά'ταν αρκετό για να εκτιμηθεί η μεγάλη προσφορά της Εκκλησίας στον αγώνα.

Η εμπλοκή της Εκκλησίας στον τιτάνιο εκείνο αγώνα εκδηλώθηκε σε όλους τους τομείς, πρακτικά και άμεσα. Αυτή χρηματοδότησε τον αγώνα, την αγορά οπλισμού, τη συντήρηση των οικογενειών των ανταρτών και όσων φονεύονταν από τους Άγγλους κατακτητές. Γράφει χαρακτηριστικά ο Διγενής στο «Χρονικόν» του αγώνος της ΕΟΚΑ: **«Όπως εις όλους τους υπέρ ελευθερίας αγώνας του έθνους, ούτω και εις τον Κυπριακόν, η Κυπριακή Εκκλησία εστάθη εις το ύψος τής εθνικής αποστολής της και εβοήθησε κατά τρόπον αντάξιον προς τας παραδόσεις της Ελληνικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, τον σκληρό τετραετή αγώνα. Η συμμετοχή του Κυπριακού κλήρου εις αυτόν υπήρξε καθολική και ανεπιφύλακτος, κατ' αυτόν δε εδοξάσθη άπαξ έτι το τιμημένο ράσο. Η συμβολή των κληρικών δεν περιορίσθη μόνον σε βοηθητικές υπηρεσίες, αλλά πλείστοι τούτων συμμετέσχον ενεργώς εις τον αγώνα, λαμβάνοντες μέρος εις ενέδρας και ενόπλους συγκρούσεις μετά του αντιπάλου....»**

Τη σημασία της ενεργού ανάμιξης του Κλήρου τονίζει και η αντίδραση του εχθρού: Προσπάθησε αμέσως να εξοντώσει τους επί κεφαλής. Η σύλληψη και η εξορία του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και του Μητροπολίτου Κυρηναίας Κυπριανού, καθώς και του Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, οι περιορισμοί που επέβαλλαν συχνά στον τότε εθναρχέοντα Μητροπολίτη Κιτίου Άνθιμο και τον Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνας Γεννάδιο, και η σύλληψη άλλων σημειόντων κληρικών, σ' αυτό αποσκοπούσε: Στη διάλυση του αγώνα. Ήταν εφαρμογή του

«κτυπήστε την κεφαλή για να παραλύσει το σώμα».

Τα Μοναστήρια, από την άλλη, είχαν καταστεί τα καταφύγια των ανταρτών. Πολλοί από τους μοναχούς είχαν γίνει οι αγγελιαφόροι, τροφοδότες, φρουροί, οδηγοί των ορεινών ομάδων. Αναφέρω, και πάλιν ενδεικτικά, την Ιερά Μονή Μαχαιρά και τις υπηρεσίες που προσέφερε σε πολλούς αγωνιστές, ιδιαίτερα όμως στον Γρηγόρη Αυξεντίου ο οποίος με την μοναδική θυσία του ανταπέδωσε στο μυριοπλάσιο τις υπηρεσίες της Μονής. Την κατέστησε παγκόσμιο προσκύνημα.

Μα και οι άλλες Μονές, όλες οι Μητροπόλεις και όλα τα εκκλησιαστικά ιδρύματα είχαν συμβάλει τα μέγιστα στον αγώνα της ΕΟΚΑ. Γράφει ο Ιωάννης Κασίνης στο βιβλίο του «Απομνημονεύματα του αγώνα της ΕΟΚΑ», για την Ιερατική Σχολή «Απόστολος Βαρνάβας»: «Η Ιερατική Σχολή ήταν το κέντρο της ΕΟΚΑ... Εκεί κατέφευγαν κυνηγημένοι αγωνιστές και από εκεί στέλλονταν σε ασφαλείς τόπους... Από την αρχή του αγώνα μέχρι τον Ιούνιο του 1956, όλα τα φυλλάδια που κυκλοφορούσαν στην Κύπρο τυπώνονταν στην Ιερατική Σχολή... Κοντά στη σχολή και ύστερα από υποδείξεις του διευθυντή της, έγινε η κεντρική αποθήκη του οπλισμού της ΕΟΚΑ...»

Αναφέρω πολύ σύντομα τα ονόματα κάποιων κληρικών με μεγάλη δράση στον αγώνα. Οι αρχιμανδρίτες Ανάργυρος Σταματόπουλος της «Ζωής», και Κωνσταντίνος Λευκωσιάτης, διευθυντής της Ιερατικής Σχολής, οι στρατολόγοι της ΕΟΚΑ πατήρ Φώτιος Καλογήρου και πατήρ Σταύρος Παπαγαθαγγέλου, ο τότε διάκονος και σήμερα Ηγούμενος Χρυσorroγιατίσης Διονύσιος, ο διατελέσας αρχιμανδρίτης στην Πάφο μ. Μάξιμος Κουρσουμπάς και άλλοι πολλοί. Αλλά και σε όλες τις ενορίες των πόλεων και σε όλα τα χωριά, οι ιερείς ήταν υπεύθυνοι για τη διεξαγωγή εράνων, προς παροχή βοήθειας στις χήρες και στα ορφανά όσων φονεύονταν στον αγώνα, αλλά και στις οικογένειες των κρατουμένων και των ανταρτών. Στα σπίτια των κληρικών κατέφευγαν πολλάκις καταζητούμενοι αγωνιστές. Ο στρατηγός Γρίβας-Διγενής αναφέρει ονομαστικώς πολλούς από αυτούς.

Έτσι, λοιπόν, η Εκκλησία της Κύπρου που σε καιρούς κατακλυσμών στάθηκε η κιβωτός της σωτηρίας του λαού, η καταφυγή και το στήριγμα στους κινδύνους, έγινε και το δόρυ και η εμπροσθοφυλακή και ο καθοδηγητής στον εθνικό απελευθερωτικό αγώνα.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, λόγω της εγκαθίδρυσης υπεύθυνης Κυπριακής Κυβέρνησης, η Εκκλησία μπόρεσε και απόθεσε μέρος των ευθυνών της γύρω από την εθνική διαπαιδαγώγηση του λαού. Στις τραγικές, όμως, μέρες που περνούμε, η φωνή της δεν σίγησε ούτε και θα σιγήσει ποτέ. Η Εκκλησία πάντοτε θα εκφέρει λόγο εθνικό για επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού. Απ' όλους, μάλιστα, δικούς μας και ξένους, φίλους και εχθρούς, ομολογείται πως ήταν καθοριστικός ο ρόλος της στην καθοδήγηση του λαού για απόρριψη του απαράδεκτου σχεδίου Ανάν που πρόσφερε την Κύπρο, εύκολη λεία στην Τουρκία.

Κύριε Πρέσβυ,

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήμουν ευτυχής αν μπορούσα να πω ότι οι τόσοι αγώνες της Εκκλησίας και του Κυπριακού λαού είχαν ως αποτέλεσμα μίαν υποφερτή ανεξαρτησία που θα εγγυάτο την παραμονή μας ως Ελλήνων στην Κυπριακή γη. Γιατί το πρόβλημά της Κύπρου διά μέσου των αιώνων εστιάζεται ακριβώς στο γεγονός ότι οι Έλληνες του νησιού επιμένουμε πεισματικά να παραμείνουμε Έλληνες. Αν είχαμε αποφασίσει να αλλαξοπιστήσουμε ως προς τις αξίες και τον Ελληνικό μας πολιτισμό, θα είχαμε επιβιώσει από παλιά αμέριμνοι, ως προτεκτοράτο κάποιας μεγάλης δύναμης. Θα είχαμε αποτινάξει κάθε ίχνος υπαρξιακού προβληματισμού ως προς την ιθαγένειά μας και θα απολαμβάναμε την ευτυχία μιας ασφαλούς λωτοφάγου πολιτείας που θα μας πρόσφεραν γενναιόδωροι αφεντάδες. Το ίδιο και σήμερα. Αν εξισλαμιζόμασταν δεν θα είχαμε κανένα πρόβλημα. Θα απολαμβάναμε αμέριμνοι μίαν ζωώδη ευημερία.

Μα είμαστε Έλληνες. Και μάλιστα Χριστιανοί Ορθόδοξοι Έλληνες. Και αυτές τις ιδιότητές μας τις υπερασπιζόμαστε πάντα με μεγάλες θυσίες. Όταν, λοιπόν, μάς κυκλώνουν στίφη βαρβάρων που μας απειλούν με την αριθμητική και στρατιωτική υπεροχή τους, όταν η γεωγραφική μας θέση μάς καθιστά μήλον της έριδος για πολλούς, δεν μπορώ να σταματήσω εδώ τον λόγο. Γιατί προέχει το χρέος: Να υποδείξω ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως επιδίωξη των Τούρκων είναι μια και μόνη: η κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Και ότι πρέπει να επικεντρώσουμε, όλες τις προσπάθειές μας στην απόκρουση του θανάσιμου αυτού κινδύνου.

Τρεις είναι οι κύριοι τρόποι με τους οποίους η κατοχική δύναμη επιδιώκει την υλοποίηση του στόχου της:

α) Πρώτα με την αποδοχή εκ μέρους μας μιας λύσης που να προνοεί κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και δημιουργία εξ υπαρχής ενός νέου κράτους. Όσο υπάρχει η Κυπριακή Δημοκρατία συνυπάρχουν και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που την θωρακίζουν και δεν μπορεί η Τουρκία να νομιμοποιήσει την κατοχή. Ο μόνος τρόπος να απαλλαγεί η Τουρκία από τα ψηφίσματα και τις αποφάσεις αυτές είναι η διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το νέο κράτος που θα προκύψει θα είναι αθωράκιστο. Και κατά την πάγια τακτική τους, αμέσως μετά τη συμφωνία, οι Τούρκοι, θα αθετήσουν την υπογραφή τους. Μη έχοντας τότε πού να προσφύγουμε, αφού με τη διάλυση του νέου κράτους θα είμαστε κοινότητα και όχι κράτος, θα γίνουμε όμηροι της Τουρκίας. Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να παρασυρθούμε με κανένα τρόπο σε μια νόθα λύση.

β) Ο δεύτερος τρόπος με τον οποίο οι Τούρκοι επιχειρούν υλοποίηση του στόχου τους είναι ο εποικισμός. Οι μαρτυρίες των ίδιων των Τουρκοκυπρίων -όσοι απ' αυτούς απέμειναν- είναι ότι σήμερα, πέραν του στρατού κατοχής, υπάρχουν στο κατεχόμενο μέρος της Κύπρου και ένα εκατομμύριο έποικοι. Αυτό σημαίνει ότι είναι περισσότεροι από μας σε πληθυσμό. Ο εποικισμός αποτελεί, βέβαια, έγκλημα πολέμου και καταδικάζεται απ' όλα τα κράτη. Επιχειρούν όμως, οι Τούρκοι, νομιμοποίηση του, με διάφορους τρόπους. Προβάλλουν ήδη τις δικαιολογίες ότι κάποιοι γεννήθηκαν εδώ, κάποιοι παντρεύτηκαν, κλπ. Αν συνεχίσουμε να μην αντιδρούμε δυναμικά, ως προς το θέμα αυτό, κάποια στιγμή θα έχουμε την τύχη της Αλεξανδρέττας. Αφού φέρουν με το μέρος τους ισχυρούς της γης, έχοντας την πλειοψηφία του πληθυσμού, οι Τούρκοι θα επιδιώξουν ενιαίο κράτος και δημοψήφισμα.

γ) Και τέλος, θα επιδιώξουν τον στόχο τους, με τη μέθοδο του εκφοβισμού. Θα πράξουν ότι έπραξαν στην Ίμβρο, αναγκάζοντάς μας να φύγουμε στο εξωτερικό για εξασφάλιση ασφάλειας για τα παιδιά μας. Προκαλώντας προβλήματα στη γραμμή αντιπαράταξης, ή με τους Τούρκους και τους λαθρομετανάστες που διατηρούν ως εγκαθέτους στις ελεύθερες περιοχές, θα δημιουργήσουν κλίμα ανασφάλειας και πανικού στις τάξεις του λαού με μόνο τρόπο αντίδρασης την φυγή.

Ως Εκκλησία αγωνιούμε για την τύχη του τόπου. Και καλούμε όλους σε εθνική και πνευματική ανάνηψη. Η Κυβέρνηση δεν θα πρέπει να αποστεί από τις παγκόσμια αναγνωρισμένες αρχές, ως βάσης για τη λύση του προβλήματός μας, προβλήματος εισβολής και κατοχής. Αν οι αρχές: ένας άνθρωπος,

μία ψήφος, της ελεύθερης διακίνησης, εγκατάστασης και απόκτησης περιουσίας είναι από όλους δεκτές, γιατί εμείς να μην τις επιδιώξουμε σταθερά και αμετακίνητα για την Κύπρο; Αν ο εποικισμός είναι έγκλημα πολέμου, γιατί εμείς να μην επιμείνουμε σθεναρά στην απομάκρυνση όλων των εποίκων, προκειμένου η λύση που θα επιτευχθεί να έχει τα εχέγγυα της μονιμότητας; Κι αν δυο παγκόσμιοι πόλεμοι κατέδειξαν ότι η κατοχή μιας χώρας από άλλη είναι αναχρονισμός, γιατί να μην καταγγείλουμε παντού την κατοχή και γιατί να μην επιμείνουμε στην απελευθέρωση της πατρίδας μας;

Η πείρα 40 χρόνων μονομερών υποχωρήσεων απέδειξε ότι οι υποχωρήσεις δεν εξευμενίζουν τον κατακτητή. Άλλες υποχωρήσεις θα μας οδηγήσουν στην καταστροφή, σε μη αναστρέψιμες καταστάσεις.

Αυτοί που απέκαμαν στα μισά του δρόμου και ξεπουλούν τις περιουσίες τους στον κατακτητή, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η πράξη τους συνιστά πράξη εσχάτης προδοσίας, αφού δίνουν κάλυψη νομιμότητας στην Τουρκία για τουρκοποίηση της Κύπρου. Ας σκεφτούν ποιών είμαστε απόγονοι. Αυτά τα διδάγματα πήραμε από τον Παλαιολόγο, τον Κολοκοτρώνη, τον Αυξεντίου;

Έχουμε και κάποιες αξιώσεις από την μητέρα –πατρίδα, μεγαλύτερες από τη φραστική συμπαρατάση. Δεν εννοώ την Εκκλησία και το λαό που μας βοήθησαν διαχρονικά, πέραν και από τις δυνάμεις τους. Εννοώ την Κυβέρνηση της Ελλάδος και τους πολιτικούς. Δεν είμαστε μακρινοί συγγενείς που δικαιούμαστε την συμπάθεια του Ελληνικού Κέντρου. Ούτε και Έλληνες της διασποράς που ζητούμε στήριξη για να διατηρήσουμε τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμά μας «εν γη αλλοτρία». Είμαστε φύτρα της ίδιας φυλής. Έλληνες και εμείς, που κατοικούμε σε χώρο με Ελληνική Ιστορία αιώνων όσον και η Αθήνα και η Σπάρτη. Πρέπει να καταλάβουμε ότι κοινή είναι η μοίρα όλου του Ελληνισμού. Τυχόν ευόδωση των Τουρκικών επιδιώξεων στην Κύπρο θα οδηγήσει σε διεκδικήσεις και άλλων Ελληνικών εδαφών. Γι' αυτό και ζητούμε τη δυναμική στήριξη των δικαίων μας από την Ελλάδα στη διεθνή σκηνή, συναίσθηση ότι είμαστε αδιάσπαστο τμήμα του Έθνους. Ότι υπερασπίζοντας την Κύπρο υπερασπίζεται τον ίδιο τον Ελλαδικό χώρο. Ο ραγιαδισμός, όσα και αν είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, Ελλάδα και Κύπρος, δεν μας αρμόζει.

Πιστεύω πως έστω και τώρα, αν Ελλάδα και Κύπρος, συντονίσουμε τις προσπάθειές μας, και αν μείνουμε αμετακίνητοι σε θέσεις αρχών, είναι δυνατή η σωτηρία. Ο Ελληνισμός, όταν ήταν έτοιμος για θυσίες και όταν ομονοούσε, πάντα πετύχαινε τους στόχους του. Φτάνει να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα των καιρών και την ανάγκη άμεσης δράσης. Δεν είμαστε ούτε στο παρά πέντε, ούτε στο παρά ένα. Βρισκόμαστε στο μεταίχμιο τουρκοποίησης της Κύπρου. Το χρέος είναι δικό μας!

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΥΖΗ: ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ο ΤΑΣΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Οταν ανακοινώθηκε η κοίμηση τού αγαπητού μας Υπουργού Άμυνας Τάσου Μητσόπουλου, σκέφτηκα ότι χάσαμε την τελευταία ελπίδα της πολιτικής-κοινωνικής μας ζωής. Την ελπίδα να μαζέψουμε όσα αυτοκαταστρέψαμε μέσα από τον ανελέητο συλισμό της πνευματικής και γιατί όχι της υλικής μας κληρονομιάς. Κληρονομιά θεωρείται αυτό το οποίο παραλάβαμε από τους προγόνους μας, αυτό που καλούμαστε να διατηρήσουμε, να διαφυλάξουμε, να αυξήσουμε και να το παραδώσουμε στους απόγονους μας, τη νέα γενιά.

Την ημέρα όμως της εξοδίου Ακολουθίας του αναθεώρησα την αρχική μου σκέψη και είπα ότι δεν χάσαμε την τελευταία μας ελπίδα, αλλά ότι ο Τάσος Μητσόπουλος είναι η τελευταία μας ελπίδα για την πολιτική, πνευματική και εθνική αναμόρφωση του λαού μας.

Αυτό το οποίο βλέπαμε, ακούγαμε, αισθανόμασταν, βιώναμε μέσα από την παρουσία και την προσωπικότητα του Τάσου και το σιγοψυθιρίζαμε μεταξύ μας, ότι τέτοιους ανθρώπους χρειάζεται ο τόπος μας για να ανορθωθεί ηθικά, πνευματικά, εθνικά, τώρα το βροντοφωνάζουμε και το διαλαλούμε σε όλους τους τόνους, τα μήκη και τα πλάτη! Όλοι συνειδητοποιήσαμε ποιες είναι οι πραγματικές αξίες, που μένουν στον αιώνα και αναδεικνύουν έναν άνθρωπο ως προσωπικότητα μέσα στην κοινωνία.

Τότε, πριν την κοίμηση του, είχαμε μια δικαιολογία να ζούμε και να πορευόμαστε διαφορετικά απ' ό,τι ο Τάσος, γιατί η διαπίστωση μας γινόταν υπόκρυφα. Το λέγαμε, το αισθανόμαστε, αλλά ήταν τόσο ισχνή η φωνή μας, που ούτε εμείς οι ίδιοι δεν την ακούγαμε. Βλέπαμε το ήθος, την ταπεινωση,

την αξιοπρέπεια, την καθαρότητα του πνεύματος και του προσώπου του, την ανεπιτήδευτη πίστη του στον Θεό, και του αναγνωρίζαμε την ανωτερότητα σε όλα. Όμως ένας υπόκωφος φόβος, μήπως μας θεωρήσουν αναχρονιστικούς (βλέπε καθυστερημένους), μάς έκανε να ζηλεύουμε μεν την προσωπικότητα του Τάσου, αλλά να την αρνούμαστε στην πράξη, ζημιώνοντας και τους εαυτούς μας και το λαό τούτου του ταλαιπωρημένου τόπου.

Τώρα, όμως, το είπαμε, το ομολογήσαμε, το διακηρύξαμε, το κάναμε φανερό σε όλους ότι η πορεία της ζωής του Τάσου είναι αυτή που οδηγεί στην αυθεντικότητα, στη γνησιότητα, στην αρετή, στην αγιότητα του βίου. Δεν έχουμε καμία δικαιολογία τώρα να μην αγωνιζόμαστε όπως αγωνιζόταν εκείνος. Δεν μπορούμε να αφήσουμε τον λαό της Πατρίδας μας χωρίς ελπίδα και προοπτική. Δεν μπορούμε αντί την αρετή να προβάλλουμε τα πάθη μας και τις αρρωστημένες φιλοδοξίες μας. Γιατί ο Τάσος τα κατάφερε και ήταν ο Πνευματικός και ολοκληρωμένος άνθρωπος; Μήπως δεν έζησε και αυτός στην εποχή μας, μέσα στις ίδιες συνθήκες, τους πειρασμούς και τις προκλήσεις που έχουμε και εμείς οι ίδιοι; Δεν έφερε την ίδια ανθρώπινη φύση με τη δική μας, που ρέπει προς το εμπαθές και ευπαθές; Γιατί εκείνος τα κατάφερε και εμείς όχι;

Ένας εκ των πολιτικών σε δηλώσεις του είπε ότι ο Τάσος ήταν και είναι το πρότυπο στην πολιτική του ζωή και σταδιοδρομία. Αυτό από μόνο του, όμως, δεν είναι ικανό να μας αναδείξει υγιείς προσωπικότητες με ανάστημα, που θα αποτελούμε την ελπίδα της Πατρίδας και του λαού μας. Για να είναι πρότυπο ο Τάσος για μας, στην πράξη, πρέπει να καλλιεργούμε συνεχώς τον εαυτό μας, όπως τον καλλιεργούσε και εκείνος. Μελετούσε, προσευχόταν, εκκλησιαζόταν, μετείχε στη Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας συνειδητά, είχε νήψη (προσοχή) στον εαυτό του, δεν εκτίθετο σε πειρασμούς και τρόπους ζωής, που αλλοιώνουν την ψυχική κατάσταση του ανθρώπου και τον καθιστούν εμπαθή, ανώριμο. Ο Τάσος γνώριζε εκ πείρας ότι η αύξηση της κατά κεφαλή πνευματικής καλλιέργεια του ανθρώπου είναι ασυγκρίτως ανώτερη από την αύξηση του κατά κεφαλή εισοδήματος του. Γι αυτό και έγραφε σε ένα άρθρο του στον Τύπο με τίτλο, "Η πορεία μας προς την Ανάσταση": "Εισήλθαμε και φέτος στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Με φανφάρες, γιορτές και φωνές που συνόδευσαν την προηγηθείσα περίοδο της Απόκριew. Χωρίς τη σεμνότητα και συστολή του Κυρίου που καίτοι βασιλεύς εισήλθε στην αγία πόλη «ἐπὶ πώλου ὄνου». Τα βήματα μας, έστω κι έτσι, έχουν αρχίσει

νοερά να κινούνται στα χνάρια του Ιησού και η πορεία, μὰς οδηγεί μέσα από μια σειρά ανεπανάληπτων πνευματικών διεργασιών και προσωπικών εμπειριών στην κορύφωση.

Για τους πολλούς, ίσως τα όσα γράφονται για την περίοδο ετούτη να ηχούν κοινότυπα και τετριμμένα. Δεν είναι όμως. Γιατί κάθε χρονιά, η περίοδος αυτή είναι εντελώς διαφορετική. Έχει μια ασύλληπτη μοναδικότητα, την οποία καλούμαστε να ρουφήξουμε σταλιά-σταλιά. Η πνευματική και μυστηριακή μέθεξη της οποίας γινόμαστε κοινωνοί όσες και όσοι τουλάχιστον επιχειρούμε να διαρρήξουμε το φαύλο κύκλο της καθημερινότητας και της μικροπρέπειας που μας κρατά καθηλωμένους στην πνευματική υστέρηση και ανέχεια, είναι ανεπανάληπτη... Αυτήν ακριβώς την περίοδο, αν πραγματικά και γνήσια επιθυμούμε να γίνουμε συμμετοχοί και συγκοινωνοί αυτής της μοναδικής εμπειρίας, της μετάβασης δηλαδή από το φθαρτό στο άφθαρτο και να μην μείνουμε «έκτός νυμφώνος» τότε θα πρέπει, χωρίς καθυστέρηση και δισταγμό, να επιλέξουμε την οδό της απόλυτης συντριβής και ταπείνωσης. Της εσωτερικής πνευματικής κάθαρσης. Της αποκήρυξης του «εγώ». Να νίψουμε τα ανομήματά μας με πόνο και σπαραγμό ψυχής. Να δηλώσουμε εθελουσίως έτοιμοι για θυσία. Να προσφέρουμε την ψυχή μας αντίδωρο στο Θεό για το δώρο της ψυχής που μας προσφέρει. Να απλώσουμε θαρρετά το χέρι μας στον Κύριο και να αρπάξουμε το δικό Του καθώς Αυτός συντρίβει τον θάνατο και διαβαίνει το κατώφλι της αιώνιας ζωής.

Ας προσπαθήσουμε αυτές τις μέρες να οραματιστούμε. Ας γίνουμε όλοι μας λίγο ονειροπόλοι. Ας πιστεύσουμε ξανά στο θαύμα. Ας ανοίξουμε διάπλατα τα μάτια της ψυχής μας. Ας εισέλθουμε για λίγο στη σφαίρα του μυστηρίου. Ας συγχωρέσουμε για να συγχωρηθούμε. Ας αποθέσουμε με άκρα ταπείνωση την ύπαρξή μας στο έλεος Εκείνου.

Ας σφραγίσουμε τον πειρασμό της ματαιοδοξίας, της κενοδοξίας και της κοσμικότητας. Ας ατενίσουμε ψηλά και μπροστά. Ας γευτούμε λίγο από το εκούσιο πάθος και τη συγκλονιστική θυσία. Ας θωρακισθούμε με πανίσχυρη πνευματική αρματωσιά. Ας πορευθούμε ευθυδρόμως την οδό του προσωπικού μας μαρτυρίου με ήθος και γενναιότητα. Με το κεφάλι ψηλά. Και ας προετοιμάσουμε επιμελώς τους εαυτούς μας για το δικό μας πάθος, για τη δική μας έξοδο από τον κόσμο της φθοράς. Για τη δική μας τελική αποκάλυψη «ένώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ». Γένοιτο."

Ο μακαριστός Τάσος είχε εμπειρικά νοήσει (κατανοήσει) αυτό που γράφει ο Μαθητής της Αγάπης, ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ότι, "ο κόσμος και οι επιθυμίες του παράγουν (φεύγουν, έχουν ημερομηνία λήξεως θα λέγαμε εμείς σήμερα)• ο δε ποιών το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα (γίνεται ενάρτεος, αξιοπρεπής, ηθικός, προσωπικότητα) και αναδεικνύεται μέσα στον κόσμο με προοπτική την αιωνιότητα.

Για να μην είναι ο λόγος μας υποκριτικός, όταν επαινούμε και διακηρύττουμε την πνευματική κατάσταση ενός ανδρός, όπως ήταν ο Τάσος Μητσόπουλος, πρέπει να έχουμε και εμείς την ίδια διάθεση και θέληση να αγωνιστούμε, να προσπαθήσουμε να καλλιεργηθούμε πνευματικά και να τον μιμηθούμε. Διαφορετικά κινδυνεύουμε να απαξιώσουμε (εκκλησιαστικά, πολιτικά, κοινωνικά) και πάλιν κάθε θεσμό έναντι των ανθρώπων που μας ακούνε, να κάνουμε διαπιστώσεις και διακηρύξεις ορθές και στη συνέχεια να πορευόμαστε λανθασμένα. Το χειρότερο, θα στερήσουμε από το λαό μας την ελπίδα.....

Αιώνια σου η μνήμη αγαπητέ μας Τάσο... ίσως η τελευταία μας ελπίδα, να γίνουμε η ελπίδα για την πολύ βασανισμένη Πατρίδα μας!!!

ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ¹

† ΤΑΣΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Με αισθήματα βαθύτατης συγκίνησης και χρέους αναδημοσιεύουμε το άρθρο τού μακαριστού Τάσου Μητσόπουλου, που έχει τίτλο:

«Στην πορεία για την Ανάσταση»

Είναι ένα άρθρο στο οποίο εμφανίζεται η πνευματικότητα και η χριστιανικότητα «τού ανδρός με το πολιτικό ήθος» όπως εύστοχα χαρακτηρίστηκε. Το άρθρο του το έγραψε λίγες μόλις μέρες προτού ταξιδεύσει, τόσο αναπάντεχα, για την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ.

Ακράδαντα πιστεύουμε ότι «με τα διεισδυτικά μάτια τής ψυχής του» «προωρᾶτο τὸν Κύριον ἐνώπιόν του δια παντός» (Πρ.2,25) και βίωνε αυτή την αναστάσιμη πορεία. Αυτός ήταν ο λόγος που έδωσε στο κείμενό του αυτόν τον ελπιδοφόρο και χαρούμενο τίτλο.

Εισήλθαμε και φέτος στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Με φανφάρες, γιορτές και φωνές που συνόδευσαν την προηγηθείσα περίοδο της Απόκριω. Χωρίς τη σεμνότητα και συστολή του Κυρίου που καίτοι βασιλεύς εισήλθε στην αγία πόλη «ἐπὶ πώλου ὄνου». Τα βήματα μας, έστω κι έτσι, έχουν αρχίσει νοερά να κινούνται στα χνάρια του Ιησού και η πορεία, μας οδηγεί μέσα από μια σειρά ανεπανάληπτων πνευματικών διεργασιών και προσωπικών εμπειριών στην κορύφωση.

¹ Το παρόν άρθρο τού αειμνήστου Υπουργού Αμύνης κ. Τάσου Μητσόπουλου, που εκοιμήθη εν Κυρίω στις 22 Μαρτίου 2014, αναδημοσιεύθηκε από την ιστοσελίδα «Μαῖστωρ» (<http://maistorcy.blogspot.com>) το Σάββατο, 22 Μαρτίου 2014.

Για τους πολλούς, ίσως τα όσα γράφονται για την περίοδο ετούτη να ηχούν κοινότυπα και τετριμμένα. Δεν είναι όμως. Γιατί κάθε χρονιά, η περίοδος αυτή είναι εντελώς διαφορετική. Έχει μια ασύλληπτη μοναδικότητα, την οποία καλούμαστε να ρουφήξουμε σταλιά-σταλιά. Η πνευματική και μυστηριακή μέθεξη της οποίας γινόμαστε κοινωνοί όσες και όσοι τουλάχιστον επιχειρούμε να διαρρήξουμε το φαύλο κύκλο της καθημερινότητας και της μικροπρέπειας που μας κρατά καθηλωμένους στην πνευματική υστέρηση και ανέχεια, είναι ανεπανάληπτη. Και κάθε χρονιά έχουμε την ευκαιρία να ανακαλύψουμε **με τα διεισδυτικά μάτια της ψυχής μας** νέες εμπειρίες και να βιώσουμε κατά τρόπο ανεπανάληπτα μοναδικό, ατομικά και συλλογικά, όλες τις πτυχές του θείου δράματος. Τη βαϊφόρο είσοδο στην Ιερουσαλήμ, τον ανεπανάληπτο κλονισμό της ανθρώπινης φύσης με το «άπελθέτω απ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο», την προδοσία και τη σύλληψη, τους εμπτυσμούς και το ράπισμα, το μαρτυρικό ανέβασμα στο Γολγοθά, την υπέρτατη σταυρική θυσία, την ταφή και τελικά τη ζωηφόρο Ανάσταση. Τη λύτρωση. Τη νίκη δηλαδή της ζωής επί του θανάτου. Τη σύζευξη του κτιστού, φθαρτού και πεπερασμένου με το άκτιστο, άφθαρτο και υπερβατικό.

Οι μελωδικότατοι ψαλμοί και ύμνοι της Ακολουθίας των Χαιρετισμών, που κατέκλυσαν τους ναούς μας μαζί με τον πιστό λαό του Θεού, αποτελούν την κλίμακα που μας μεταφέρει και μας εισάγει στο κλίμα και την ατμόσφαιρα των αγίων ημερών. Και μας προετοιμάζουν για τη φοβερή και τρομερή εκείνη στιγμή του συναπαντήματος με το Θείο. Τη στιγμή που θα αντικρίσουμε σε όλο του το μεγαλείο το αληθινό πρόσωπο της όντως ζωής, χωρίς τις γήινες συμβατικότητες και εξωραϊσμούς. Χωρίς τα περιττά φτιασιδώματα με τα οποία οι άνθρωποι στολίζουν τα αθύρματα και τα είδωλα.

Αυτήν ακριβώς την περίοδο, αν πραγματικά και γνήσια επιθυμούμε να γίνουμε συμμετοχοί και συγκοινωνοί αυτής της μοναδικής εμπειρίας, της μετάβασης δηλαδή από το φθαρτό στο άφθαρτο και να μην μείνουμε «ἐκτός νυμφῶνος» τότε θα πρέπει, χωρίς καθυστέρηση και δισταγμό, **να επιλέξουμε την οδό της απόλυτης συντριβής και ταπείνωσης. Της εσωτερικής πνευματικής κάθαρσης. Της αποκήρυξης του «εγώ».** Να νίψουμε τα ανομήματά μας με πόνο και σπαραγμό ψυχής. Να δηλώσουμε εθελουσίως έτοιμοι για θυσία. Να προσφέρουμε την ψυχή μας αντίδωρο στον Θεό για το δώρο της ψυχής που μας προσφέρει. Να απλώσουμε θαρρετά το χέρι μας στον

Κύριο και να αρπάξουμε το δικό Του καθώς Αυτός συντρίβει τον θάνατο και διαβαίνει το κατώφλι της αιώνιας ζωής.

Ας προσπαθήσουμε αυτές τις μέρες να οραματιστούμε. Ας γίνουμε όλοι μας λίγο ονειροπόλοι. Ας πιστεύσουμε ξανά στο θαύμα. Ας ανοίξουμε διάπλατα τα μάτια της ψυχής μας. Ας εισέλθουμε για λίγο στη σφαίρα του μυστηρίου. Ας συγχωρέσουμε για να συγχωρηθούμε. Ας αποθέσουμε με άκρα ταπείνωση την ύπαρξή μας στο έλεος Εκείνου.

Ας σφραγίσουμε τον πειρασμό της ματαιοδοξίας, της κενοδοξίας και της κοσμικότητας. Ας ατενίσουμε ψηλά και μπροστά. Ας γευτούμε λίγο από το εκούσιο πάθος και τη συγκλονιστική θυσία. **Ας θωρακισθούμε με πανίσχυρη πνευματική αρματωσιά.** Ας πορευθούμε ευθυδρόμως την οδό του προσωπικού μας μαρτυρίου με ήθος και γενναιότητα. Με το κεφάλι ψηλά. Και ας προετοιμάσουμε επιμελώς τους εαυτούς μας για το δικό μας πάθος, για τη δική μας έξοδο από τον κόσμο της φθοράς. Για τη δική μας τελική αποκάλυψη **«ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ».** Γένοιτο.

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

ΑΤΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ Ή ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ;

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Δημοσιεύτηκε στόν Τύπο καί σέ ἄλλα Μέσα Ἐνημέρωσης ὅτι τόν Μάιο θά πραγματοποιηθεῖ στή Λευκωσία, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Δημάρχου Λευκωσίας τό λεγόμενο «Φεστιβάλ Ὑπερφάνειας», Ὁμοφυλοφίλων, Λεσβιῶν, Ἀμφισεξουαλικῶν, Τρανσέξουαλ κ.λπ.

Γιά τό θέμα αὐτό, τῆς Ὁμοφυλοφιλίας, ἔχουν λεχθεῖ καί γραφεῖ πάρα πολλά. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς πιό πάνω ἐκδήλωσης θά ἤθελα νά ἐκφράσω καί τίς δικές μου ἀπόψεις, συμβάλλοντας ἔτσι σ' ἓνα ὑγιή διάλογο μέ σκοπό τό γενικό καλό.

Τό πρῶτο τό ὁποῖο θά ἤθελα νά σημειώσω εἶναι ὅτι ὑπάρχει τό ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ καθενός νά ζεῖ ὅπως θέλει. Τό δικαίωμα αὐτό δέν μπορεῖ νά τοῦ τό στερήσει κανείς. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος μᾶς ἐδημιούργησε ἐλεύθερους, μᾶς ἔδωσε τό δικαίωμα τῆς αὐτοδιαχείρησης. Συνεπῶς, μπορούμε νά πᾶμε ἐνάντια στόν ἴδιο τόν Θεό, ἐνάντια στήν ἴδια τή φύση μας, στούς φυσικούς καί πνευματικούς νόμους, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι αὐτοπραγματουνόμαστε καί ἐκπληρώνουμε τόν προορισμό μας ὡς ἄνθρωποι.

Ταυτόχρονα μέ τό δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς ἔχουμε καί τήν εὐθύνη, τήν προσωπική, γι' αὐτή τήν ἐπιλογή ἀφοῦ εἴμαστε λογικά ὄντα καί ἐλεύθερα ἀποφασίζουμε νά ἀκολουθήσουμε μία συγκεκριμένη πορεία στή ζωή μας.

Ἡ εὐθύνη καί τά ἀποτελέσματά της, σέ μιά τέτοια περίπτωση προσωπικῆς ἐπιλογῆς, πού εἶναι κατά πάντα σεβαστή, βαραίνει προσωπικά καί μόνον ἐκεῖνον πού τήν κάνει. Φυσικά ἐπειδὴ εἶναι μέλος μίας εὐρύτερης κοινωνίας ἀνθρώπων καί ἡ κοινωνία εἶναι προέκταση τοῦ ἑαυτοῦ μας, βραχυπρόθεσμα ἢ μακροπρόθεσμα ἔχει καί γενικότερες κοινωνικές ἐπιπτώσεις.

Ὅταν, ὅμως, ἡ προσωπική μας ἐπιλογή, ἡ ὁποία εἶναι καθαρά ὑποκειμενική ὑπόθεση, γίνεται ἰδεολογία καί καταβάλλεται προσπάθεια ἐπιβολῆς της, γίνεται κοινωνικά καί προσωπικά ἐπικίνδυνη. Εἶναι δέ ἐπικίνδυνη διότι ἡ ἰδεολογία, ὡς

ιδιοτροπία (ἴδιος τρόπος ζωής), προβάλλεται ως φυσικός καί γενικός τρόπος ζωής, ὁ ὁποῖος πρέπει νά γίνει χωρίς καμία συζήτηση ἀποδεκτός, ἀνεξαρτήτως τῶν συνεπειῶν πάνω στήν εὐρύτερη κοινωνία (οἰκογένεια, σχολεῖο, δομές κοινωνικές κ.λπ.).

Γιά παράδειγμα τό γεγονός ὅτι μέ ἔντεχνο τρόπο γίνεται προσπάθεια νά μεταδοθεῖ ἡ ιδιοτροπία τῆς ὁμοφυλοφιλίας ως φυσική, ἀκόμη καί μέσα στά σχολεῖα ἢ νά ποινικοποιηθεῖ ἡ ἀμφισβήτηση τῆς φυσικότητάς της, δείχνει ὅτι πρόκειται, γιά ἰδεολογία πού ἐπιδιώκει ἀκόμα καί τήν κατάργηση ἀναφαίρετων προσωπικῶν δικαιωμάτων, ὅπως εἶναι αὐτό τῆς ἐλεύθερης ἐκφρασης τοῦ λόγου. (Βλ. Φιλελεύθερος, 8 Μαρτίου 2014, «σημειώνεται μάλιστα ἀπό τοὺς διοργανωτές τό γεγονός ὅτι λίγο πρὶν ἀπό τήν ἐπικείμενη νομιμοποίηση τοῦ Συμφώνου Συμβίωσης καί τήν ποινικοποίηση τῆς ὁμοφοβικῆς ρητορικῆς μίσους, θεωροῦμε ὅτι ἡ στιγμή εἶναι κατάλληλη γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ μέχρι σήμερα ἄπιαστου ὀνείρου μας, τῆ διοργάνωση τοῦ 1ου Φεστιβάλ Ὑπερηφανείας (Pride) Κύπρου»).

Συνεπῶς, τό πρῶτο τό ὁποῖο θά ἤθελα νά σημειώσω εἶναι ὅτι, κατά τήν ἄποψή μου, τό κίνημα τῶν ὁμοφυλοφίλων δέν ὑπερασπίζεται ἀπλῶς τό δικαίωμα τῶν μελῶν του νά ζοῦν σύμφωνα μέ τήν δική τους ἐπιλογή, ἀλλά ἔχει θέσει ὡς στόχο τήν προβολή καί ἐπιβολή μίας ἰδεολογίας - ιδιοτροπίας μέ ἐπικίνδυνες κοινωνικές καί προσωπικές προεκτάσεις. Αὐτό φαίνεται – διαφαίνεται μέσα ἀπό τά μανιφέστα, διακηρύξεις, μαζικές ἐκδηλώσεις καί συνασπισμούς. Δέν μπορῶ νά κατανοήσω γιατί πρέπει νά πορεύονται σέ δημόσιους χώρους μέ τήν ὑποστήριξη δημόσιων προσώπων καί φορέων προβαίνοντας σέ πράξεις καί ἐκδηλώσεις (δημόσια sic) πού ἀφοροῦν, ὅπως ἰσχυρίζονται, τήν ἰδιωτική τους ζωή!!!

Μάλλον μπορεῖ νά κατανοηθεῖ ἐάν λάβει κάποιος ὑπόψη του ὅτι «τό οὐσιαστικό ιδιοτροπία, ὅπως καί τό ἐπίθετο ιδιότροπος, χρησιμοποιεῖται εἰς τήν νέαν ἑλληνικήν γλῶσσαν εὐρέως διά τόν χαρακτηρισμόν ἀνθρώπων καί τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν.

Ἡ ἐτυμολογική παραγωγή τῶν λέξεων τούτων δηλοῖ χαρακτηριστικῶς τό περιεχόμενόν των («suppositum»). Ὁ ἀντίστοιχος παλαιότερος ὅρος, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ καί εἰς τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς δήλωσιν τῆς ἀρνητικῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεόν, εἶναι ἡ λέξις δυστροπία. Συνώνυμος φαίνεται ὅτι εἶναι περίπου καί ὁ ὅρος δυσβουλία. Ἐάν οἱ ὅροι ιδιοτροπία καί δυστροπία εἶναι πράγματι συνώνυμοι, τοῦτο θά σημαίνει ὅτι τό «ἴδιον» τῆς ιδιοτροπίας συμπίπτει μέ τό κακόν τοῦ τρόπου, τό ὁποῖον ἐκφράζει ὁ ὅρος δυστροπία. Εἰς τήν

περίπτωσιν ταύτην, τό «ἴδιον» καί τό κακόν («δύσ-») θά συμπίπτουν» (Κωνστ. Ε. Παπαπέτρου, «Η ιδιοτροπία, ὡς πρόβλημα ὄντολογικῆς ἠθικῆς», Ἀθῆναι 1973, σελ. 5).

Ἔχοντες καί ἐμεῖς τό προσωπικό δικαίωμα, ὄχι τῆς ἐπιβολῆς μίας ιδεολογίας - ιδιοτροπίας προσωπικῆς ἢ ἔστω συλλογικῆς, ἀλλά τῆς ἔκφρασης τοῦ λόγου - γνώμης - ἀποψης, στή συνέχεια θά ἐπιχειρήσουμε νά μεταφέρουμε, ὡς Θεολόγος - Ἐπίσκοπος, τήν ἀποψή μας, ἡ ὁποία ταυτίζεται μέ τήν ἀποψη τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Σώματος Χριστοῦ.

Πρίν προχωρήσουμε στήν καθαρά θεολογική προσέγγιση τοῦ θέματος, θεωρῶ ὅτι θά ἦταν ὀρθό νά σχολιάσουμε κάποιες ἀπόψεις, πού παρουσιάζονται γιά νά δικαιολογήσουν τήν ὁμοφυλοφιλία.

Κατ' ἀρχάς γίνεται ἀποδεκτό ἐπιστημονικά ὅτι, μέ βάση τίς νευροενδοκρινικές μελέτες πού ἔχουν γίνει, δέν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τάση αὐτή ὀφείλεται σέ γενετικά ἢ παθολογικά αἷτια. Περισσότερο, ὑπάρχει ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ὀφείλεται σέ περιβαλλοντικούς λόγους, σεξουαλικές παρεκκλίσεις, διαταραχές ταυτότητας φύλου ἢ σεξουαλικές διαταραχές: «Τελικά θά μπορούσε κανεῖς νά πεῖ ὅτι οἱ διάφορες θεωρίες, ψυχολογικές καί βιολογικές, πού προτάθηκαν γιά τήν ἐξήγηση τῶν αἰτιῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας δέν ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἀκόμη» (βλ. *Psychologia.gr*, «Διαταραχές»).

Συνεπῶς, ἡ ἀποψη τῆς ἐπιστημονικῆς θεμελίωσης τῆς ιδεολογίας τῆς ὁμοφυλοφιλίας δέν τεκμηριώνεται. Δέν ὑπάρχει στή ζωή μας τρίτο φύλο. Γι' αὐτό καί πολλοί ἀπό ψυχολογικές παρεκκλίσεις καί διαταραχές ταυτότητας φύλου, πού δέν αἰσθάνονται «καλά» μέ τό φύλο τους (ἴδιος-τρόπος=ιδιοτροπία) προβαίνουν σέ ἐγχειρητικές ἐπεμβάσεις ἀλλαγῆς φύλου.

Ἀκόμη προβάλλεται ὁ ἰσχυρισμός ὅτι πάνω ἀπό 1500 εἶδη ζώων συμπεριφέρονται ὁμοφυλοφιλικά καί κατὰ συνέπεια αὐτό δεικνύει ὅτι πρόκειται περί φυσικῆς ἐνέργειας ἢ πράξης. Ἐδῶ θά πρέπει νά τονίσουμε ὅτι τα ζῶα ἐνεργοῦν μέ βάση τά ἐνστικτά τους, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι μέ βάση τή λογική τους. Συνεπῶς, θά πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε ἂν θέλουμε νά ἐνεργοῦμε στή ζωή μας ἐνστικτωδῶς (ζωωδῶς) ἢ λογικά (ἄνθρώπινα).

Ἐπίσης, φέρεται ἀπό πολλούς τό ἐπιχείρημα ὅτι στούς ἀρχαίους πολιτισμούς ἦταν κοινωνικά ἀποδεκτῆ ἡ ὁμοφυλοφιλία καί καθιερωμένη ὡς τρόπος ζωῆς. Αὐτό δέν εἶναι ἀπόλυτα ὀρθό. Ἡ ἀλήθεια ἔγκειται στό γεγονός, τό ὁποῖο

ἐπισημαίνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή του, ὅτι «αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες» (Ῥωμ. α', 26-27).

Τὴν ἴδια θέση μέ τὸν ἀπόστολο Παῦλο εἶχαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Φιλόσοφοι, οἱ ὅποιοι ἀντιμετώπιζαν τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὡς παρὰ φύσιν κατάστασις. Ὁ Πλάτωνας ἀναφέρει: «Εἶναι λοιπὸν κατανοητὸ ὅτι ἡ φύσις ὥθει τὰ θηλυκὰ νὰ εἶναι σέ ἐπαφή μέ τὰ ἀρσενικά ἀπὸ τῆ γέννησής τους καὶ ἡ ἡδονὴ σέ αὐτὰ εἶναι φανερό ὅτι ἔχει δοθεῖ σύμφωνα μέ τὴν φύσιν, ἐνῶ τῶν ἀρσενικῶν μέ τὰ ἀρσενικά καὶ τῶν θηλυκῶν μέ τὰ θηλυκὰ παρὰ φύσιν» (Νόμοι 636C. Βλέπε Βικιπαίδεια). Ὁ δὲ Ξενοφώντας στὰ Ἀπομνημονεύματά του ἀναφέρει τὴν ἄποψη τοῦ Σωκράτη γράφοντας: «Ἀντιθέτως ὅμως ὅταν ἀντελήφθῃ πὺς ὁ Κριτίας ἦταν ἐρωτευμένος μέ τὸν Εὐθύδημο καὶ ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὸν χρησιμοποιήσει καθὼς ἐκείνοι πού ἀπολαμβάνουν τὰ σώματα ἀφροδισιακά, τὸν ἀπέτρεπεν ὁ Σωκράτης λέγοντας ὅτι καὶ ἀνάξιο γιὰ ἐλεύθερον ἄνθρωπο εἶναι καὶ ἀνάρμοστο γιὰ ἓνα ἄνδρα μορφωμένο ἐνάρετα, ἐκείνον πού ἀγαπᾷ, χάριν τοῦ ὁποίου θέλει νὰ φαίνεται πὺς ἀξίζει πολὺ, νὰ τὸν ζητιανεύει ἰκετεύοντάς νὰ τὸν στηρίξῃ σέ κάτι πού μάλιστα κάθε ἄλλο παρὰ ἀγαθὸ εἶναι. Ἐπειδὴ ὁ Κριτίας δέν ἤκουσε αὐτὰ τὰ λόγια καὶ δέν ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸ σκοπὸ του, λέγεται ὅτι ὁ Σωκράτης παρουσία καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ τοῦ Εὐθύδημου εἶπεν ὅτι τοῦ φαίνεται πὺς ὁ Κριτίας ὑποφέρει ἀπὸ κάτι πού παθαίνουν οἱ χοῖροι, ἀφού ἐπιθυμεῖ νὰ τρίβεται στὸν Εὐθύδημο ὅπως ἀκριβῶς τρίβονται τὰ χοιρίδια στὶς πέτρες. Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἀκριβῶς ὁ Κριτίας ἐμισοῦσε τὸν Σωκράτη (Ξενοφώντας Ἀπομνημονεύματα, A1130. Βλέπε ὁ.π.).

Συνεπῶς, εἶναι ἀλήθεια ὅτι στήν ἀρχαία εἰδωλολατρικὴ Ἑλλάδα καὶ Ῥώμη ἐπικρατοῦσε καὶ ἴσως νὰ ἦταν διαδεδομένος τρόπος ζωῆς ἡ ὁμοφυλοφιλία, ὡς ἐκτροπὴ πρὸς τὴν ἡδονὴ καὶ ὄχι ὡς φυσικὴ κατάστασις. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, οἱ καλλιεργημένοι πνευματικά, βλέποντας αὐτὴ τὴν ἐκτροπὴ τὴν ἐπεσήμαναν καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴν θεραπεύσουν. Ἐτσι, μέ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία (ἀπολυτοποίηση τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἴδια ἡ κοινωνία ἀπέβαλε καὶ θεώρησε ὡς παρὰ φύσιν κατάστασις τὴν ὁμοφυλοφιλία. Ἄρα ἀπὸ κοινωνιολογικὴ ἄποψη, ὅλους αὐτοὺς τοὺς αἰῶνες, ἡ ἴδια ἡ κοινωνία μέ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο στιγμάτιζε ὡς παρὰ φύσιν κατάστασις τὸν ἴδιον αὐτὸν τρόπο ζωῆς.

Αυτό τό όποιο έπιχειρείται σήμερα είναι ή ιδεολογικοποίηση τής ήδονής καί μάλιστα αὐτῆς πού προέρχεται άπό παρά φύσιν σχέσεις καί ένέργειες. Όπως άναφέραμε καί πιό πάνω είναι δικαίωμα κάποιου νά ακολουθήσει τόν δικό του προσανατολισμό. Όμως δέν μπορούμε νά άντληφθοῦμε γιατί όλοι πρέπει, άκόμη καί διά νομοθεσίας, νά τόν δεχθοῦμε ως όρθό ή άκόμα καί κοινωνικά ώφέλιμο. Μήπως αὐτό άποτελεῖ μία σύγχρονη έκτροπή άπό τήν πνευματική ώριμότητα στην νεο-ειδωλολατρία (άπολυτοποίηση τών παθών καί άνθρωπίνων άδυναμιών);

Άπό καθαρά Θεολογική άποψη, ή όμοφυλοφιλία είναι άμαρτία. Για νά κατανοήσουμε τή θέση αὐτή τής Έκκλησίας πρέπει νά έρμηνεύσουμε τά σχετικά χωρία τοῦ Άποστόλου Παύλου, πού άναφέρονται σ' αὐτό τό θέμα καί γενικά στην αἱμαλωσία τοῦ άνθρώπου άπό τά λεγόμενα σαρκικά πάθη.

Τό πρώτο χωρίο προέρχεται άπό τήν πρός Ρωμαίους Έπιστολή του (Ρωμ. α', 18-32). Ή τοποθέτηση τοῦ Άπ. Παύλου ξεκινά άπό τό γεγονός τής νοητικής διαστροφῆς τοῦ άνθρώπου. Ό άνθρωπος έπειδή δέν μπόρεσε νά νοήσει (κατανοήσει) όρθά τόν Θεό, άπολυτοποίησε – θεοποίησε τά φθαρτά καί ύλικά πράγματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Αὐτό είχε καί έχει ως άποτέλεσμα νά στραφεῖ ό άνθρωπος έρωτικά (παθιασμένα) πρός αὐτά, μέ άποτέλεσμα νά άδειάσει έσωτερικά άπό κάθε έννοια πνευματική, άνώτερη καί νά άγνοεῖ τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ή Θεο-εγκατάλειψη, ή πνευματική άγνοια, έπιφέρει μέσα στο κέντρο τής καρδιάς τοῦ άνθρώπου έπιθυμίες, πού είναι στην οὐσία τους άκαθαρσίες, πού τόν άτιμάζουν ως προσωπικότητα. Όπότε ό άνθρωπος λατρεύει (ύπηρετεῖ, ποθεῖ, έπιδιώκει) τήν κτίση παρά τόν Κτίσαντα. Τό έσωτερικό κενό, πού δημιουργεῖται μέσα στον άνθρωπο, πού άπό τή φύση του είναι δημιουργημένος νά βιώνει τήν άκτιστη χάρη τοῦ Θεοῦ, τόν καταλαμβάνουν τά «πάθη τής άτιμίας». Δηλαδή πρόκειται γιά έσωτερικές –ψυχικές-πνευματικές ασθένειες πού διαστρέφουν τήν έπιθυμία (ψυχική δύναμη τοῦ άνθρώπου): «διό καί παρέδωκεν αὐτούς ό Θεός έν ταῖς έπιθυμίαις τών καρδιών αὐτῶν εἰς άκαθαρσίαν τοῦ άτιμάζεσθαι τά σώματα αὐτῶν έν αὐτοῖς», μέ άποτέλεσμα νά αλλάζει τό φρόνημα καί ό τρόπος ζωῆς.

Συνεπώς, είναι άμαρτία διότι άπολυτοποιεῖται μία σαρκική έπιθυμία, ή όποία γίνεται πάθος (άρρώστια, κατάσταση) τής ψυχῆς, τό όποιο έμποδίζει τόν άνθρωπο νά φθάσει στην επίγνωση τοῦ Θεοῦ (άφοῦ ήδη έχει Θεο-ποιήσει τό σαρκικό πάθος) καί στερεῖται τής άφθάρτου δόξης καί έμπειρίας τοῦ όντος Θεοῦ. Ή ψυχική αὐτή κατάσταση έχει, σύμφωνα μέ τον Άπ. Παῦλο ύπαρξιακά καί όντολογικά άποτελέσματα πάνω στην ψυχοσωματική κατάσταση τοῦ άνθρώπου:

«καί καθώς οὐκ ἔδοκίμασαν τόν Θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός (λόγῳ τῆς κατάστασης πού δημιούργησαν διά τοῦ ἰδίου τρόπου ζωῆς) εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τά μή καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστούς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὕβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετάς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας».

Ἡ ἀπολυτοποίηση τῆς ἡδονῆς, ὡς σκοποῦ καί στόχου τῆς ζωῆς ὀδηγεῖ στήν ὁδύνη. Ἡ ὁδύνη ἀρχίζει ἐσωτερικά, ἀλλοιώνει τή ψυχική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, ὑποφέρει μέσα του (βλέπε ἀθεράπευτα ψυχολογικά προβλήματα) καί ἡ ἐσωτερική αὐτή κατάσταση μεταφέρεται ὡς πράξη-ἐνέργεια μέσα στήν κοινωνία μας. Μελετώντας κάποιοι προσεκτικά τήν πιό πάνω ψυχική ἀκτινογραφία τοῦ Ἀποστόλου ἔχει τήν αἴσθησις ὅτι περιγράφει μέ ἀπόλυτη ἀκρίβεια, τήν παθολογική κατάσταση τῆς ἐποχῆς μας. Δέν εἶναι πιστεύω, τυχαίό τό γεγονός ὅτι πολλοί ὑποστηρίζουν ὅτι τά χειρότερα ἐγκλήματα εἶναι τά λεγόμενα σεξουαλικά, πού προέρχονται κυρίως ἀπό παρά φύσιν ἐνέργειες.

Δεύτερον, ἡ ἁμαρτία (πράξη, λόγος, ἐπιθυμία, αἰχμαλωσία τοῦ νοῦ πού γίνεται ψυχική κατάσταση) ἀποκλείει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διευκρινίζει ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι τρία βασικά πράγματα, πού διαμορφώνουν τήν ψυχικήν κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου: Εἰρήνη ἐσωτερική, δικαιοσύνη (δηλαδή ἡ ἐνάρετη ζωή ἡ ὁποία μᾶς δικαιώνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ) καί ἁγιασμός (μετοχή τοῦ ἀνθρώπου στή Χάρη τοῦ Θεοῦ). Ἡ ἀλλοίωση τῆς ἐσωτερικῆς κατάστασης τοῦ ἀνθρώπου, λόγω τῆς αἰχμαλωσίας ἀπό τά διάφορα πάθη, ἀποτελεῖ τήν κόλαση τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει λόγω στέρησης τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καί τοῦ ἁγιασμοῦ. Γι' αὐτό καί γράφει μέ βεβαιότητα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «Μή πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενικοῖται (ὁμοφυλόφιλοι), οὔτε πλεονέκται, οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α' Κορ. στ', 1-11).

Τρίτον, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθυνόμενος πρός τοὺς πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἐβαπτίσθηκαν, τοὺς ὑπενθυμίζει μία πνευματική πραγματικότητα. Μέσα τους ἐνεργεῖ ὄντολογικά ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κατά συνέπεια τά σώματα τους εἶναι Ναός τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμη παρατηρεῖ ὅτι τά σώματά μας δέν τά ἐξουσιάζουμε, γιά νά τά κάνουμε ὅ,τι θέλουμε, διότι δέν εἶναι αὐτοδημιούργητα. Τά ἔχουμε ἀπό τόν ἴδιον τόν Θεό. Συνεπῶς, τά σώματά μας δέν εἶναι σκευή

ήδονης καί ἐνδοκοσμικῶν ἀπολαύσεων, ἀλλά μέσον, ἐργαλεῖον πού μᾶς ὀδηγεῖ στό νά πραγματώσουμε τή φύση μας. Νά τήν καταστήσουμε γνήσια, αὐθεντική, ἀγία, ὅπου θά συνδοξάζεται μέσα στή δόξα τοῦ Θεοῦ. «Φεύγετε τήν πορνείαν... ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστί, οὗ ἔχετε ἀπό Θεοῦ, καί οὐκ ἐστέ ἐαυτῶν, ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. στ΄, 14-20).

Ὡς ἐπίλογο τῶν πῶ πάντων θέσεων θά ἤθελα νά χρησιμοποιήσω τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος σεβόμενος τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου γράφει: «Πάντα μοι ἔξεστιν» (ὅλα μου ἐπιτρέπονται). «Ἄλλ’ οὐ πάντα συμφέρει» (ὅμως δέν εἶναι ὅλα πρὸς τό συμφέρον μου).

Ἡ ιδεολογικοποίηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς φιλαυτίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει αἰχμαλωτιστεῖ στά πλοκάμια τῆς σύγχρονης ἐκκοσμικευμένης – εἰδωλολατρικῆς μαγείας. Ἡ δομή τῆς σύγχρονης ἐκκοσμικευθείσας κοινωνίας μοιάζει περισσότερο μέ τή δομή μίας μηχανῆς, πού παράγει ἡδονή, παρά ἐνός ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ, πού δημιουργεῖ προοπτική μέσα στή ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποτε ὁ μηχανοποιημένος ἄνθρωπος ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐνέργεια τῆς ἀνθρώπινης βούλησης, πού στήν οὐσία της εἶναι ἀποτυχία τοῦ ἀνθρώπου νά ἐπιτελέσει τή φύση του ὡς πρόσωπο καί ὄχι ὡς μία ἀπλή δυνατότητα, τήν ὁποία ἔχει στή φύση του καί μπορεῖ νά τή χρησιμοποιήσει ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας. Ἀγνοεῖ ὅτι τό κακό, δηλαδή ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐνέργεια ὄχι κατὰ φύσιν, ἀλλά κατὰ (ἐνάντια) τῆς φύσεως.

Κατά συνέπεια, τό δικαίωμα νά κινηθεῖ κάποιος ἐνάντια στή φύση του παραμένει ἀναφαίρετο. Μήπως ὅμως πρέπει νά μελετηθεῖ καί ἡ δυνατότητα τῆς ὑπέρβασης (ὄχι κατάργησης) ἢ καλύτερα τῆς θεραπείας τῆς φύσεως, ὥστε νά κινεῖται κάποιος φυσικά καί ὑπὲρ φύση καί νά εἶναι ἀναπαυμένος γι’ αὐτό πού κάνει καί νά μὴ ζητᾷ δικαίωση μέσῳ διαδηλώσεων «Ὑπερηφανείας» καί νομοθετικῶν ρυθμίσεων.

Διότι ἐάν μιλοῦμε γιά κάτι τό ὁποῖο εἶναι φυσικό καί κοινωνικά ἀποδεκτό, τότε γιατί χρειάζονται τά κινήματα καί οἱ ἀγῶνες φυσικῆς καί κοινωνικῆς θεμελίωσης καί ἀποδοχῆς του;

« ΑΥΤΗ Η ΠΙΣΤΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΕΣΤΗΡΙΖΕΝ »

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΣΑΟΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Η σημερινή ημέρα καλεί τον καθένα μας σε προβληματισμό και ανασυγκρότηση των ψυχικών μας δυνάμεων, πορευόμενοι το στάδιο των αρετών της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Οι δυνάμεις αυτές ενεργοποιούνται όσο εμείς θέλουμε, ελπίζουμε και ελεύθερα πιστεύουμε, ομολογούμε και προσκυνούμε τον εν Τριάδι Θεό, στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, ο οποίος κατοικεί στις καρδιές μας ως Σωτήρας και Λυτρωτής.

Η ομολογία του Φίλιππου «ὄν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ» (Ιωάννου 1, 46) φανερώνει το μέγεθος της αξίας της ενανθρώπησης του Υιού και Λόγου του Θεού και την παρουσία Του μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Η αποκάλυψη του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού και η προσωπική μας συνάντηση μαζί Του, δια της μετοχής μας στα Μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας, είναι η σωτήρια πορεία ολόκληρης της ζωής μας, η οποία περνά μέσα από τη σχέση αγάπης, συμπάθειας, συγχώρεσης και αλληλοκατανόησης με τον κάθε πλησιέστερο άνθρωπο, συνάνθρωπό μας.

Ο Χριστιανός από τίποτα άλλο δε διακρίνεται από τον άνθρωπο της καθημερινότητας παρά μόνο στο ό,τι ομολογεί σταθερά την πίστη της «Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας» και αγωνίζεται ασταμάτητα με ταπείνωση κατά των ορατών και αοράτων εχθρών, οι οποίοι επιδιώκουν με κάθε μέσο να τον πληγώσουν, να τον παραπλανήσουν και να τον αποστασιοποιήσουν από το πρωτότυπο, της αυθεντικής εικόνας του Δημιουργού Θεού, και επιπρόσθετα να τον εγκαταλείψουν ληλατημένο, μακράν της χάρης του Τριαδικού Θεού, με ψευδή και εικονικά εκτυπώματα του εγωισμού και της πλεονεξίας του κόσμου τούτου.

Σήμερα, Α' Κυριακή των Νηστειών, Κυριακή της Ορθοδοξίας, προβάλλει πανηγυρικά η Αγία μας Ορθόδοξος Εκκλησία και ο θρίαμβός της εναντίον όλων των νοθευμένων διδασκαλιών, που προσπαθούν να επιβληθούν ως «αλήθεια», «φως» και «ζωή».

Ο Ιησούς Χριστός μάς καλεί κάθε μέρα σε μια καινούρια ένθεη κοινωνία μαζί του, από την οποία λαμβάνουμε φως και ζωή, δύναμη και χάρη εν Αγίω Πνεύματι.

Η κλασική δυσπιστία του ανθρώπου, όπως την εξέφρασε ο Ναθαναήλ «ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι;» (Ιωάννου 1, 46) έχει τη σταθερή απάντηση του Φίλιππου και του κάθε αυθεντικού ανθρώπου, που ήδη βίωσε αυτή τη συνάντηση: «ἔρχου καὶ ἴδε» (Ιωάννου 1, 45). Η προσωπική συνάντηση με το Σωτήρα Χριστό δεν κουράζει, αντίθετα χαριτώνει τον άνθρωπο, του δίνει διέξοδο, με κριτικό πνεύμα, νου και σοφία, του δίνει πορεία ζωής να ξεπερνά τα ανθρώπινα ως μικρά και τιποτένια. Και ταυτόχρονα, ο εν Χριστῷ άνθρωπος ζει την αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού, όχι μόνο ως προσδοκία του μέλλοντος αιώνας αλλά και οντολογικά, μέσω της εμπειρικής εκκλησιαστικής ζωής και της συμμετοχής του στο Μυστηριακό Δείπνο, μεταλαμβάνοντας το Σώμα και το Αίμα του «Υιού του ανθρώπου»: «ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου» (Ιωάννου 1, 51). Ο Υἱός του Θεού γίνεται και υἱός του ανθρώπου, αφού προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση δια της Θεοτόκου, της «Κλίμακας της επουρανίου» δια της οποίας κατέβηκε ο Θεός στα ανθρώπινα. Προσέλαβε και θεράπευσε, ανέστησε και θέωσε την ανθρώπινη φύση. Διότι το «τὸ γὰρ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον» (Γρηγορίου Θεολόγου, Επιστολή 101,32). Ο Χριστός έχει επωμισθεῖ οικειοθελῶς ἀκόμη και το θάνατο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο μᾶς λύτρωσε.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Χάσαμε πολύτιμο χρόνο αχρείαστης περιπλάνησης, ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας μᾶς νὰ ἐκτιμήσουμε τὸν ἐντὸς μᾶς θησαυρό, τὴν Ἀγία μᾶς Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὴν κιβωτό τῆς σωτηρίας μᾶς. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς περιπλάνησης τραγικά ἕως ἀπογοητευτικά.

Τὴν περασμένη Πέμπτη, κατὰ τὴν ἐναρξὴ τῆς ἱστορικῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν στὴν Κωνσταντίνου Πόλιν, τὴν ὁποία συγκάλεσε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαῖος καὶ ἡ ὁποία ολοκληρώνεται σήμερα με τὴν τέλεση Συλλειτουργοῦ τῶν Προκαθημένων, εἶχε ἐπισημάνει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομος στὴν ομιλία του τὴν ἀξία τῆς δυνάμεις τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν τραγικὴ κατάσταση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου: «ἀκόμα καὶ με

τη σημερινή δύσκολη πραγματικότητα συνειδητοποιούμε τη μεγάλη αλήθεια της πίστεώς μας ότι «φέρομεν τόν θησαυρόν τῆς πίστεως ἡμῶν ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι (της κοσμικής αδυναμίας), ἵνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν» (Β' Κορ. 4, 7)» (Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ.Χρυσοστόμου, Ομιλία στη Σύναξη των Προκαθημένων, Κωνσταντινούπολη, 6 Μαρτίου 2014).

Χρειάζεται αυτογνωσία, αυτοκριτική και επίγνωση της δικῆς μας ταυτότητας και αδυναμίας, για να οδηγηθούμε με θεϊκό φωτισμό στη μεταμέλεια και την υπέρβαση από τον ατομισμό στο σεβασμό της διαφορετικότητας και της ξεχωριστῆς αξίας του κάθε ανθρώπου. Από την ιδιοτέλεια να κάνουμε υπέρβαση και να φθάσουμε, με τις πρεσβείες των μαρτύρων της πίστεως, στην ανιδιοτελή αγάπη του πλησίον μας, μετά τα πολλαπλά παθήματα του παρελθόντος.

Η Εκκλησία, ως φιλόστοργη μητέρα, μεριμνά για ολόκληρη την ψυχοσωματική οντότητα του ανθρώπου σε κάθε εποχή και σήμερα, με όλα εκείνα που ταλανίζουν τον άνθρωπο του 21ου αιώνα. Η ποιμαντική μέριμνα, αγωνία και ευθύνη φανερώνονται ανάγλυφα σε άλλο σημείο της ομιλίας του Μακαριωτάτου στη Σύναξη των Προκαθημένων, το οποίο παραθέτουμε αυτολεξεί «Και είναι, ὄντως, πρωτοφανής η κρίση που μαστίζει τον σημερινό κόσμο. Η υποχώρηση των πνευματικών αξιών έναντι των υλικών, η παράδοση του ανθρώπου στην απλή χρήση μηχανών των οποίων δεν κατανοεί τη λειτουργία, τον κατάντησε άβουλο ὄν, χωρίς νόηση και χωρίς κριτική σκέψη. Σε καιρούς οικονομικής ευμάρειας ο άνθρωπος εξαντλείτο στην επιδίωξη ὅσον το δυνατόν μεγαλύτερου εισοδήματος και μεγαλύτερων υλιστικών απολαύσεων. Μα και σήμερα, στην εποχή της οικονομικής κρίσης, ο μακράν του Θεού παραπαίων άνθρωπος δεν αγωνίζεται για την υπέρβαση του ευδαιμονιστικού τρόπου ζωῆς, ἀλλὰ στοχεύει στην ανάκτηση ὅσων υλιστικών απολαύσεων ἀπώλεσε. Και γι' αὐτούς τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως θρησκείας, ἢ και ἀνευ θρησκείας, οφείλουμε ως πνευματικοὶ ηγέτες να προβάλλουμε πορεία ζωῆς» (Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσοστόμου, Ομιλία στη Σύναξη των Προκαθημένων, Κωνσταντινούπολη, 6 Μαρτίου 2014).

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Το ιστορικό γεγονός που τιμούμε σήμερα είναι η επικράτηση της ορθῆς διδασκαλίας περὶ της εξεικόνισης του προσώπου του Θεανθρώπου Ιησού

Χριστού, της Θεοτόκου και όλων των Αγίων. Η νίκη είναι της Ορθόδοξης Εκκλησίας, με την οριστική αναστήλωση και την προσκύνηση των Αγίων Εικόνων με τη Σύνοδο που έγινε στην Κωνσταντινούπολη το 843 μ.Χ. Κυριολεκτικά για ένα σχεδόν αιώνα συγκλονίστηκε η Εκκλησία από την κακοδοξία της Εικονομαχίας. Πλήθος Πατέρων της Εκκλησίας έδωσαν τη δική τους μαρτυρία για την κατοχύρωση της ορθής διδασκαλίας, με νηφαλιότητα και εμπειρική βίωση της διαχρονικά σταθερής Παράδοσης εν Αγίω Πνεύματι. Ένας από αυτούς, ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, τον 8ο μ. Χ. αιώνα διατύπωσε και ερμήνευσε τη διδασκαλία του Μεγάλου Βασιλείου, που έζησε τον 4ο αιώνα. Η διδασκαλία αυτή επισημαίνει ότι η προσκύνηση διαβαίνει στο πρωτότυπο του εικονιζόμενου προσώπου και δεν παραμένει στην ύλη μέσω της οποίας εικονίζεται. Τη θέση αυτή διατύπωσε ως όρο πίστεως η Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδος στη Νίκαια το 787 μ. Χ. Πραγματικά και ουσιαστικά προσκυνείται και λατρεύεται μόνο ο Ένας εν Τριάδι Θεός, δηλ. ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Εξεικονίζουμε, όμως, τον Ιησού Χριστό, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, διότι προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και την ανθρώπινη υπόσταση. Εξεικονίζουμε και τους Αγίους, για να τιμήσουμε τον Πανάγιο Δεσπότη Χριστό, τον οποίο συνάντησαν και βίωσαν ο καθένας μέσα από τη δική του πορεία πολλαπλασιασμού των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος.

Σε λίγο, μετά την οπισθάμβωνον ευχή, θα τελέσουμε λιτάνευση των ιερών εικόνων, ενθυμούμενοι την περιπλάνηση του Αδάμ έξω από τον Παράδεισο και την επιστροφή του μαζί με εμάς εν Χριστώ, δηλ. το νέο Αδάμ, στη Βασιλεία του Θεού. Η επιστροφή μας εντός του ναού δηλώνει συμβολικά και ουσιαστικά ότι η Εκκλησία είναι ο Παράδεισος και η Κιβωτός της σωτηρίας μας, διότι σε αυτήν «ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν» το Μεσσία!

Ας πούμε όλοι μαζί το συνοδικό της Ορθοδοξίας ως μια υπόσχεση ενότητας μεταξύ μας, αλλά και ενότητα με τους εγγύς και με τους μακράν αδελφούς μας ορθοδόξους Χριστιανούς ανά την υφήλιο.

«Αὕτη ἡ πίστις των Αποστόλων, αὕτη ἡ πίστις των Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις των Ορθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις την Οικουμένην ἐστήριξεν».

Με αυτή θα ζήσουμε έως της τελευταίας μας αναπνοής και τίποτα, μα τίποτα δεν μπορεί να μας κρατήσει έξω από αυτή!

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο βίος, το έργο και το μαρτύριο του Αποστόλου Βαρνάβα

Είναι μεγάλο το πλήθος των αγίων που ανέδειξε στους είκοσι αιώνες του Χριστιανισμού η Κύπρος. Εξ αιτίας του μεγάλου αριθμού των αγίων της, η πατρίδα μας ονομάστηκε και «**αγία νήσος**». Όσο και αν ξεχώρισαν, όμως, οι άγιοί μας, ο καθένας στο τομέα του, δεν μπορούν να ξεπεράσουν τον Απόστολο Βαρνάβα.

Ο άγιος Σπυρίδων είναι γνωστός σ' ολόκληρο τον κόσμο ως θαυματουργός, ο άγιος Επιφάνιος ως μέγας Θεολόγος, ο άγιος Ιωάννης

ο Ελεήμων ως άνθρωπος της ελεημοσύνης, ο άγιος Νεόφυτος ως πρακτικός συγγραφέας.

Ο Απόστολος Βαρνάβας, όμως, διαφέρει από όλους αυτούς. Και θα διαφέρει και θα υπερέχει απ' όλους τους αγίους που θα περάσουν από την Κύπρο μέχρι τη συντέλεια των αιώνων. Γιατί είναι αυτός στον οποίο οφείλουμε την ίδρυση της Εκκλησίας μας. Είναι αυτός που κόσμησε την Εκκλησία μας με το Αυτοκέφαλο και τα αυτοκρατορικά προνόμιά της.

Χωρίς τον Βαρνάβα δεν είναι σίγουρο πως ο Παύλος θα επέλεγε την Κύπρο, ως τον πρώτο σταθμό των περιοδειών του στα Έθνη. Ούτε και βέβαιο πως ο Παύλος θα γινόταν δεκτός από τους άλλους Αποστόλους χωρίς τον Βαρνάβα.

Η καταγωγή του ήταν Εβραϊκή. Γεννήθηκε, όμως, στη Σαλαμίνα της Κύπρου, όπου προηγουμένως είχαν μεταναστεύσει οι γονείς του και όπου υπήρχε μεγάλη σε αριθμό κοινότητα Εβραίων. Η ανάγκη για μόρφωση και σπουδή του Νόμου τον έφερε στην Παλαιστίνη, όπου μαθήτευσε κοντά στον Γαμαλιήλ, έχοντας συμμαθητή του τον Απόστολο Παύλο. Η παράδοση αναφέρει πως εκεί συναντήθηκε και με τον Χριστό(1) ο οποίος και τον συμπεριέλαβε στον κύκλο των εβδομήκοντα μαθητών του όπου και κατέλαβε ηγετική θέση.

Άνθρωπος νουνεχής και σεβαστός στον κύκλο των Δώδεκα Αποστόλων, συνέστησε σ' αυτούς τον Παύλο μετά την επιστροφή του και μπόρεσε να τους πείσει για την πραγματική μεταμέλειά του, ώστε να τον δεχτούν στο έργο του κηρύγματος. Έχοντας κάποιο κτήμα, κληρονομιά από τους γονείς του, το πούλησε και έφερε τα χρήματα στους Αποστόλους για τη φροντίδα των πτωχών και τις **«κοινές τράπεζες»**. Πήρε έτσι την επωνυμία **«Βαρνάβας»** που σημαίνει **Υιός παρακλήσεως**. Το αρχικό όνομά του ήταν **Ιωσής**. Ανεμείχθη ενεργά στο έργο της Εκκλησίας της Αντιοχείας, ως απεσταλμένος από τους ιθύνοντες της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, οι οποίοι **«εξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Αντιοχείας»** (Πρ. 11,22). Εκεί παρέμεινε αρκετό χρόνο, αφού προσκάλεσε και τον Παύλο και εργάστηκαν συστηματικά για τη στερέωση των πρώτων πιστών, που πήραν εκεί και το όνομα **«Χριστιανοί»**. Από την Αντιόχεια το Πνεύμα το Άγιο

(1) Ιωάννου Χάκεττ, «Ιστορία της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Κύπρου», τόμος Β', 1927, σελ.165-166

τους εξαπέστειλε στην Κύπρο. Γράφουν χαρακτηριστικά οι Πράξεις των Αποστόλων : «.....είπε το Πνεύμα το Άγιο· αφορίσατε δή μοι τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον εις το έργον ό προσκέκλημαι αυτούς» (Πρ.13,2).

Η λιτή περιγραφή των Πράξεων των Αποστόλων αναφέρει πως ακολουθούμενοι και από τον Ιωάννη Μάρκο, ανεψιό του Βαρνάβα, οι δυο Απόστολοι έφτασαν στη Σαλαμίνα, ιδιαίτερη πατρίδα του Βαρνάβα, και αφού διέσχισαν την Κύπρο έφτασαν στην Πάφο, πρωτεύουσα τότε της Κύπρου. Στην Πάφο είχαν ιδιαίτερη επιτυχία, αφού προσηλύτισαν στη νέα πίστη τον ανθύπατο Σέργιο Παύλο, τον Ρωμαίο διοικητή.

Από την Πάφο οι Βαρνάβας και Παύλος αναχώρησαν στην Πέργη της Παμφυλίας, ενώ ο Μάρκος επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα. Από την Πέργη οι απόστολοι προχώρησαν στην Αντιόχεια της Πισιδίας, στο Ικόνιο, στα Λύστρα και στη Δέρβη και μετά επέστρεψαν στην Αντιόχεια, διηγούμενοι στους εκεί πιστούς ότι ο Θεός «ήνοιξε τοις έθνεσι θύραν πίστεως» (Πρ.14,28).

Οι Πράξεις σιγούν για την επιστροφή του Βαρνάβα στην Κύπρο και τη συνέχιση του έργου του για περαιτέρω διάδοση και εμπέδωση του Χριστιανισμού. Πληροφορίες λαμβάνουμε από το έργο Αλεξάνδρου μοναχού «Εγκώμιον εις απόστολον Βαρνάβαν» (βλ. Migne P.G.,87 σελ. 4087-4106), καθώς και από απόκρυφο έργο του 5^{ου} αιώνος, αποδιδόμενο στον Ευαγγελιστή Μάρκο (βλ. Acta Sanctorum Τομ.2, σελ. 425).

Κατά το απόκρυφο έργο το αποδιδόμενο στον Ευαγγελιστή Μάρκο, ο Βαρνάβας επανήλθε στην Κύπρο συνοδευόμενος από τον Μάρκο, σε διάφορα μέρη δε της νήσου συνήντησαν αρκετούς άνδρες, οι οποίοι αφού δέχτηκαν το κήρυγμα έγιναν συνεργάτες τους. Αναφέρονται ενδεικτικά ο Τίμων και ο Αριστίων, ο Ηρακλείδιος τον οποίο ο Βαρνάβας χειροτόνησε εις επίσκοπον και τον τοποθέτησε στην Ταμασό, τον Ρόδωνα στην Παλαίπαφο και άλλους. Παρά τις κάποιες διαφορές των δυο πηγών ως προς το μαρτύριο του Αποστόλου Βαρνάβα, φαίνεται πως αυτό επισυνέβη στη Σαλαμίνα. Διδάσκοντας στη Συναγωγή της πόλεως, ο Βαρνάβας δέχτηκε την επίθεση Εβραίων της Συρίας, που παρακινήθηκαν, κατά την περιγραφή, από τον Βαριησούν, τον γνωστό Ελύμα της Πάφου, που εκδικείτο, έτσι, τον Απόστολο για την τύφλωση που υπέστη ενώπιον του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου. Αφού τον έσυραν έξω της Συναγωγής και τον υπέβαλαν σε πολλά βασανιστήρια, τον εφόνευσαν διά λιθοβολισμού.

Παρά την προσπάθεια των φονευτών του να αφανίσουν διά πυράς το λείψανο του Αποστόλου, τούτο διεσώθη και ετάφη, κρυφίως, από τον Μάρκο σε σπήλαιο που βρισκόταν σε απόσταση πέντε περίπου σταδίων, δυτικά της Σαλαμίνας. Λόγω τού ότι αμέσως μετά τον θάνατο του Βαρνάβα ξέσπασε άγριος διωγμός κατά των Χριστιανών, η θέση του τάφου του ελησμονήθη από τους κατοίκους της περιοχής.

Ανεύρεση του τάφου του Απ. Βαρνάβα. Τα προνόμια της Εκκλησίας της Κύπρου.

Έχοντας υπόψη την αποστολικότητα της Εκκλησίας της Κύπρου και με βάση το αρχαίο έθος που είχε δημιουργηθεί σ' αυτή, η Γ' εν Εφέσω Οικουμενική Σύνοδος, το 431 μ.Χ., αναγνώρισε και επικύρωσε το Αυτοκέφαλο της Εκκλησίας της Κύπρου και απέρριψε κάθε διεκδίκηση κυριαρχίας επ' αυτής της Εκκλησίας της Αντιοχείας.

Η απόφαση της Γ' Οικουμενικής Συνόδου αμφισβητήθηκε από τον Πατριάρχη Αντιοχείας Πέτρο τον Κναφέα, ο οποίος ήταν και μονοφυσίτης, επί της βασιλείας του αυτοκράτορος Ζήνωνος (474-491). Ο κίνδυνος ήτο μεγάλος για την Εκκλησία της Κύπρου, αφού ο αυτοκράτωρ διέκειτο ευμενώς προς τον αιρετικόν πατριάρχη. Τότε επενέβη δυναμικά ο απόστολος Βαρνάβας. Εμφανίστηκε στον ύπνο τού τότε αρχιεπισκόπου Ανθεμίου, τού υπέδειξε την θέση του τάφου του και τον παρότρυνε, αφού κάνει ανακομιδή των λειψάνων του, να τα μεταφέρει αυτοπροσώπως στον αυτοκράτορα για να υπερασπιστεί, έτσι, την αποστολικότητα της Εκκλησίας της Κύπρου και επομένως το αυτοκέφάλό της.

Πράγματι, με τη συνοδεία κλήρου και λαού, ο Αρχιεπίσκοπος Ανθέμιος έσκαψε πλησίον μιας χαρουπιάς, όπως του υπεδείχθη, όπου προηγουμένως, κατά τρόπον ανεξήγητο, γίνονταν πολλά θαύματα, βρήκε το σπήλαιο και μέσα στο σπήλαιο το λείψανο του Αποστόλου Βαρνάβα, που είχε στο στήθος του χειρόγραφο Ευαγγέλιο του Ματθαίου, που είχε αντιγράψει ο ίδιος ο Απόστολος Βαρνάβας. Περιχαρής ο Ανθέμιος μετέβη εις Κωνσταντινούπολη, μεταφέροντας το λείψανο και το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, όπου εξήγησε τα όσα συνέβησαν στον αυτοκράτορα και ζήτησε την προστασία του. Στην τοπική σύνοδο που συνεκλήθη απεδείχθη η αποστολικότητα της Εκκλησίας της Κύπρου και, επομένως, το ισότιμό της προς της Εκκλησία Αντιοχείας **και άρα το δικαίωμα της Αυτοκεφαλίας της.**

Ο αυτοκράτωρ Ζήνων, στον οποίο ο αρχιεπίσκοπος Ανθέμιος δώρισε το χειρόγραφο αντίγραφο τού κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, με την επικύρωση του Αυτοκεφάλου της Κυπριακής Εκκλησίας, χορήγησε στον Αρχιεπίσκοπο Ανθέμιο και τα γνωστά τρία προνόμια τα οποία φέρουν οι διάδοχοί του μέχρι σήμερα: Να υπογράφει με κιννάβαρη, (κόκκινο δηλαδή μελάνι), να φέρει πορφυρούν μανδύα και να κρατεί αυτοκρατορικό σκήπτρο αντί ποιμαντορική ράβδο. Στην πραγματικότητα του έδινε **«βασιλεία γνωρίσματα»**, τον καθιστούσε εκπρόσωπό του στο απώτατο αυτό άκρο της αυτοκρατορίας. Και τούτο γιατί μόνο ο αυτοκράτορας υπέγραφε με κιννάβαρη, μόνο αυτός έφερε πορφυρούν μανδύα και μόνο αυτός έφερε το βασιλικό σκήπτρο.

Τα προνόμια αυτά διατηρούν με πολλή εγκαύχηση οι εκάστοτε αρχιεπίσκοποι Κύπρου. Και είναι χαρακτηριστικό πως κατά την ειρηνική επίσκεψη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.Χρυσοστόμου Β' στην

Κωνσταντινούπολη το 2010, την πρώτη που πραγματοποίησε Αρχιεπίσκοπος Κύπρου μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαίος στην προσφώνησή του, κατά το συλλεϊτουργό που πραγματοποίησαν στις 18 Απριλίου τού είπε, ανάμεσα σ' άλλα: **«Καλώς ήλθατε εις την Κωνσταντινούπολιν, του σκήπτρου της οποίας ενθύμιον τιμαλφές ως βακτηρίαν κρατείτε, κατά τα υπό του αιοδίδιμου αυτοκράτορος Ζήνωνος παραχωρηθέντα προνόμια εις τον προκάτοχόν σας αιοδίδιμον Ανθέμιον..»**(2).

Η Μονή του Αποστόλου Βαρνάβα παρά τη Σαλαμίνα.

Αρχαία παράδοση ανάγει τον ναό του Απ. Βαρνάβα στην ομώνυμη Μονή κοντά στη Σαλαμίνα, στα τέλη του 5^{ου} ή στις αρχές του 6^{ου} αιώνας. Αναφέρεται χαρακτηριστικά στο έργο του Αλεξάνδρου μοναχού «Εγκώμιον εις τον Απόστολον Βαρνάβαν» ότι: «...Τον επίσκοπον(τον Ανθέμιον) μεγάλως ο βασιλεύς(Ζήνων) τιμήσας, απέλυσεν αυτόν επί την Κύπρον, μετά χρημάτων πολλών και κελεύσεως εγείρει ναόν τω αγίω Αποστόλω Βαρνάβα εν τω τόπω ένθα ευρέθη το άγιον λείψανον.... ο δε καταλαβών την Κυπρίων....ήγειρε ναόν τω Αποστόλω παμμεγεθέστατον, λαμπρόν τοις μηχανήμασι, λαμπρότερον τη ποικιλία της διακοσμήσεως..»(3)

Ο σημερινός ναός δεν είναι, ασφαλώς, ο αρχικός. Έχει υποστεί πολλές και ριζικές επισκευές. Η τελευταία επισκευή έγινε κατά τα τέλη του 17^{ου} και τις αρχές του 18^{ου} αιώνας. Αυτή άρχισε επί Αρχιεπισκόπου Κύπρου Ιλαρίωνος Κιγάλα, το 1674, και τέλειωσε το 1740, όπως μαρτυρεί μια επιγραφή στη δυτική πύλη του ναού, η οποία αναφέρει: **«Ετελειώθη η εκκλησία του Αποστόλου Βαρνάβα εν μηνί Μαρτίω, έτους 1740».**

Ο Γεώργιος Α. Σωτηρίου σε σχετική μελέτη του αναφέρει ότι ως αρχιτεκτονικός τύπος, ο ναός του Απ.Βαρνάβα είναι σχεδόν όμοιος προς το ναό του αγίου Λαζάρου της Λάρνακος, με τη διαφορά ότι ο ναός του Αποστόλου Βαρνάβα έχει δύο τρούλλους έναντι τριών του Αγ. Λαζάρου. Είναι ένας ευρύς και μακρύς τρίκλιτος ναός.

(2) «Απόστολος Βαρνάβας», Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2013, σελ.666.

(3) Βλέπε: «Κυπριακαί Σπουδαί», Έτος Α΄ Τόμος Α΄, εν Λευκωσία 1937, σελ.175.

Η παράδοση αναφέρει ότι ο μεγαλοπρεπής ναός ήταν το καθολικό ανδρικής Μονής, που άκμασε κατά τη Βυζαντινή παράδοση. Η εκ βασιλικής επιθυμία και διά βασιλικής χορηγίας ανέγερση του ναού και κατ' επέκταση της Μονής οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, όπως και στις υπόλοιπες ανάλογες περιπτώσεις, **πρόκειται για Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή.** Η Μονή στους δύσκολους χρόνους της δουλείας διελύθη. Ανασυστάθηκε σχετικά πρόσφατα, ως επαρχιακή Μονή, υπαγόμενη στην Αρχιεπισκοπή. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος στις 11 Ιουνίου 1964 προχείρισε και εγκαθίδρυσε, σε Συνοδική συλλειτουργία τον πρώτο από πολλών ετών Ηγούμενο της Μονής, μετά την ανασύστασή της, τον εκ των τριών αδελφών τής Μονής **ιερομόναχο Στέφανο.**

Ο Μακάριος, μεταξύ άλλων είπε και τα εξής:

«Η Ιερά Μονή τού Αποστόλου Βαρνάβα πανηγυρίζει σήμερα, εορτάζουσα την μνήμη του. Πανηγυρίζει όμως και δι' άλλο γεγονός. Δια πρώτη φορά από πολλών ετών η Μονή αποκτά Ηγούμενον...Ο σεβασμός και η ευλάβεια τού Κυπριακού λαού προς την Μονή τού Αποστόλου Βαρνάβα ουδέποτε εξέλιπεν... Η εορτή τής μνήμης τού Αποστόλου Βαρνάβα συμπίπτει κατά το έτος τούτο (1964) με την χιλιοστήν ενακοσιοστήν επέτειον τού μαρτυρικού θανάτου του. Και η επέτειος αυτή τονίζεται ιδιαίτέρως από το γεγονός ότι η ομώνυμος Μονή του αποκτά εν τω προσώπω Σας Ηγούμενον...».

Κατά την κατάληψη της περιοχής από τους Τούρκους, τον Αύγουστο του 1974, και οι τρεις κατά σάρκα και εν Κυρίω Αδελφοί, ο Ηγούμενος Στέφανος, ο οικονόμος Χαρίτων και ο Βαρνάβας παρέμειναν στη Μονή. Εξαναγκάστηκαν, όμως, το 1976 να την εγκαταλείψουν.

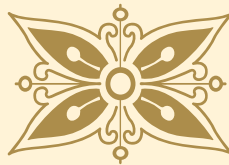
Στις 19 Μαρτίου 2007, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου, ύστερα από εισήγηση του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Β', αποφάσισε **την ανύψωση της Μονής σε Σταυροπηγιακή, με την έκδοση σχετικού Σιγιλίου. Ο Μακαριώτατος χειροθέτησε τον, εκ των αδελφών τής Μονής, ιερομόναχο Γαβριήλ σε Αρχιμανδρίτη και τον ενθρόνισε ως ηγούμενο της Μονής. Λόγω της συνεχιζόμενης κατοχής η ενθρόνιση του ηγουμένου έγινε στον ιερό Ναό Απ. Βαρνάβα Δασουπόλεως.**

Ο ηγούμενος Γαβριήλ πέθανε στις 5 Δεκεμβρίου 2013 σε βαθύ γήρας. Ακολουθώντας τις διατάξεις του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Κύπρου, ο Μακαριώτατος προέκρινε ως νέο Ηγούμενο της Μονής, τον

υποφαινόμενο. Η ενθρόνιση έγινε στις 5 Ιανουαρίου 2014, στον Ιερό ναό Αγίου Αντωνίου Λευκωσίας, ο οποίος παραχωρήθηκε από τον Μακαριώτατο, ως προσωρινό Μετόχιο της Μονής, μέχρι την απελευθέρωση και την εγκατάσταση σ' αυτήν.

Μέσα μου βιώνω με δέος τις χριστιανικές μου υποχρεώσεις που μου επιβάλλουν τα νέα μου καθήκοντα. Δια τούτο και παρακαλώ τον Απόστολο Βαρνάβα να δέεται προς τον Κύριο για την πνευματική μου καρποφορία. Επίσης απευθύνω προς Αυτόν και την εξής θερμή ικεσία: Να ολοκληρώσει τις ευεργεσίες του προς την Κύπρο, την πατρίδα του και πολυφίλητη πατρίδα μας. Την ευεργέτησε μεγάλως με το να την απαλλάξει από την πλάνη των ειδώλων, φέροντας εδώ το **λυτρωτικό κήρυγμα του Ευαγγελίου**. Επί πλέον την ευεργέτησε με την παραχώρηση στην Εκκλησία της **τού Αυτοκεφάλου**, πράγμα που σημαίνει ότι την κατέστησε ισοστάσια και ισόβαθμη με άλλες πολυανθρωπότερες και ενδοξότερες Εκκλησίες.

Μένει τώρα να μεσιτεύσει, με την παρρησία του προς στον Θεό, για να απαλλαγεί η πατρίδα του και ο λαός του από το μiasma της ξένης κατοχής. Να απελευθερωθεί και η Ιερά του Μονή για να καταστεί και πάλιν κέντρο τής χριστιανικής μας Θρησκείας και λατρείας! Να υμνείται εκεί και να δοξάζεται στους αιώνες το υπερούσιο όνομα τής Αγίας Τριάδος! Αμήν.

Η 25^η ΜΑΡΤΙΟΥ, Η 1^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ομιλία τού Προέδρου τής Βουλής των Αντιπροσώπων
κ. Γιαννάκη Α. Ομήρου σε εκδήλωση τού Ιδρύματος
Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' για τους εορτασμούς
τής 25^{ης} Μαρτίου 1821 και 1^{ης} Απριλίου 1955

Για τους μεγάλους, για τους ελεύθερους, για τους γενναίους, τους δυνατούς,
Αρμόζουν τα λόγια τα μεγάλα, τα ελεύθερα, τα γενναία, τα δυνατά,
Γι' αυτούς η σιγή, γι' αυτούς τα δάκρυα, γι' αυτούς οι φάροι, κι οι κλάδοι ελιάς.

Η απόδοση τιμής για τις μεγάλες αγωνιστικές στιγμές της ιστορίας και για τους επώνυμους και τους ανώνυμους πρωταγωνιστές της, αποτελεί αναμφίβολα επιτακτικό χρέος. Και για λαούς σαν το δικό μας που περνά ακόμα στιγμές εθνικής δοκιμασίας και αντιμετωπίζει κινδύνους επιβίωσης, αυτό το χρέος αποτελεί μια κορυφαία αναγκαιότητα.

Γιατί πέρα από την οφειλόμενη απόδοση τιμής μπορούμε και πρέπει να αντλούμε διδάγματα για τη συνέχιση και καταξίωση ενός αγώνα που δεν έχει ακόμα δικαιωθεί. Οι εθνικές εκκρεμότητες, τα ανοικτά εθνικά προβλήματα, επιβάλλουν την αναδρομή στο παρελθόν ως ενέργεια αγωνιστικής αφύπνισης, ως βήμα εθνικής ανάτασης και ως έμπνευση για τις διαχρονικά άφθορες αξίες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου.

Άλλωστε το 1821 αποτέλεσε ακριβώς ως ιστορική στιγμή αμφισβήτησης της δουλείας, της ξένης τυραννίας και της καταπίεσης, το μεγάλο και ρωμαλέο άλμα ενατένισης του Ελληνισμού προς την ίδια την ιδέα της ύπαρξης του. Χωρίς την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση της 25ης Μαρτίου, ο Ελληνισμός ως εθνική οντότητα θα αποτελούσε υπόθεση ιστορικής αναδίφησης και μελέτης γλωσσολογικής και εθνολογικής έρευνας, εγκυκλοπαιδικής και αρχειακής καταγραφής. Όχι, όμως υπαρκτή εθνική οντότητα του σήμερα.

Στον Ελληνισμό έχουμε πολλές επετείους που τις θεωρούμε εθνικές. Αυτό οφείλεται στο ότι συνέβησαν, κατά τη διάρκεια των τελευταίων αιώνων, πολλά μεγάλα ιστορικά γεγονότα, εθνικής όμως σημασίας, καθώς η Ελλάδα ελευθερωνόταν σταδιακά και κάθε τόπος είναι φυσικό να γιορτάζει τη μέρα της απελευθέρωσης του.

Μέσα στο πλήθος αυτό των εθνικών γιορτασμών, μοναδική και πρώτη μένει η 25η Μαρτίου. Κάθε χώρα, όσες πολλές και μεγάλες και αν είναι οι ιστορικές της ώρες, διαλέγει μια μοναδική στιγμή, μια μοναδική μέρα, μέσα στην οποία ενσαρκώνει όλο το μεγαλείο της, όλα τα ιδανικά της. Και αυτή είναι η μοναδική της Εθνική Γιορτή.

Στην 25η Μαρτίου συμπυκνώνεται η βούληση ενός λαού να αποκτήσει την πολιτική ελευθερία ύστερα από την κατάπνιξη της Γαλλικής Επανάστασης. Πρώτοι οι Έλληνες -μέσα σε μια Ευρώπη κυριαρχημένη από μοναρχικά φέουδα- πρόβαλαν την αρχή ότι κάθε λαός, που έχει αληθινή και όχι κατασκευαστή, εθνική συνείδηση, έχει και το δικαίωμα να διεκδικήσει την πολιτική του αυτονομία.

Η Ελληνική Εθνεγερσία στάθηκε η σφήνα που μπήκε στον τεράστιο βράχο της Ιερής Συμμαχίας και συνέβαλε αποφασιστικά στη διάσπαση της και από τότε άλλαξε μορφή η πολιτική ζωή της Ευρώπης. Και αυτό κατορθώθηκε, όχι μόνο με την εύνοια μερικών κυβερνήσεων, αλλά με το πρωτόφαντο ρεύμα του φιλελληνισμού όλων των λαών της Ευρώπης και της Αμερικής. Πολλές επαναστάσεις με ιερούς σκοπούς έγιναν από λαούς δουλωμένους και βασανισμένους. Καμιά όμως δεν προκάλεσε τέτοιον ενθουσιασμό, όσο η Ελληνική.

Σε όλες τις γλώσσες του κόσμου ποτέ δεν πλάσθηκαν ειδικές λέξεις, που να σημαίνουν τους φίλους άλλων λαών και άλλων επαναστάσεων. Μόνο για μια επανάσταση και μόνο για ένα λαό, σε όλες τις γλώσσες του κόσμου πλάσθηκε η λέξη «φιέλλην» και «φιλελληνισμός», λέξεις που δεν αναφέρονται στην παγκόσμια λατρεία προς τους αρχαίους Έλληνες, αλλά στην αγάπη όλων των ελευθέρων ανθρώπων για τους αγωνιστές του 1821 και τους συνεχιστές εκείνου του αγώνα ως τις μέρες μας.

Από τη μάχη του Δραγατσανίου, με αρχηγό τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, ως

τη μάχη της Πέτρας, με στρατηγό το Δημήτριο Υψηλάντη και Κυβερνήτη τον Εθνομάρτυρα Καποδίστρια, φανερώθηκαν όλες οι αρετές του Γένους. Αυτή η συμπάθεια οφειλόταν στην ιδέα που η Ελληνική Επανάσταση συμβόλιζε, στην εκθαμβωτική αίγλη μερικών πολεμικών κατορθωμάτων, που στην ψυχή χιλιάδων ανθρώπων συνέχιζαν τον ηρωισμό του Κυναίγειρου και του Λεωνίδα. Ο δαυλός του Κανάρη δεν έλαμψε μόνο στα νερά της Χίου, φώτισε όλη την Ευρώπη της εποχής εκείνης. Και όταν έπεσε το Μεσολόγγι δεν πένθησε μόνο η Ελλάδα, αλλά ο πολιτισμένος κόσμος ολόκληρος. Ακόμη και ο ολύμπιος Γκαίτε ένωσε την πτώση του σαν σεισμό. Τα ευγενέστερα πνεύματα της εποχής, ο Σέλλεϋ, ο Βύρων, ο Πούσκιν, αισθάνονταν τότε σαν δικό τους τον αγώνα των Ελλήνων. Το φράγμα των υπερασπιστών της Ιερής Συμμαχίας, με πρωταγωνιστή το Μέττερνιχ, έσπασε μπρος σε ένα χείμαρρο ανώτερων ορμητικών αισθημάτων. Χωρίς αυτό το φιλελληνικό, το συναισθηματικό υπόβαθρο, τα συμφέροντα των μεγάλων για την απελευθέρωση που μόνο υστερότερα άρχισαν σιγά-σιγά να αναπτύσσονται, δεν θα άντεχαν, ούτε θα αποκτούσαν τη δύναμη που χρειάζονταν, για να σπάσει η αρχή, ότι κάθε μοναρχία, ακόμη και του Σουλτάνου, είναι ιερή και απαραβίαστη. Έτσι η Επανάσταση του 1821 στάθηκε μια καμπή κορυφαία όλης της ευρωπαϊκής ιστορίας και της ανέλιξης των πολιτικών ιδεολογιών.

Όμως η ιστορία και οι σημαντικές στιγμές της δεν αποτελούν αντικείμενο μελέτης για να γνωρίσουμε τι κατόρθωσαν άλλοι στο παρελθόν, αλλά για να μάθουμε τι είναι σωστό να πράξουμε εμείς στο παρόν και στο μέλλον. Γιατί το παρελθόν είναι το μαντείο από όπου πρέπει να αντλούμε χρησμούς για το μέλλον. Τα δραματικά, τα φωτεινά αλλά και τα σκοτεινά γεγονότα της εθνεγερσίας πρέπει να είναι το «Κρυφό Σχολειό» κάθε Έλληνα, που θέλει να στοχάζεται σωστά για τη μοίρα του τόπου του.

Συμπυκνωμένες βρίσκουμε μέσα στο οχτάχρονο διάστημα του αγώνα όλες τις ομορφιές ακόμα όμως και τις άσχημες στιγμές του Γένους. Άλλες από αυτές πρωτοπαρουσιάζονταν από τα χρόνια του Ομήρου, άλλες αργότερα στα χρόνια της Αθηναϊκής Πολιτείας, άλλες από τα χρόνια που συγχρωτίζονταν ο ελληνισμός με παράταιρους και με πρωτόφαντες εξωελληνικές ιδεολογίες, άλλες που κληροδοτήθηκαν από το Βυζάντιο και τέλος άλλες μελανές στιγμές που σαν τα ζιζάνια φύτρωσαν στον εθνικό αγρό στα 400 χρόνια της σκλαβιάς.

Γι' αυτό η αναδρομή στις μεγάλες στιγμές της εθνεγερσίας, η μελέτη των έργων και των ημερών της Επανάστασης του 1821, είναι η προσφορότερη

μέθοδος αυτογνωσίας για κάθε στοχαζόμενο Έλληνα. Μας προσφέρει τα φωτεινότερα παραδείγματα των αρετών μας, την απίστευτη αντοχή της ιστορικής μας συνείδησης, την πίστη μας στην Ιδέα του Έθνους, την ευψυχία, την τόλμη, την πρωτοβουλία, τη δύναμη της προσωπικότητας των Ελλήνων.

Η 25η Μαρτίου έθεσε τα θεμέλια μέσα σε επώδυνες συνθήκες για τη γέννηση του νέου ελληνικού κράτους. Αποτέλεσε ακόμα την αφετηρία, με την παράδοση που δημιούργησε για τη μετέπειτα απελευθέρωση και άλλων ελληνικών εδαφών.

Υπήρξε ακόμα το φωτεινό παράδειγμα και για το δικό μας ανταποικιακό αγώνα του 55- 59. Ένα υπέροχο αγώνα που οδήγησε σε μια φαλκιδευμένη, δυστυχώς, εν πολλοίς ανεξαρτησία και που αργότερα με το προδοτικό πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή οδηγήθηκε στη μέχρι σήμερα συνεχιζόμενη κατοχή της πατρίδας. Κάτι που σε καμιά περίπτωση δεν αναιρεί και δε μειώνει το νόημα του αγώνα και το μεγαλείο της θυσίας των αγωνιστών.

Δίπλα στο Διάκο παρατάξαμε τον Αυξεντίου, το Μάτση, τον Παλληκαρίδη, δίπλα στο Αρκάδι και τη Γραβιά το Δίκωμο, το Λιοπέτρι και το Μαχαιρά. Το μεγάλο βήμα του Κυπριακού Ελληνισμού, να κινηθεί από το τέλμα και τις δύσκαμπτες και ηττοπαθείς αντιλήψεις, που παρέμειναν ως προϊόν της πίκρας των αποτυχημένων δειλών βημάτων του παρελθόντος, προς μια κατεύθυνση ριζοσπαστική που συνιστούσε μια πραγματική ιστορική τομή ως προς τις συμπεριφορές και τις πρακτικές που διαχρονικά είχε ακολουθήσει ο Κυπριακός Ελληνισμός, είναι το βασικό επίτευγμα του αγώνα του 1955-59.

Ο Εθνικοαπελευθερωτικός Αγώνας εναντίον της αποικιοκρατικής δύναμης «εν όπλοις» αποτελούσε πράξη αναίρεσης κάθε προηγούμενης στάσης και απόρριψης της λογικής των ισορροπιών δυνάμεων και των ισοζυγίων με αποφασιστική υπέρβαση των δήθεν ρεαλιστικών εκτιμήσεων, που αν επικρατούσαν, θα οδηγούσαν αναπόφευκτα στην καθήλωση και απονέκρωση κάθε κίνησης για δυναμική αντιπαράθεση προς την αποικιοκρατική δύναμη.

Ανεξάρτητα, λοιπόν από λάθη, παραλείψεις και κενά, που ως ένα βαθμό ήταν φυσικό να υπάρξουν, ο αγώνας της ΕΟΚΑ που αναμφίβολα εξελίχθηκε σε ένα λαϊκό κίνημα ανταποικιακό, αντιιμπεριαλιστικό και γνήσια εθνικοαπελευθερωτικό, συνέτεινε στην αποφασιστική αποδέσμευση του λαού από τις συντηρητικές αναστολές και τα σύνδρομα ενός υποβόσκοντος μακροχρόνια συμβιβασμού με την «μοίρα των αδύναμων και μικρών» που

θα πρέπει αγόγγυστα να συμφιλιώνονται με την κάθε μορφής δουλεία και καταπίεση.

Το βασικό στοιχείο που οριστικά πια σηματοδοτεί το 55-59 είναι ο βαθύτατος πατριωτισμός που στόχευε μέσα από την ολοκληρωτική ρήξη με το αποικιοκρατικό καθεστώς στην αυτοδιάθεση του λαού μας. Υπήρξε τελικά αυτός ο αγώνας ένα γνήσιο λαϊκό κίνημα που γέννησε και έκφρασε ελπίδες και προσδοκίες σε γενιές αγωνιστών που φιλοδόξησε να δώσει μια ελπιδοφόρα προοπτική σε αδικαιώτους πόθους ολόκληρων αιώνων. Η κατάληξη αυτού του αγώνα δεν ήταν η εκπλήρωση της μεγάλης προσδοκίας, μπορούμε ωστόσο με βεβαιότητα να διαπιστώσουμε ότι η πρωτοβουλία είναι ιστορικά δικαιωμένη.

Θα αποτελούσε βαθύτατα αντιδιαλεκτική και ανιστόρητη προσέγγιση, στο όνομα και με επιχείρημα το ανολοκλήρωτο του εγχειρήματος, να ισχυριστεί κάποιος ότι ο αγώνας έγινε επί ματαιώ και πολύ περισσότερο να αποφανθεί ότι η επιλογή της χρονικής στιγμής και ο χαρακτήρας του αγώνα συνέτειναν στα δεινά που σημάδεψαν τη μέχρι σήμερα πορεία μας.

**ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΛΟΓΙΕΤΑΙ**

Ο συμβιβασμός του 1959 ως προϊόν και αποτέλεσμα της συμβιβαστικής αντίληψης και νοοτροπίας που χαρακτήριζε τις μετεμφυλιακές κυβερνήσεις των Αθηνών, δεν μπορεί να μετατοπίζεται ως ιστορική ευθύνη και εθνικό ανόμημα στο κίνημα του 55-59. Εβάρυνε και βαρύνει την ανεπαρκή και όχι μόνο, τότε ελληνική ηγεσία, που όπως επιβεβαιώθηκε αργότερα, λειτουργούσε σε αρμονία με τα συμφέροντα της υπερατλαντικής δύναμης.

Τα μεγάλα επιτεύγματα του αγώνα του 55 -59 υπήρξαν:

1. Η οριστική αποδέσμευση του λαϊκού κινήματος από τις ψυχώσεις και τα σύνδρομα της εθνικής μειονεξίας και ανημπορίας.
2. Η αποφασιστική ρήξη με το παρελθόν και η άμεση αμφισβήτηση των λογικοφανών αναλύσεων των συσχετισμών και των ισοζυγίων.
3. Η εθνική αυτοεπιβεβαίωση μέσα από μια διαδικασία δυναμικής αφύπνισης και αποκατάστασης αισθήματος εμπιστοσύνης προς τις αστείρευτες δυνάμεις του λαού.
4. Η απόρριψη της παγίδευσης του κυπριακού λαού σε ένα μόνιμο ιστορικό περιθώριο και η αναγόρευση του σε υπαρκτή συνιστώσα μιας εθνικής οντότητας.
5. Η ενεργός και ισότιμη συμμετοχή του λαού μας σε μια παγκόσμια προσπάθεια αμφισβήτησης του επικυρίαρχου ρόλου των αποικιοκρατικών δυνάμεων που έπαιρνε τη μορφή επαναστάσεων-χιονοστιβάδας στην Αφρική και στην Ασία. Μια προσπάθεια που καθόρισε την ουσιαστική διαμόρφωση του μεταπολεμικού πολιτικού χάρτη της ανθρωπότητας.
6. Η δημιουργία του ανεξάρτητου κράτους της Κυπριακής Δημοκρατίας που παρά τα επαχθή βάρη της κηδεμονίας, των υπολειμμάτων του αποικισμού και των συνταγματικών παγίδων, εξακολουθεί να αποτελεί και σήμερα το ύψιστο όπλο μας στον αγώνα για απελευθέρωση από την τουρκική κατοχή και την εθνική επιβίωση του λαού μας.

Ο Κυπριακός Ελληνισμός, που διήλθε μέσα από λάκκους λεόντων και συμπληγάδες πέτρες εξακολουθεί και σήμερα μια δύσβατη πορεία επιβίωσης. Ο αγώνας του 55-59, για τον οποίο μπορεί να σεμνύνεται, αποτελεί μια ιστορική συνηγορία και για τη σημερινή μας κατεύθυνση, στη βάση των σημερινών συνθηκών της χρονικής και πολιτικής συγκυρίας.

Μερικές δεκαετίες μετά τον υπέροχο αγώνα του 55- 59, πιστό πρότυπο της εθνεγερσίας του 1821, αντιμετωπίζουμε και πάλι δύσκολες εθνικές συνθήκες. Μια μοιρασμένη πατρίδα και μια διαρκή απειλή για την ανακοπή της ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού στην Κύπρο. Ποιο είναι το χρέος μας μέσα σε αυτές τις συνθήκες; Θα περιοριζόμαστε σε ανέγερση και αποκαλυπτήρια μνημείων και στην εκφώνηση πατριωτικών ομιλιών; Θα εξαντλούμαστε σε πανηγυρικούς που εξατμίζονται με την παρέλευση των επετείων;

Η βαριά κληρονομιά που τιμούμε σήμερα μας υπαγορεύει άλλα καθήκοντα. Να αγωνιστούμε αταλάντευτα και ανυποχώρητα για τον τερματισμό της κατοχής, την ενότητα του κράτους, τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών του συνόλου του κυπριακού λαού. Να δώσουμε το μήνυμα ότι ο Κυπριακός Ελληνισμός δε θα γονατίσει. Ναι, με σωφροσύνη, ασφαλώς με υπευθυνότητα, αλλά και με απόρριψη της λογικής της αποδοχής της υπέρτερης δύναμης του κατακτητή. Και με άρνηση συνεχών υποχωρήσεων στις πιέσεις ξένων που, αντί να στρέφονται προς την πλευρά του κατακτητή και παραβάτη του διεθνούς δικαίου, εξακολουθούν, υιοθετώντας κυνικά πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών, να ανατρέπουν καθημερινά κάθε έννοια ηθικής και δικαιοσύνης.

Το καθήκον μας σήμερα απέναντι στην ιστορία και τον πολιτισμό μας είναι η με κάθε κόπο και κάθε θυσία αποτροπή των κινδύνων που απεργάζονται την πατρίδα μας οι εχθροί της ελευθερίας. Θα πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να ξεγράψουμε δικαιώματα και να ξεχάσουμε δίκαια. Κανένας εκβιασμός, καμιά απειλή, καμιά δυσκολία και καμιά πίεση δεν πρέπει να μας οδηγήσει στην ταπεινωτική συνθηκολόγηση που δεν θα διασφαλίζει μακροχρόνια την επιβίωση του λαού μας.

Η Κύπρος δεν μπορεί και δεν πρέπει να παραμείνει η μόνη μοιρασμένη χώρα στην Ευρώπη, όταν η ίδια η Ευρώπη προχωρεί προς την ενοποίηση της. Δεν μπορεί η Ευρώπη να ανέχεται στο σπίτι της την παρουσία ενός στρατού κατοχής, σε μια χώρα αναπόσπαστο μέλος της Ένωσης.

Η Κύπρος στο δύσκολο δρόμο της ενισχύεται, γιατί νοιώθει δίπλα της την Ελλάδα και ολόκληρο το Ελληνικό Έθνος. Στρατεύεται ο Ελληνισμός στον αγώνα της Κύπρου, γιατί συνειδητοποιεί πως κοινή είναι η μοίρα του Ελληνισμού και πως, αν χαθεί ο αγώνας αυτός, θα σημειωθεί ένα βαθύ ρήγμα στην περίμετρο του Έθνους. Γι' αυτό εκείνο που τώρα απαιτείται, περισσότερο

από ποτέ άλλοτε, είναι η εθνική ομοψυχία και η συσπείρωση όλου του Ελληνισμού για να μπορέσει να αντέξει στον αγώνα για δικαίωση.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά πράξη, θα πρέπει να υπάρξει μια συνολική επανεκτίμηση όλων των δεδομένων στη βάση της αλήθειας, της αποφυγής της διγλωσσίας, των εύκολων και μεγάλων λόγων που αποδεικνύονται κενοί περιεχομένου. Αυτή η ώρα είναι η ώρα της αλήθειας, της ανάληψης ευθυνών, των έντιμων και καθαρών εξηγήσεων.

Σαράντα χρόνια αδιέξοδων και αναποτελεσματικών χειρισμών είναι πολλά. Ο λαός απαιτεί συνέπεια λόγων και έργων και αποφυγή στρουθοκαμηλισμών. Ο λαός απαιτεί αποφάσεις και πολιτικές αξιόπιστες που να εμπνεύσουν ξανά τη χαμένη αυτοπεποίθηση και την πίστη στις αστείρευτες δυνατότητες του λαού και του έθνους. Με βάση το αξίωμα όπως το καθορίζει ο εθνικός μας ποιητής πως «το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικόν ότι είναι αληθές».

Χρειάζεται μια εθνική στρατηγική με ενότητα στηριγμένη σε συλλογική διαβούλευση και κοινές αποφάσεις.

- Με αποκάλυψη της τουρκικής στάσης ενώπιον της Διεθνούς και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- Με προβολή του Κυπριακού ως προβλήματος εισβολής-κατοχής και παραβίασης του Διεθνούς Δικαίου.

- Με διαμόρφωση περιγράμματος λύσης του Κυπριακού, το οποίο να οριοθετεί τα όρια ασφαλείας για την εθνική και φυσική επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού. Στη βάση του κοινού ανακοινωθέντος του Εθνικού Συμβουλίου του Σεπτεμβρίου του 2009 που μπορεί να αποτελέσει και τη βάση μιας πλατειάς εθνικής ενότητας.

- Με επιδίωξη σύγκλησης Διεθνούς Διάσκεψης για τη διεθνή πτυχή του Κυπριακού.

- Με αξιοποίηση της ευρωπαϊκής ιδιότητας της χώρας μας αλλά και των ευρωπαϊκών φιλοδοξιών της Τουρκίας, για να υποχρεωθεί να τερματίσει την κατοχή και να αποδεχθεί λύση στη βάση των αρχών του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

- Με αξιοποίηση των νέων γεωστρατηγικών, γεωπολιτικών και γεωοικονομικών δεδομένων που έχουν διαμορφωθεί στην περιοχή μας και

ιδιαίτερα με την ανακάλυψη υδρογονανθράκων στην ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας.

- Με σαφές μήνυμα ότι η οικονομική κρίση δεν θα μας γονατίσει για να αποδεχθούμε άδικη και ετεροβαρή λύση.

Οι πρόσφατες εξελίξεις με το κοινό ανακοινωθέν της 11ης Φεβρουαρίου, δεν πρέπει επ' ουδενί να οδηγήσουν σε εκπτώσεις σε ό,τι αφορά την προσήλωση στις βασικές αρχές λύσης του Κυπριακού. Απαραίτητα χαρακτηριστικά της λύσης όπως είναι η μία, μόνη και αδιαίρετη κυριαρχία και η μία υπηκοότητα, ως αποτέλεσμα της ασάφειας και της αμφισημίας των διατυπώσεων του κοινού ανακοινωθέντος, τυγχάνουν ήδη ερμηνείες από την τουρκική πλευρά που προσιδιάζει σε συννομοσπονδία. Όπως επίσης και η παραχώρηση του κατάλοιπου εξουσίας στις πολιτείες αντί την κεντρική κυβέρνηση. Η δε εμμονή της τουρκικής πλευράς σε ίδρυση νέου κράτους από λεγόμενα υφιστάμενα κράτη, παραπέμπει σε διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και παρθενογένεση.

Οι κίνδυνοι είναι οφθαλμοφανείς. Πρωταρχικό εθνικό καθήκον είναι να αποτρέψουμε την υλοποίηση των τουρκικών σχεδιασμών με την υπεράσπιση των βασικών αρχών λύσης του Κυπριακού. Ο αγώνας μας είναι αγώνας ζωής, είναι αγώνας δικαίου και σε τέτοιους αγώνες δεν επιτρέπεται η αποτυχία. Χρέος μας ταυτόχρονα να δώσουμε το μήνυμα ότι η οικονομική κρίση που έπληξε την Κύπρο δεν θα μας οδηγήσει σε ταπεινωτική συνθηκολόγηση.

Όσοι επιθυμούν να επικρατήσει ασφάλεια και σταθερότητα στην περιοχή, πρέπει να στραφούν προς την πηγή της ανωμαλίας που είναι η τουρκική επιθετικότητα. Με την ανοχή που επιδεικνύουν προς την Τουρκία, ενισχύουν την εγκληματική της συμπεριφορά, την αδιαλλαξία και την άκρατη αρνητικότητα της. Σε τυχόν αποσταθεροποίηση στην περιοχή, η ευθύνη τους θα είναι τεράστια, ενώ είναι βέβαιο ότι θα πληγούν και τα δικά τους στρατηγικά συμφέροντα.

Η συνταγή της ειρήνης είναι απλή. Να πείσουν την Τουρκία να συμφωνήσει σε μια λύση όπως την περιγράφει η πολιτισμένη ανθρωπότητα. Να την πείσουν να αποσύρει τα στρατεύματα της από την Κύπρο και να δεχθεί το διεθνές δίκαιο και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

Τώρα βρισκόμαστε στο σταυροδρόμι της ιστορίας. Χρέος μας να μην

ολιγωρήσουμε και να μη φανούμε κατώτεροι των περιστάσεων. Εμπνευσμένοι από την αθάνατη παράδοση του 1821 και του 1955, να εδραιώσουμε το ανίκητο μέτωπο της ελευθερίας. Να ανοίξουμε διάπλατα τη λεωφόρο της εθνικής δικαίωσης, για να ατενίσουμε την ιστορία, το έθνος, τους αγώνες και τους αγωνιστές με το κεφάλι ψηλά.

Μακαριότατε,

Κυρίες και κύριοι,

Οι επέτειοι που τιμούμε σήμερα υπήρξαν γιατί πίστευαν και αγωνίστηκαν οι πρόγονοι μας για ένα έθνος που να ξεχωρίζει, για να βρίσκει τον αναντικατάστατο ρόλο που δίνει νόημα και περιεχόμενο στη ζωή: τον αγώνα για ελευθερία, για πρόοδο της κοινωνίας, για την προκοπή του λαού και του Έθνους.

Οι ήρωες του '21 και του '55 εκπέμπουν από τα πανάρχαια βάθη της ιστορίας του Ελληνισμού στους αιώνες το παράγγελμα που απορρίπτει την υποταγή, την αδράνεια, την παραίτηση μπροστά στα τείχη που υψώνουν μπροστά μας οικάθελογής κήρυκες της ενσωμάτωσης και της ήττας. «Εισιοιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης». Όμοια και εμείς, ακούμε το παράγγελμα τους, διαβάζουμε τους ιωνούς της νέας εποχής, αλλά και ανταποκρινόμαστε στο πολύβουο κάλεσμα της ιστορίας. Όχι, για να σταματήσουμε περιδεείς και παράλυτοι μπροστά στα τείχη, μπροστά στις δυσκολίες που συναντούμε, αλλά για να τραβήξουμε καταπάνω τους, να τα γκρεμίσουμε, να τα ξεπεράσουμε. Να κτίσουμε το καινούριο με όραμα και πυξίδα πλεύσης τις άφθορες διαχρονικά αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Αυτό είναι το καλύτερο μνημόσυνο, η μέγιστη τιμή για τις επετείους που γιορτάζουμε αυτές τις μέρες. Να δικαιώσουμε τους αγώνες και τους αγωνιστές με συστράτευση και αγωνιστική ενότητα για την ελευθερία και τη λύτρωση της πατρίδας μας.

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ΄

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ Κ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ, Δ. Φ., ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ΄

Το Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ δημιουργήθηκε από την Εκκλησία και την Κυπριακή Πολιτεία για να συμβάλει στη διαφύλαξη και προβολή της ιστορικής, θρησκευτικής, πνευματικής και πολιτιστικής κληρονομιάς του Κυπριακού Ελληνισμού, αλλά και για να αποτελέσει σημαντικό κέντρο πνευματικής, επιστημονικής και καλλιτεχνικής δημιουργίας όχι μόνο της Κύπρου, αλλά και ολόκληρου του Ελληνισμού.

Πρώτος, ο οποίος συνέλαβε την ιδέα, λίγους μήνες πριν από το θάνατό

του, την οποία εμπιστεύτηκε σε στενούς συνεργάτες του, για την ίδρυση και λειτουργία ενός κοινωφελούς οργανισμού, ο οποίος θα συμπλήρωνε ή θα εκτελούσε σημαντικά έργα για θρησκευτικούς, νοσηλευτικούς, εκπαιδευτικούς, πολιτιστικούς και εθνικούς σκοπούς, ήταν ο ίδιος ο Εθνάρχης Μακάριος Γ΄. Ωστόσο, εξαιτίας του πρόωρου θανάτου του, δεν πραγματοποιήθηκε η επιθυμία του αυτή.

Λίγο μετά το θάνατο του Αρχιεπισκόπου και πρώτου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Μακαρίου Γ΄ (1913-1977), ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α΄ (1927-2007) και ο τότε Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας αείμνηστος Σπύρος Κυπριανού (1932-2002), με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, ίδρυσαν, στις 19 Ιανουαρίου 1978, μέρα που γιόρταζε ο Εθνάρχης την ονομαστική του γιορτή, το Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄.

Το Ίδρυμα διοικείται από δεκαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, του οποίου η θητεία είναι τετραετής, και προεδρεύεται από τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο Κύπρου. Τέσσερα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται από τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, άλλα τέσσερα διορίζονται από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου και το ένατο μέλος εκπροσωπεί την οικογένεια του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ και διορίζεται από κοινού από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου. Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο (1978-1982) απαρτιζόταν από τους Υπουργούς Ανδρέα Πατσαλίδη, Γεώργιο Ιωαννίδη, Γεώργιο Τομπάζο, Πάτροκλο Σταύρου, οι οποίοι διορίστηκαν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και από τους Πασχάλη Πασχαλίδη, Ανδρέα Αζίνα, Ανδρέα Φιλίππου και Ανδρέα Μιτσίδη, οι οποίοι διορίστηκαν από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου. Δέκατο μέλος του Συμβουλίου ήταν η Μαρία Χατζηκλεάνθους, αδελφή του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ και Πρόεδρός του ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α΄. Από το 2003 το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος προεδρεύεται από τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β΄.

Σύμφωνα με την Ιδρυτική Πράξη του 1978, στους σκοπούς της ίδρυσης του περιλαμβάνονται η διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς στην Κύπρο, πνευματικής, καλλιτεχνικής και μνημειακής και η προβολή της Κύπρου, με κάθε τρόπο, ως εστίας πολιτιστικής δημιουργίας. Για την επίτευξη των σκοπών αυτών ιδρύθηκε το Πολιτιστικό Κέντρο, δίπλα στην Αρχιεπισκοπή Κύπρου, στο οποίο λειτουργούν Βιβλιοθήκη, Βυζαντινό Μουσείο, Γραφείο Κυπριακής

Ιστορίας και Εκδόσεων. Στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του (1977-1984), το Ίδρυμα συνέβαλε οικονομικά στην ίδρυση Νοσηλευτικού Κέντρου στη Λευκωσία.

Η πλουσιότετη **Βιβλιοθήκη**, η οποία στεγάζει άλλες επτά βιβλιοθήκες, με τη μεγαλύτερη από όλες εκείνη της εκκλησίας της Φανερωμένης, περιλαμβάνει πέραν των 70.000 τόμων και περιοδικών. Η Βιβλιοθήκη της Φανερωμένης βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών (1975). Οι υπόλοιπες βιβλιοθήκες είναι της Αρχιεπισκοπής, (η οποία είχε συνεχή δραστηριότητα από τις αρχές του 19^{ου} αιώνα), των Αρχιεπισκόπων Μακαρίου Γ' και Χρυσοστόμου Α', του Αρχιμανδρίτη Ιππόλυτου Μιχαηλίδη (1881-1960), του καθηγητή Κώστα Προυσή (1911-1993), του πρώην Υπουργού Γεώργιου Ιωαννίδη (1924-1995), της Εταιρείας Κυπριακών Σπουδών. Η Βιβλιοθήκη αυτή του Ιδρύματος, η οποία δημιουργήθηκε το 1983 ως προσφορά προς τον Ελληνισμό της Κύπρου και ιδιαίτερα προς την ερευνητική κοινότητα και τους ανθρώπους των Γραμμάτων, περιέχει βιβλία που αναφέρονται στους τομείς της Κλασικής Ιστορίας και Φιλολογίας, στη Βυζαντινολογία και ειδικότερα στην Κυπριολογία, στην Εκκλησιαστική Ιστορία και Θεολογία, στη σύγχρονη Ιστορία της Κύπρου και στην Τέχνη. Πέρα από τις σπάνιες εκδόσεις, τα παλαιύτα και τα άλλα συγγράμματα ανεκτίμητης αξίας, η Βιβλιοθήκη διαθέτει μοναδικό στην Κύπρο αρχείο ημερήσιου και εβδομαδιαίου τύπου (1879 μέχρι σήμερα). Καλύπτει, επίσης, πλήρως τη σημαντική για την Ιστορία της Κύπρου περίοδο του αγώνα του 1955-1959 και των χρόνων που ακολούθησαν. Η Βιβλιοθήκη του Ιδρύματος φιλοξενεί και τα αρχεία του Κώστα Προυσή, των αδερφών Μιλτιάδη (1918-1944) και Ροδίωνα Γεωργιάδη (1917-1944), του Γεώργιου Ξ. Ιωαννίδη και το φωτογραφικό αρχείο του σημαντικού κύπριου φωτογράφου των τελευταίων χρόνων της αγγλοκρατίας και των πρώτων ετών της Ανεξαρτησίας, Φέλιξ Γιαξή. Το έργο της Βιβλιοθήκης του Ιδρύματος βρίσκεται σε εξέλιξη και η προσφορά και ο μοναδικός πλούτος της αναγνωρίζεται συνεχώς από την κυπριακή ερευνητική και ακαδημαϊκή κοινότητα και από πολλούς διεθνώς γνωστούς ερευνητές.

Στο Πολιτιστικό Κέντρο του Ιδρύματος στεγάζεται επίσης το **Βυζαντινό Μουσείο**, το οποίο περιλαμβάνει περισσότερες από 300 βυζαντινές εικόνες, που χρονολογούνται από τον 9^ο ως το 19^ο αιώνα, σπαράγματα τοιχογραφιών από την κατεχόμενη σήμερα από τα τουρκικά στρατεύματα εκκλησία Χριστού του Αντιφωνητή, στην επαρχία της Κερύνειας και από άλλες εκκλησίες της

Κύπρου, ψηφιδωτά από την εκκλησία της Κανακαριάς, από την κατεχόμενη Καρπασία, τοιχογραφίες της εκκλησίας του Αγίου Ευφημιανού Λύσης, οι οποίες είχαν κλαπεί από τούρκο αρχαιοκάπηλο, εικόνες που επαναπατρίστηκαν από το εξωτερικό και άλλα θρησκευτικά αντικείμενα, σκεύη και άμφια. Ξεχωρίζει η συλλογή 173 θησαυρών (εικόνων, ψηφιδωτών και τοιχογραφιών) που προέρχονται από πενήντα ναούς των κατεχομένων και επαναπατρίστηκαν από τη Γερμανία στα τέλη του 2013. Εκτός από το Βυζαντινό Μουσείο, στους χώρους του Πολιτιστικού Κέντρου του Ιδρύματος, φιλοξενείται και **Πινακοθήκη**, στην οποία εκτίθενται πίνακες δυτικοευρωπαϊκής ζωγραφικής, από το 16^ο ως το 19^ο αιώνα και έργα Κυπρίων και Ελλαδιτών ζωγράφων. Εκτίθεται, επίσης, σε ειδικό χώρο το εργαστήριο του γλύπτη Θεόδουλου Θεοδούλου (1947-2008) και η εθνολογική συλλογή για τη νεότερη Ιστορία του Ελληνισμού, η οποία φιλοξενεί πίνακες, χαρτικά και χάρτες από τις παραμονές της Παλιγγενεσίας (μέσα 18^{ου} αιώνα), το Μακεδονικό Αγώνα (1904-1908), τους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-13), τη Μικρασιατική Εκστρατεία και τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους, με έμφαση στη συμμετοχή των Κυπρίων σε όλους τους αγώνες του Ελληνισμού. Σημαντικές, επίσης είναι οι συλλογές με τα κειμήλια των Μικρασιατών που εγκαταστάθηκαν στην Κύπρο μετά την Καταστροφή του 1922 και με έργα και τεκμήρια από τον απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59 και την τραγωδία του 1974. Το Βυζαντινό Μουσείο επισκέφτηκαν αρχηγοί κρατών, κυβερνήσεων, εκκλησιών και σημαντικές προσωπικότητες από την Ελλάδα και από χώρες του εξωτερικού.

Από τις πιο σημαντικές δραστηριότητες του Ιδρύματος, που σχετίζονται με τον πολιτισμό του νησιού, είναι ο τομέας των **Εκδόσεων**. Τα *Άπαντα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄* ήταν η μεγαλύτερη και σημαντικότερη, ως σήμερα, εκδοτική δραστηριότητα του Ιδρύματος. Το καρποφόρο αποτέλεσμα της προσπάθειας εκείνης, ήταν η σειρά των 18 πολυσέλιδων τόμων, οι οποίοι περιέχουν ομιλίες, συνεντεύξεις, χαιρετισμούς και επιστολές του αείμνηστου Εθνάρχη. Οι 18 τόμοι των *Απάντων* εκδόθηκαν σε διάστημα 17 ετών. Ο πρώτος τόμος κυκλοφόρησε το 1991 και ο τελευταίος, το 2008 (επιμελητής του έργου: Νέαρχος Νέαρχος). Άλλοι δύο τόμοι, αυτοτελείς και ανεξάρτητοι από τους άλλους τόμους των *Απάντων*, με τον τίτλο *Εκκλησιαστικά Άπαντα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, Εκκλησιαστικά – Κοινωνικά*, που περιλαμβάνουν άρθρα, ομιλίες θρησκευτικού, κοινωνικού και πολιτικού περιεχομένου, κηρύγματα, λόγους ενθρονιστήριους, επικήδειους, επιμνημόσυνους και

άλλους, εγκυκλίους, χαιρετισμούς, μηνύματα και επιστολές του Εθνάρχη εκδόθηκαν, ο μεν πρώτος το 1997 και ο δεύτερος το 1998 (επιμελητής: Ανδρέας Ν. Μιτσίδης). Η δεύτερη σημαντική έκδοση αφορά τη συγγραφή μιας εκτενούς και επιστημονικά τεκμηριωμένης Ιστορίας της Κύπρου, η οποία στηρίζεται στα τελευταία πορίσματα της αρχαιολογικής και ιστορικής έρευνας. Στην έκδοση της Ιστορίας της Κύπρου, η οποία διευθύνεται από το Θεόδωρο Παπαδόπουλλο, αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, συνεργάζονται πέραν των πενήντα Κυπρίων και Ευρωπαίων ιστορικών, οι οποίοι διαθέτουν διεθνές επιστημονικό κύρος. Η προσπάθεια αυτή καλύπτει όλο το φάσμα της Κυπριακής Ιστορίας από τους προϊστορικούς χρόνους ως την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας, το 1960. Το έργο έχει προγραμματιστεί να περιληφθεί σε επτά τόμους. Ως τώρα, έχουν εκδοθεί έξι τόμοι. Ο έβδομος και τελευταίος τόμος θα καλύψει τη βρετανική περίοδο (1878-1960). Συμπληρωματικά προς την Ιστορία της Κύπρου, εκδίδονται *Μελέται και Υπομνήματα*, που δεν έχουν σταθερή περιοδικότητα και περιλαμβάνουν εκτενείς μονογραφίες, οι οποίες αποτελούν προϊόν πρωτότυπης έρευνας, σε θέματα κυπριακής ιστορίας, αρχαιολογίας, λαογραφίας, γλωσσολογίας. Στους επτά τόμους, που εκδόθηκαν από το 1984 ίσαμε σήμερα, δημοσιεύτηκαν αξιόλογες μελέτες από επιστήμονες διεθνούς κύρους, ιστορικού, φιλολογικού και γλωσσικού περιεχομένου. Μερικοί από τους τόμους περιλαμβάνουν αριθμό μονογραφιών και μελετών επιστημονικής έρευνας σε θέματα που σχετίζονται με την Κύπρο, αλλά και με τον ευρύτερο Ελληνισμό, ενώ άλλοι περιλαμβάνουν μια μόνο μονογραφία. Δύο άλλοι τόμοι, με δύο διατριβές του Ανδρέα Ν. Μιτσίδα, εκδόθηκαν, η μεν πρώτη, με τον τίτλο *Οι Κύπριοι Σχολάρχαι και Διδάσκαλοι της εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης του Γένους Σχολής*, το 1983, και η δεύτερη, με τον τίτλο *Η παρουσία της Εκκλησίας Κύπρου εις τον αγώνα υπέρ των εικόνων, Γεώργιος ο Κύπριος και Κωνσταντίνος Κωνσταντίας*, το 1989. Στα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην Κύπρο, με κύριο πρωταγωνιστή τον Εθνάρχη Μακάριο, και τα οποία έζησε ο ίδιος, αναφέρεται στην εργασία του, που εκδόθηκε το 1987, στα γαλλικά, *Chypre, le dur chemin de l'histoire*, ο Πόλυς Μοδινός. Το Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', εξέδωσε, μέσα στα πλαίσια των προσπαθειών του για τη μελέτη, τη διάσωση και τη διάδοση του λαϊκού πολιτισμού της Κύπρου, τρεις τόμους με τις *Παροιμίες του Κυπριακού Λαού* του Παύλου Ξιούτα (πρώτος τόμος 1984, δεύτερος και τρίτος 1985). Λαογραφικού, επίσης, περιεχομένου είναι ένας τόμος, που εκδόθηκε το 1993 και περιλαμβάνει *Παραδοσιακά Τραγούδια και χορούς της Κύπρου*, συγγραφέας

ο Στέλιος Παπαδόπουλος, και το βιβλίο του Ξενοφώντα Λαζάρου, *Αντίλαλοι της Κυπριακής Υπαίθρου* (1994). Το Ίδρυμα ανατύπωσε επίσης το πολύ σημαντικό έργο του Αθανασίου Σακελλαρίου *Τα Κυπριακά*, σε δύο ογκώδεις τόμους, το 1991, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης εκατόν χρόνων από την πρώτη έκδοσή τους. Για το λόγο αυτόν ονομάστηκε και «Έκδοσις Εκατονταετηρίδος». Το Γραφείο Κυπριακής Ιστορίας, για το οποίο έγινε παραπάνω λόγος, ανατύπωσε, το 1999, το έργο του ιταλού χρονογράφου της Φραγκοκρατίας Francesco Amadi, *Cronaca di Cipro*, στη σειρά της *Κυπριολογικής Βιβλιοθήκης* του Θεόδωρου Παπαδόπουλλου. Ακόμη, του ιδίου Γραφείου έκδοση, στην αγγλική, είναι και το βιβλίο, *Proceedings of the Sixth International Congress of Graeco- Oriental and African Studies*. Εκδότες είναι ο Βασίλειος Χριστίδης και ο Θεόδωρος Παπαδόπουλλος. Πρόκειται για τη δημοσίευση των πρακτικών του 6^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου των Ελληνο – Ανατολικών και Αφρικανικών Σπουδών, που διοργανώθηκε στη Λευκωσία από τις 30 Απριλίου ως τις 5 Μαΐου 1996. Το ίδιο Γραφείο, στη σειρά της *Κυπριολογικής Βιβλιοθήκης*, εξέδωσε τη μονογραφία του Βασιλείου Χριστίδη, στα αγγλικά, με το τίτλο *The image of Cyprus in the Arabic sources*, το 2006. Επίσης, το 1994, το Ίδρυμα εξέδωσε τον πρώτο τόμο *Διαλέξεων, Ομιλιών, Εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Κέντρου Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄*, με εποπτεία Κώστα Χατζηστεφάνου και επιμέλεια έκδοσης Παύλου Παρασκευά. Το Ίδρυμα εξέδωσε επίσης δύο καταλόγους του Βυζαντινού Μουσείου του. Ο πρώτος, με τον τίτλο *Βυζαντινό Μουσείο*, ετοιμάστηκε από τον τότε Έφορο Αρχαίων Μνημείων του Κυπριακού Μουσείου Αθανάσιο Παπαγεωργίου και εκδόθηκε το 1983. Επανεκδόθηκε, αναθεωρημένος και βελτιωμένος, το 2000. Ο δεύτερος κατάλογος, με τον τίτλο *Οδηγός Βυζαντινού Μουσείου και Πινακοθήκης Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄*, εκδόθηκε το 2008. Ένα τρίτο βιβλίο που σχετίζεται με το Βυζαντινό Μουσείο, είναι η έκδοση του Ιδρύματος *Η Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Κύπρου*, (1995) του Αθανασίου Παπαγεωργίου. Το 2012 εκδόθηκε, επίσης, το έργο του Χρίστου Χατζηαθανασίου, *Πρώιμα Διηγήματα – Αφηγήματα (1878-1920)*, σε δυο τόμους. Στη διάρκεια του «2013: Έτος Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄», το Ίδρυμα εξέδωσε τα βιβλία: Ντίνου Ηλιάδη, *Ο Άνθρωπος Μακάριος* και Νέαρχου Νέαρχου, *Ποιήματα για τον Μακάριο*.

Σημαντικές πολιτιστικές εκδηλώσεις, σεμινάρια, ημερίδες, τελετές, διαλέξεις θρησκευτικού, ιστορικού και εθνικού γενικότερα χαρακτήρα, πραγματοποιούνται στην **Αίθουσα Τελετών** του Πολιτιστικού Κέντρου,

η οποία είναι εξοπλισμένη με σύγχρονα μέσα τεχνολογίας.

Το Ίδρυμα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' με τους ανεκτίμητους πολιτιστικούς θησαυρούς που φιλοξενεί και με την πολυσχιδή δραστηριότητά του για τη διάσωση, διαφύλαξη και προβολή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αποτελεί, σήμερα, τριάντα έξι χρόνια από την ίδρυσή του, σημαντικότερη πηγή μόρφωσης, πνευματικής ανόδου και πολιτιστικής δημιουργίας. Με τη ζωντανή παρουσία του στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου μας, θα εξακολουθήσει να συμμετέχει ενεργά στη μάχη που διεξάγει ο Κυπριακός Ελληνισμός για την επιβίωσή του στη γη των πατέρων του και για την επικράτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε μια χώρα, η οποία έχει ενταχθεί στην ευρωπαϊκή οικογένεια πριν από δέκα χρόνια.

ΤΟΔΕ ΤΟ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΤΕΜΕΝΟΣ

ΕΠΙ ΚΡΗΠΙΔΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕ ΑΜΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ

ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΣΟΦΙΗΣ

ΔΙΑΝΟΙΑΙ ΤΕ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΣΕΙ ΤΟΥ ΑΟΙΔΙΜΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΑΙ ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ'

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΠΙ ΠΑΙΔΕΙΑΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝ ΜΝΗΜΗ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΡΟΦΑΙΣ ΑΓΑΘΑΙΣ ΠΡΟΓΟΝΙΚΩΝ ΠΑΙΔΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΓΚΕΚΑΙΝΙΣΤΑΙ ΥΠΟ ΤΕ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Α'

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΟΓΔΟΗ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΗ

ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΜΑΡΤΙΟ - ΑΠΡΙΛΙΟ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομος λειτούργησε καί κήρυξε τόν θείο λόγο στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως στήν Ἱάλα. Ἀκολούθως προέστη τοῦ ἐθνικοῦ μνημοσύνου τῶν ἡρώων Χρίστου Κκέλη, Μιλτιάδη Στυλιανοῦ, Γεώργιου Μιχαήλ καί Χαράλαμπου Καραγιάννη.

ΤΡΙΤΗ
4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεόφυτο καί τόν Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν κ. Ἰωάννη Κασουλίδη.

ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ἀναχώρησε μέ τή συνοδιά του στήν Κωνσταντινούπολη, προκειμένου νά μετάσχει στή Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Στήν Κύπρο, ὁ Μακαριώτατος μέ τή συνοδιά του, ἐπέστρεψε τή Δευτέρα 10 Μαρτίου 2014.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συλλειτουργήσε μέ τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στόν Πατριαρχικό ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Φανάρι.

ΤΡΙΤΗ
11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προήδρευσε ἑκτακτικῆς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν ὁποία παρέστη καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Νίκος Ἀναστασιάδης, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τήν Ἱερά Σύνοδο γιά τό ἐθνικό θέμα.

ΤΕΤΑΡΤΗ
12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν Ὑπουργό Περιφερειακῆς Ἀνάπτυξης καί Ὑποδομῶν τῆς Γεωργίας κ. Davit Narmanian συνοδευόμενο ἀπό τόν Ὑπουργό Συγκοινωνιῶν καί Ἔργων κ. Τάσο Μητσόπουλο.

ΠΕΜΠΤΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν νέο Ὑπουργό Παιδείας κ. Κώστα Καδή καί ἀντάλλαξε ἀπόψεις μαζί του γιά ἐκπαιδευτικά θέματα καί ἰδιαίτερα γιά τά ἀναλυτικά προγράμματα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τῆς Β' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Στροβόλου καί κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Μαρίνης στήν Ὁρά. Ἀκολουθῶς προέστη τοῦ ἐθνικοῦ μνημοσύνου τοῦ ἥρωα Πετράκη Κυπριανοῦ.

ΤΡΙΤΗ
18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν Ὑπουργό Ἑσωτερικῶν κ. Σωκράτη Χάσικο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ μακαριστοῦ Πάτροκλου Σταύρου στόν ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Στροβόλου.

ΠΕΜΠΤΗ
20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν Πρέσβη τῆς Κύπρου στή Σλοβακία κ. Μάριο Κουντουρίδη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Μακαριώτατος, στό Μέγα Συνοδικό, ἐκφώνησε χαιρετισμό καί ἀπένειμε, μαζί μέ τόν Ὑπουργό Παιδείας κύριο Κώστα Καδῆ, τά βραβεῖα τοῦ Στ' παγκύπριου μαθητικοῦ διαγωνισμοῦ, τόν ὁποῖο διοργάνωσαν ἀπό κοινοῦ ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου καί τό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε κατὰ τήν Γ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ Στροβόλου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας τῆς Σταυροπροσκυνήσεως στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Παλουριώτισσας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ μακαριστοῦ Ὑπουργοῦ Ἄμυνας Τάσου Μητσόπουλου στόν ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Κοντοῦ Λάρνακος.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν ἱερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας καί ἀκολουθῶς τῆς ἐπίσημης Δοξολογίας γιά τήν ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου.

ΠΕΜΠΤΗ
27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέθεσε συνέντευξη στό ΡΙΚ πού ἦταν ἀφιερωμένη στό κατεχόμενο μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα.

Δέχθηκε ὁμάδα φοιτητῶν καί καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τήν Δ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Λασιῶν καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν ἱερό Ναό Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Λασιῶν καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στή δεξίωση πού παρέθεσε ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος κ. Βασίλης Παπαϊωάννου, στήν πρεσβευτική κατοικία του, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τήν καθιερωμένη ἀκολουθία τῆς πανηγυρικής Δοξολογίας γιά τήν ἐπέτειο τῆς 1ης Ἀπριλίου στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μετά τό πέρας τῆς ἀκολουθίας τέλεσε τρισάγιο καί κατέθεσε στέφανο στά Φυλακισμένα Μνήματα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν Πρόεδρο καί τα Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τράπεζας Κύπρου.
Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στόν ἱερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρεκάθησε σε γεῦμα μέ τόν Μουφτῆ τῶν Τουρκοκυπρίων Δρα Talip Atalay.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου στόν Ἅγιο Δομέτιο.
Τό απόγευμα παρέθεσε δείπνο στόν Ἀρχηγό τοῦ ΓΕΕΦ Ἀντιστράτηγο κ. Στυλιανό Νάση.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Δέχθηκε τόν ἀπερχόμενο Ἐπιτελάρχη τοῦ ΓΕΕΦ ἀντιστράτηγο κ. Περήφανο Σπυριδωνα καί τόν νέο Ἐπιτελάρχη τοῦ ΓΕΕΦ ὑποστράτηγο κ. Ζερβάκη Δημόκριτο.

ΤΡΙΤΗ
8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Δέχθηκε ομάδα μαθητῶν καί μαθητριῶν, πού συνοδεύονταν ἀπό τοὺς καθηγητές τους, τοῦ Λυκείου Ἀλίμου Ἀθηνῶν Ἑλλάδος. Δέχθηκε, ἐπίσης, τόν Υπουργό Παιδείας κ. Κώστα Καδῆ.
Τό απόγευμα δέχθηκε τόν Ἀρχηγό Στρατοῦ Ἑλλάδος κ. Χρίστο Μανωλᾶ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στό Στρόβολο.
Τό απόγευμα χοροστάτησε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Δευτέρας στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου.
Δέχθηκε τόν Στρατηγό ἐ.ἀ. κύριο Λουκῆ Αὐγουστίδη καί ομάδα ἐθελοντῶν ἱατρῶν.
Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου.

ΜΕΓΛΗ ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου στόν Ἅγιο Δομέτιο.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τή μεσημβρία τέλεσε τό μυστήριο τοῦ Ἀγίου Εὐχελαίου στόν ναῖσκο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.
Τό απόγευμα παρακολούθησε τήν ἀκολουθία τοῦ Νηπιήρος στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Τρυπιώτου.
Τό απόγευμα χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Παθῶν στόν Κεθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀποκαθλώσεως στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας.
Τό απόγευμα χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου στόν Ἱερό Ναό Παναγίας Εὐαγγελίστριας-Παλουριώτισσας.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στό Καϊμακλί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Αναστάσεως και ακολούθως τέλεσε τη θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ίερό Ναό Αγίου Ιωάννου. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του έσπερινού της Αγάπης στον Καθεδρικό Ίερό Ναό Αγίου Ιωάννου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Επισκέφθηκε τό Γενικό Νοσοκομείο Πάφου, εϋχήθηκε τά δέοντα στους άσθενείς και μοίρασε δώρα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη της θείας Λειτουργίας στην Ίερά Μονή Αγίου Γεωργίου Άλαμάνου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τά έγκαίνια του πάρκου Άνδρέα Κουκούνη στό Μέσα Χωρίο Πάφου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρακολούθησε τη θεία Λειτουργία συμπροσευχόμενος στό ιερό Βήμα του ιερού Ναού της του Χριστού Γεννήσεως Τάλας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέθεσε δημοσιογραφική διάσκεψη πρός τά Μέσα Μαζικής Ένημέρωσης στό Μεγάλο Συνοδικό της Ίερās Αρχιεπισκοπής Κύπρου. Παρόντα ήταν και τά Μέλη του Παγκυπρίου Ταμείου Μαραθωνίου Αγάπης Άγνοουμένων,

ΤΡΙΤΗ
29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στην τελετή που όργανωσαν τό Ύπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, τό Ύπουργείο Πολιτισμού και ή Έκκλησία της Γεωργίας, στον άρχαιολογικό χώρο της Παναγίας Χρυσογυαλιωτίσσης, (παλαιό μετόχιο της Γεωργιανής Έκκλησίας), πλησίον του χωριού Γυαλιάς, που έγινε μέ την ευκαιρία της ολοκλήρωσης των άνασκαφών και της παρουσίας της προστατευτικού στεγάστρου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΣΑΒΒΑΤΟ
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος προήδρευσε της κριτικής Επιτροπής, η οποία κατήρτισε το θέμα για τον 7ο ετήσιο διαγωνισμό της Μητρόπολης Πάφου μεταξύ των τελειοφοίτων των Λυκείων της Μητροπολιτικής περιφέρειας Πάφου και στη συνέχεια επέβλεψε στη διεξαγωγή του διαγωνισμού στην αίθουσα Βιβλιοθήκης της Μητρόπολης.

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Αγ. Γεωργίου στον Άγιο Δομέτιο και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Μετέβη εις την Κωνσταντινούπολη, ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας Κύπρου, για την προετοιμασία της Συνόδου των Προκαθημένων. Παρέμεινε εκεί, ως Μέλος της αντιπροσωπίας της Εκκλησίας της Κύπρου μαζί με τον Μακαριώτατο και τα άλλα Μέλη, μέχρι τις 10 Μαρτίου 2014.

ΠΕΜΠΤΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρευρέθη σε εκδήλωση του τμήματος Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Frederick στη Λευκωσία για την εκκλησία Αγ. Μαρίνης Φιλούσας Κελοκεδάρων και απηύθυνε χαιρετισμό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Γιαννάκη Ομήρου στη Μητρόπολη Πάφου. Την ίδια μέρα δέχτηκε την πρέσβειρα της Σλοβακίας.

Προέστη της κηδείας του π/Χαραλάμπους Νεάρχου στην Αγ. Μαρίνα Κελοκεδάρων. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγ. Μαρίνης Μέσα Χωρίου, όπου και προχείρισε εις οικονόμο τον π/Ανδρέα Χ' Αντωνίου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Συμμαχίας Πολιτών κ. Γεώργιο Λιλλήκα στη Μητρόπολη Πάφου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Αγ. Βαρβάρας Άρμου και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών στον ιερό ναό Απ. Ιακώβου Κονίων.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στην Ιερά Μονή Παναγίας Σαλαμιωτίσσης και κήρυξε τον θείο λόγο. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού Μίνθης.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Παναγίας Τσάδας, κήρυξε τον θείο λόγο και προέστη του εθνικού μνημοσύνου των ηρώων της κοινότητας.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Παναγίας Θεοσκεπάστης Κάτω Πάφου και κήρυξε τον θείο λόγο.

Προέστη της δοξολογίας, με την ευκαιρία της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου 1821, στον καθεδρικό ναό του Αγίου Θεοδώρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 -
ΣΑΒΒΑΤΟ 29
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Αναχώρησε για την Ελλάδα, όπου στις 27 Μαρτίου 2014 προσφώνησε εκδήλωση για τον ήρωα Ευαγόρα Παλληκαρίδη στο Γ' Γυμνάσιο Σπάρτης.

Την επομένη, 28 Μαρτίου 2014, μίλησε προς τους μαθητές του Γυμνασίου Νεάπολης Λακωνίας για το πνεύμα της αυτοθυσίας και του ηρωισμού του Ευαγόρα Παλληκαρίδη. Το βράδυ χοροστάτησε και κήρυξε κατά την ακολουθία των Δ' Χαιρετισμών στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Μητροπόλεως Μυστρά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον καθεδρικό ιερό ναό Αγ. Θεοδώρου Πάφου, όπου κήρυξε τον θείο λόγο και προέστη του μνημοσύνου των αοιδίμων Μητροπολιτών Πάφου.

Τέλεσε τον αγιασμό στα εγκαίνια του Περιβαλλοντολογικού Κέντρου Επισκοπής

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος προέστη της Δοξολογίας, με την ευκαιρία της επετείου της 1ης Απριλίου 1955, στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου. Ομιλητής ήταν ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ανδρέας Βοσκόκης.

Στη συνέχεια επέδωσε τα βραβεία του Ζ' Διαγωνισμού δοκιμίου, που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Πάφου.

Το εσπέρας παρέστη στη δεξίωση για την εθνική επέτειο της 1ης Απριλίου 1955 στη Λέσχη Αξιωματικών Πάφου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνος Γεροσκήπου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Μίλησε σε ιερατικό Συνέδριο, που έγινε στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου, με θέμα «Πορεία προς το Πάθος».

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσοαιματούσης Χλώρακας.

ΤΡΙΤΗ
8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε με αντιπροσωπία του Αντιναυαμικού Συνδέσμου Πάφου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε με τον Πρόεδρο του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Νικόλα Παπαδόπουλο στη Μητρόπολη Πάφου. Στη συνέχεια παρέστη σε εκδήλωση του 12ου Δημοτικού Σχολείου Πάφου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Κενδέου Πάφου. Προσφώνησε την «Πορεία Χριστοδούλας» και μετέσχε τής πορείας αυτής στην Πάφο. Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε, κατά την ακολουθία του Νυμφίου, στο ιερό ναό Απ. Παύλου και Βαρνάβα Πάφου.

Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, κατά την ακολουθία του Νυμφίου, στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής Γεροσκήπου.

Μ.ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, κατά την ακολουθία του Νυμφίου, στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου.

Μ.ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, κατά την ακολουθία του Νιπτήρος, στον ιερό ναό Αγίων Αναργύρων Κάτω Πάφου.

Μ.ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Το πρωί λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Παντανάσσης Πάφου. Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, κατά την ακολουθία των Παθών, στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου.

Μ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Ωρών και του Εσπερινού στον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνος Γεροσκήπου. Το εσπέρας χοροστάτησε, κατά την ακολουθία του Επιταφίου, στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Τιμίου Σταυρού Ομόδους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου τής Αναστάσεως στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου και ακολούθως τέλεσε τη θεία Λειτουργία. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Εσπερινού τής Αγάπης στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Θεοδώρου.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού του Αγίου Γεωργίου στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Κατά την κυριώνυμο ημέρα του Αγίου Γεωργίου συλλειτουργήσε με τους Επισκόπους Καρπασίας, Αρσινόης, Χύτρων και Μεσαορίας στον Καθεδρικό ιερό ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου.

Δέχθηκε, ακολούθως, τα συγχαρητήρια του κλήρου και τού λαού για την ονομαστική του εορτή.

ΠΕΜΠΤΗ
24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ζωοδόχου Πηγής Αμαργέτης.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ζωοδόχου Πηγής Παραμαλίου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Μίλησε σε παιδιά της Σχολής Κωφαλάλων με θέμα «Οι θλίψεις μάς βοηθούν να σταθούμε καλύτερα στα πόδια μας».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Τιμίου Σταυρού Φοινίου. Το εσπέρας παρέστη στη χορευτική εκδήλωση Ποντίων Πάφου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΙΤΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος τέλεσε τη θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων στον Μητροπολιτικό Ναό Σωτήρος στη Λάρνακα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε και ανέγνωσε την Α' Στάση των Χαιρετισμών στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος Λάρνακας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον Μητροπολιτικό Ναό Σωτήρος. Το εσπέρας χοροστάτησε στον κατανυκτικό Εσπερινό στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Κοντού και ακολούθως παρέστη στις διαλέξεις του Διακόνου Κυριάκου Παπαϊωακείμ και του Θεολόγου Γεώργιου Πέτρου, που αφορούσαν τη Βυζαντινή Εικόνα.

ΠΕΜΠΤΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προήδρευσε συνεδρίας του Παγκύπριου Συνδέσμου Καταπολέμησης της Μάστιγας της Πείνας στην Ιερά Μητρόπολη Κιτίου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τη θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων στον ιερό ναό αγίου Λαζάρου και το εσπέρας χοροστάτησε και ανέγνωσε τη Β' Στάση των Χαιρετισμών στον ιερό ναό Αποστόλου Ανδρέα στην Ορόκλινη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στον Συνοικισμό Καμάρων στη Λάρνακα και προέστη του εθνικού μνημοσύνου του ήρωα Χαράλαμπου Μιχαήλ.

ΔΕΥΤΕΡΑ
17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τον αγιασμό των εγκαινίων του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων στη Λάρνακα.

ΤΡΙΤΗ
18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προήδρευσε συνεδρίας του Διανέλλειου Ορφανοτροφείου στην Ιερά Μητρόπολη Κιτίου.

ΠΕΜΠΤΗ
20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προήδρευσε του Ιερατικού Συνεδρίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κιτίου στον Μητροπολιτικό Ναό Σωτήρος. Ομιλητής ήταν ο Διάκονος Κυριάκος Παπαϊωακείμ με θέμα: «Η Βυζαντινή Εικόνα».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε και ανέγνωσε την Γ' Στάση των Χαιρετισμών στον ιερό ναό αγίου Νικολάου Δροσιάς στη Λάρνακα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη αγρυπνίας στην πανηγυρίζουσα ιερά μονή Σταυροβουνίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συμμετέσχε τής εξόδιας ακολουθίας τού Υπουργού Άμυνας Τάσου Μητσόπουλου στον ιερό ναό αγίου Γεωργίου Κοντού.

Το εσπέρας χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Χρυσοπολιτίσσης στη Λάρνακα.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης και προέστη της καθιερωμένης Δοξολογίας με την ευκαιρία της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου του 1821. Ακολούθως παρέστη στην παρέλαση για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τον αγιασμό των εγκαινίων του κλειστού γυμναστηρίου της Τεχνικής Σχολής Λάρνακας και το εσπέρας χοροστάτησε και ανέγνωσε την Δ' Στάση των Χαιρετισμών στον ιερό ναό Παναγίας Αγίας Νάπας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό ναό αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα και προέστη του εθνικού μνημοσύνου του ήρωα Κόκου Φωτίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΙΤΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη της καθιερωμένης Δοξολογίας, με την ευκαιρία της Εθνικής Επετείου της 1ης Απριλίου 1955-59, στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στην Ιερά Μονή Αγίας Θέκλης στην Μοσφιλωτή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Λαζάρου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συλλειτουργήσε με τον Θεοφιλέστατο Χωρεπίσκοπο Αρσινόης κ. Νεκτάριο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό αγίου Λαζάρου.

Το Σάββατο εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον ιερό ναό αγίου Λαζάρου και προέστη της λιτάνευσης της αγίας εικόνας του Αγίου Λαζάρου στους δρόμους της Λάρνακας.

- ΚΥΡΙΑΚΗ**
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό ναό αγίου Φανουρίου στην Αραδίππου.
Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος.
- ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Προηγιασμένης στον ιερό ναό αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού στον Συν. Αγίων Αναργύρων και το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον ιερό ναό αγίων Αυξεντίου και Ευσταθίου στον Συν. Ζήνωνα.
- ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ**
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Προηγιασμένης στον ιερό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στον Συν. ΑΗΚ και το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον ιερό ναό Τιμίου Προδρόμου στη Λάρνακα.
- ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ**
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Προηγιασμένης στον ιερό ναό αγίου Ιωάννη του Ρώσσου στο Συν. Κόκκινες και το εσπέρας τέλεσε το Άγιο Ευχέλαιο και χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ιερού Νιπτήρος στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε στον ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στη Λάρνακα και το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Αγίων Παθών στον ιερό ναό αγίου Γεωργίου Κοντού.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Μεγάλων Ωρών, του Μεγάλου Εσπερινού και της Αποκαθλώσεως στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσοπολιτίσσης και το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Επιταφίου στον ιερό ναό αγίου Λαζάρου.
- ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ**
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε στον ιερό ναό αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Λάρνακα.
- ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος στη Λάρνακα και χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού της Αγάπης στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στην πανηγυρίζουσα ιερά μονή αγίων Μαρίνας και Ραφαήλ στην Ξυλοτύμπου.
- ΤΡΙΤΗ**
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό αγίων Βασιλείου και Ραφαήλ στο Καλό Χωριό και το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στην πανηγυρίζουσα ιερά μονή αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό αγίου Γεωργίου στον Μαζωτό.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε στον ιερό ναό αγίου Γεωργίου Κοντού και προέστη του μνημοσύνου του μακαριστού Υπουργού Αμύνης Τάσου Μητσόπουλου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΣΑΒΒΑΤΟ
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ἐγένετο δεκτός ἀπό τήν Α. Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαῖο, στό Πατριαρχικό Γραφεῖο στό Φανάρι Κωνσταντινουπόλεως καί παρακάθησε σέ γεῦμα στήν Πατριαρχική τράπεζα. Στή συνέχεια παρακολούθησε τόν Ἑσπερινό στόν Πατριαρχικό ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου, χοροστατοῦντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρακολούθησε τή θεία Λειτουργία στόν Πατριαρχικό ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Φανάρι Κωνσταντινουπόλεως, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας κ. κ. Ἐμμανουήλ.

ΔΕΥΤΕΡΑ
3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ἐπισκέφθηκε τή Μονή τῆς Χώρας, στήν Κωνσταντινούπολη.

ΤΡΙΤΗ
4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ἐπισκέφθηκε τόν ἱερό ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, στήν Κωνσταντινούπολη καί τό ἀπόγευμα ἀναχώρησε γιά τήν Ἀθήνα.

ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε μέ τόν ἐξοχώτατο πρέσβη τῆς Κύπρου στήν Ἀθήνα κ. Φαίδωνα Ἀναστασίου. Εἶχε συνάντηση στό Μέγαρο Μαξίμου, μέ τόν ἔντιμο Ὑπουργό Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδας κ. Δημήτριο Σαμάτη. Τό βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας, στό Παρασκευαΐδειο Ἰδρυμα Κύπρου εἶχε συνάντηση μέ μέλη τῆς Κυπριακῆς Ὁμογένειας καί μίλησε γιά τήν Κερύνεια καί τό Κυπριακό.

ΠΕΜΠΤΗ
6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ἐπισκέφθηκε τό Ἰδρυμα "Μαρίας Κόκκορη" - Στέγη Ὑποστηριζομένης Διαβίωσης Νοητικῆς Στέρησης καί Συνδρόμου Down, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στή Γλυφάδα.

ΣΑΒΒΑΤΟ
8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συναντήθηκε μέ τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης Πανιερώτατο Μητροπολίτη Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης, ὅπου διέμενε κατά τήν παραμονή του στήν Ἀθήνα. Τό βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ἐπέστρεψε στήν Κύπρο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καί κήρυξε στόν ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Μάμμαρη. Κατά τή θεία Λειτουργία χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο π. Δημήτριο Κούτσιο. Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ καί κήρυξε στόν ἱερό ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΔΕΥΤΕΡΑ
10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Μίλησε στήν Αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῶν Πολιτιστικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Πολιτισμοῦ, στήν Ἀκρόπολη μέ θέμα: "Ἡ μέχρι σήμερα ἐμπερίστατη καί δοκιμαζόμενη Ἱερά Μητρόπολις Κυρήνειας: Δράση καί προοπτικές".

ΤΕΤΑΡΤΗ
12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στόν Ἑσπερινό, στή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί κήρυξε στόν ἱερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών της Θεοτόκου, ανέγνωσε τη Β' Στάση και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΣΑΒΒΑΤΟ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε και κήρυξε στον ιερό ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κοκκινότριμιθιά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά. Κατά τη θεία Λειτουργία χειροτόνησε σε πρεσβύτερο τον διάκονο π. Παναγιώτη Θεοδώρου. Τό έσπερας της ίδιας ημέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του κατανυκτικού Έσπερινού και κήρυξε στον ιερό ναό Αγίου Μάμαντος, στον Συνοικισμό Α' Κοκκινότριμιθιάς.

ΤΕΤΑΡΤΗ
19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στον Έσπερινό, στη θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμών Δώρων και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών της Θεοτόκου, ανέγνωσε τη Γ' Στάση και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τό πρωί παρέστη στο Δ' Εκπαιδευτικό Συνέδριο της ΠΟΕΔ Κερύνειας και απηύθυνε χαιρετισμό. Τό έσπερας χοροστάτησε και κήρυξε στον ιερό ναό Αγίου Νεοφύτου στην Άνθούπολη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τό πρωί λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό ναό Αγίου Νεοφύτου στην Άνθούπολη και τό έσπερας τέλεσε τον κατανυκτικό Έσπερινό και κήρυξε στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στο Μάμμαρη.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού και κήρυξε στον έορτάζοντα ιερό ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κοκκινότριμιθιά.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον έορτάζοντα ιερό ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κοκκινότριμιθιά. Στο τέλος της θείας Λειτουργίας προέστη της πανηγυρικής Δοξολογίας επί τη έθνικη έπετειφ της 25ης Μαρτίου 1821.

ΤΕΤΑΡΤΗ
26 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στον Έσπερινό, στη θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμών Δώρων και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών της Θεοτόκου, ανέγνωσε την Δ' Στάση και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά και προέστη μνημοσύνου πάντων των ύπερ πίστεως και πατρίδος ήρωικώς αγωνισαμένων και πεσόντων και των έν Ειρήνη τελειωθέντων αγωνιστών του άπελευθερωτικού αγώνος της Ε.Ο.Κ.Α. του 1955 - 1959, των καταγομένων έκ της πόλεως και έπαρχίας Κυρηνείας.

Τό απόγευμα παρέστη σε εκδήλωση που διοργάνωσε τό "Τμήμα Προσφοράς προς τον συνάνθρωπό μου - Γυναίκων Διακονία" στην Κοκκινότριμιθιά και μίλησε μέ θέμα: "Ό θεσμός των Διακονισσών στην Όρθόδοξη Έκκλησία".

Τό έσπερας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του κατανυκτικού Έσπερινού και κήρυξε στον ίδιο ιερό ναό.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί λειτούργησε καί κήρυξε στόν Μητροπολιτικό ιερό ναό Σωτήρος στή Λάρνακα καί τό απόγευμα μίλησε σέ έκδήλωση τοῦ ιεροῦ ναοῦ Ἀγίου Νεοφύτου Ἀνθούπολης μέ θέμα: "40 χρόνια μνήμης κατεχομένων".

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί μίλησε στό 4ο Ἐνδοσχολικό Μαθητικό Συνέδριο Λυκείου στή Ξυλοτύμβου μέ θέμα: "Γνωρίζω, δέν ξεχνῶ καί ἀγωνίζομαι" καί τό ἑσπέρας τέλεσε τή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί κήρυξε στόν ιερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συγχοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μέ τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κιτίου κ. Χρυσόστομο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀγίου Λαζάρου στή Λάρνακα.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί λειτούργησε καί κήρυξε στό πανηγυρίζον ιερό κοιμητηριακό παρεκκλήσιο Ἀγίου Λαζάρου στήν Ἀγλαντζιά. Ἀκολουθῶς προήδρευσε ιερατικῆς συναξῆς στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηνείας στή Λευκωσία καί τό ἑσπέρας, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Βαΐων, χοροστάτησε καί κήρυξε στόν ιερό ναό Ἀγίου Μάμαντος, στόν Συνοικισμό Α' στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί τέλεσε τή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί κήρυξε στόν ιερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα, στήν Κοκκινότριμιθιά, ὅπου καί τό ἑσπέρας, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου χοροστάτησε καί κήρυξε.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί τέλεσε τή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί κήρυξε στόν ιερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά. Τό ἑσπέρας, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, χοροστάτησε καί κήρυξε στόν ἴδιο Ναό.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί τέλεσε τή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων καί κήρυξε στόν ιερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά, ὅπου τό ἑσπέρας χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου, χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Νιπτῆρος καί κήρυξε.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί τέλεσε τή θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί κήρυξε στόν ιερό ναό Ἀγίου Μάμαντος, στόν Συνοικισμό Α' στήν Κοκκινότριμιθιά καί τό ἑσπέρας, κατά τήν ἀκολουθία τῶν Παθῶν, χοροστάτησε καί κήρυξε στόν ιερό ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Μ. Ὁρῶν καί τῆς Ἀποκαθλώσεως καί κήρυξε στόν ιερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Μάμμαρη καί τό ἑσπέρας προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καί τοῦ Ἐπιταφίου, στόν ιερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί κήρυξε στόν ιερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Μάμμαρη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία τής Ἀναστάσεως στόν ἱερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στήν Κοκκινότριμιθιά, ὅπου στίς 11:00 π.μ. τῆς ἴδιας ἡμέρας τέλεσε τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης. Κατά τήν ἀκολουθία ἀναγνώσθηκε τό Ἱερό Εὐαγγέλιο σέ διάφορες γλώσσες καί στό τέλος διανεμήθηκαν πασχαλινά αὐγά στούς πιστούς.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν ἱερό ναό Ἀγίου Μάμαντος στόν Συνοικισμό Α' στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τό πρωί λειτουργήσε καί κήρυξε στήν πανηγυρίζουσαν ἱεράν Μονήν Ἀγίων Μαρίνης καί Ραφαήλ στήν Ξυλοτύμβου. Τή μεσημβρία χοροστάτησε καί κήρυξε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσας Σκυλλούρας, στόν ἱερό ναό Παναγίας Ὁδηγήτριας Παλαιομετόχου. Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, χοροστάτησε καί κήρυξε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Μάμμαρη.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στό Μάμμαρη.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε στό ἱερό παρεκκλήσιο Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στήν Κοκκινότριμιθιά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν ἱερό ναό Ἀγίου Ἐπικτήτου παρά τό χωρίο Μονή Λεμεσοῦ. Ἀκολούθως παρέστη σέ ἐκδήλωση τῆς κατεχόμενης Κοινότητας Πελλαπαῖς καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό. Στή συνέχεια παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Δήμου Κερύνειας καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό.

ΔΕΥΤΕΡΑ
28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη σέ ἐκδήλωση - Αφιέρωμα, γιά τόν Δήμο Λαπήθου, πού πραγματοποιήθηκε στό Θεατράκι τοῦ Ρ.Ι.Κ. καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΣΑΒΒΑΤΟ
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος συλλειτουργήσε μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί μέ ἄλλους Ἀρχιερεῖς στόν ἱερό ναό Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου στήν Ἀθήνα, μέ τήν εὐκαιρία τῆς χειροτονίας τοῦ νέου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στόν ἑσπερινό τῆς συγχωρήσεως στόν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς) καί ἀκολούθως μίλησε στούς πιστούς, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τήν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Παναγίας Τριχερούσας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Παναγίας Χρυσαῖφυλιώτισσας. Χοροστάτησε στόν κατανυκτικό ἑσπερινό στόν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τή Β' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Ἀγίου Μάμαντος Τραχωνίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Ἀμιάντου.
Χοροστάτησε στὸν κατανυκτικό ἑσπερινό στὸν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).

ΠΕΜΠΤΗ
20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὑποδέχθηκε τὸν Τίμιο Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὸν ὁμώνυμο ἱερό ναό, τὸν ὁποῖο μετέφερε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Γ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Νεοφύτου στοῦ Συνοικισμοῦ Μακαρίου Γ'.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ στοῦ Συνοικισμοῦ Πάνω Πολεμιδιῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συλλειτουργῆσε μέ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλο στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.
Χοροστάτησε στὸν κατανυκτικό ἑσπερινό στὸν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στὸν ἑσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς κοινότητος Λόφου.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ἀκολούθως προέστη πανηγυρικῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας τῆς 25ης Μαρτίου 1821.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Δ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸν ἱερό ναό Ἀποστόλου Λουκᾶ τῆς κοινότητος Κολοσσίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Νεκταρίου.
Χοροστάτησε στὸν κατανυκτικό ἑσπερινό στὸν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Σάββα τῆς κοινότητος Ὑψωνα.
Χοροστάτησε στὸν κατανυκτικό ἑσπερινό στὸν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ.
Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ (Μονοβόλικου).

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Μηνᾶ στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο.

- ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ**
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον ιερό ναό Αγίου Ἀρσενίου Καππαδόκου Λεμεσού.
- ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ**
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του ιερού Νιπτήρος στον ιερό ναό Αγίου Στυλιανού Συνοικισμού Λινόπετρας.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν τοῦ Κυρίου μας στον ιερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Χαράκη.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῶν Μεγάλων Ὠρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Ἀποκαθηλώσεως στον ιερό ναό Ἁγίας Μαρίνας Συνοικισμοῦ Καψάλου.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Ἐπιταφίου στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Κ. Πολεμιδίων.
- ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ**
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Ἁγίας Βαρβάρας Ζακακίου.
- ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἀναστάσεως καί ἀκολούθως τέλεσε τή θεία Λειτουργία στον μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς).
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στον ἴδιο ναό.
- ΤΡΙΤΗ**
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στήν ιερά μονή Συμβούλου Χριστοῦ στήν Ἐπισκοπή.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Συλλειτουργῆσε μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ.Χρυσόστομο Β' στήν πανηγυρίζουσα ιερά μονή Αγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ζωοδόχου Πηγῆς στή Ζωοπηγή.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Παναγίας Σαῖτιώτισσας στό Σαῖττά.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΟΡΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

- ΚΥΡΙΑΚΗ**
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014
Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στον ιερό ναό Ἁγίας Βαρβάρας στό χωριό Οἶκος Μαραθάσης.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῆς Α' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στήν ιερά μονή Παναγίας Χρυσοκουρδαλιωτίσσης στό χωριό Κούρδαλι.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014
Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στοῦ ιερό παρεκκλήσιο τοῦ Ὁσίου Κυριακοῦ στήν Εὐρύχου, μέ τήν εὐκαιρία τῆς περάτωσης τῶν ἔργων ἀνακαίνισης τοῦ ναοῦ καί τοῦ τάφου τοῦ ὁσίου ἀπό τὸ Τμήμα Ἀρχαιοτήτων Κύπρου.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στοῦ πανηγυρίζον ιερό παρεκκλήσιο τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στή Λινοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Παναγίας στὴ Γαλάτα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴν ἀκολουθία τῆς Β' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στὴν ἱερὰ μονὴ τοῦ Συμβούλου στὴ Λεμεσό.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους στὴ Δένεια, χειροθέτησε δὲ σὲ Πνευματικὸ τὸν ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ π. Παρασκευᾶ Κίκα.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος μίλησε στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῆς Γαλάτας μὲ θέμα «Ὁ ὁσῖος Πορφύριος». Τὴν ὁμιλία διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Φιλανθρωπίας Γυναικῶν τῆς Μητροπόλεως Μόρφου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Γ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Θεοδώρου στὸν Ἅγιο Θεόδωρο Σολέας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸ πανηγυρίζον ἱερὸ παρεκκλήσιο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Τεμβριά.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ Παναγίας τοῦ χωριοῦ Ἀκακίου.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Εὐρύχου. Προέστη στὴν συνέχεια καὶ τῆς πανηγυρικῆς Δοξολογίας γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο. Ὁμιλητὴς ἦταν ἡ Ἐπίτροπος Ἰσότητας, κ. Ἰωσηφίνα Ἀντωνίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος προέστη τῆς Ζ' συνάντησης τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, ποὺ ἔλαβε χώρα στὸ Συνοδικὸ τοῦ ἐπισκοπεῖου τῆς Μητροπόλεως στὴν Εὐρύχου. Εἰσηγήτρια ἦταν ἡ Ψυχίατρος κ. Ἀγάθη Βαλανίδου, μὲ θέμα «Ἡ κατάθλιψη καὶ ἡ ἀντιμετώπισή της».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στὴν ἱερὰ μονὴ Παναγίας τοῦ Ἄρακος στὰ Λαγουδερά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὸ Νικητάρι.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΟΡΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου προέστη τῆς πανηγυρικῆς δοξολογίας, ποὺ τελέστηκε στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Εὐρύχου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955-59. Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ πρῶν ἐκπαιδευτικὸς καὶ Λυκειάρχης κ. Ἀνδρέας Χρυσάνθου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸν ἱερὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸ Μένονικο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Πεδουλά.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Ἐκανε ὁμιλία σὲ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Φιλανθρωπίας Γυναικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου γιὰ τὴν πεδινὴ περιοχὴ, μὲ θέμα «Οὐ σύγχρονος ὄσιος Πορφύριος», στὸ κέντρο «Τὰ δύο νερά» στὸ Ἀκάκι.
ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν Οἶκο Μαραθάσας. Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ τῶν Βαῶων στὸν ἱερὸ ναὸ Ὁσίων Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος στὴν Περιστερώνα.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ὁσίων Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος στὴν Περιστερώνα. Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Εὐρύχου.
Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὴν ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Νικολάου στὴν Ὁρύντα.
Μ. ΤΡΙΤΗ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὴν ἱερὰ μονὴ Παναγίας Χρσοκουρδαλιωτίσης στὰ Κούρδαλι.
Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Νιπτῆρος καὶ τέλεσε τὸ ἅγιον Εὐχέλαιο στὸν ἱερὸ ναὸ Παναγίας στὸ Ἀκάκι.
Μ. ΠΕΜΠΤΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν στὴν ἱερὰ μονὴ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ στὸν Καλοπαναγιώτη.
Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τῆς Ἀποκαθλώσεως στὴν ἱερὰ μονὴ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ στὸν Καλοπαναγιώτη.
Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίας Μαρίνης στὴν Εὐρύχου.
Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας τῆς πρώτης Ἀναστάσεως καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος στὴν Κακοπετριά.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἀναστάσεως καὶ στη συνέχεια τέλεσε τὴν θεία Λειτουργία στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Εὐρύχου. Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Εὐρύχου.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΣΧΑ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ Παναγίας Ἱαματικῆς στὰ Καλλιάνια.
ΤΡΙΤΗ ΠΑΣΧΑ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν ἱερὰ μονὴ Παναγίας Ποδίθου στὴ Γαλάτα.
ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΑΣΧΑ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Ποτάμι.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Πιτυδιώτου, ἡ ὁποία βρίσκεται μεταξὺ τῶν κοινοτήτων Κοράκου καὶ Φλάσου.

ΤΡΙΤΗ
29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς Ἡ' συνάντησης τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, πού ἔλαβε χώρα στὸν ἱερό ναὸ τῶν ὁσίων Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος στὴν Περιστέρωνα. Εἰσηγητὴς ἦταν ὁ Ψυχίατρος Δρ. Ἰωάννης Κιτρομηλίδης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα, «Ψυχιατρικὰ νοσήματα καὶ ἡ συνεργασία ἱερέων καὶ ἱατρῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ προέστη τοῦ Μνημοσύνου τῶν κεκοιμημένων μελῶν τοῦ Κηπουρικοῦ Συλλόγου «Μακάριος Γ'» Παραλιμνίου.

Μετέβη στό Βερολίνο – Γερμανία γιὰ συνάντηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ 02 μέχρι 07 Μαρτίου 2014.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς Α' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ.Ν. Παναγίας Ἁγίας Νάπας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴν ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Γυναίκας πού διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ Λύκειο Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου

ΠΕΜΠΤΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴν ΣΤ' διάλεξη τοῦ Σαλαμίνιου Ἐλεῦθερου Πανεπιστημίου Ἀμμοχώστου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς Β' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίων Πάντων στή Δερύνεια

ΣΑΒΒΑΤΟ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Ἱ.Ν. Παναγίας Ἁγίας Νάπας. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας χειροτόνησε σέ Διάκονο τὸν θεολόγο κ. Ἡλία Κακουσιᾶ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίας Βαρβάρας Παραλιμνίου καὶ προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου π. Λεωνίδα. Προέστη τῆς ἐπιμνημόσυνης δέησης γιὰ τοὺς πεσόντες καὶ ἀγνοουμένους τῆς κοινότητος Λιοπετρίου.

Μετέβη στό "Bose" τῆς Ἰταλίας γιὰ τὴ συνάντηση τοῦ Προεδρείου τοῦ Τμήματος «Πίστις καὶ Τάξις» τοῦ Π.Σ.Ε, ἀπὸ 16 μέχρι 22 Μαρτίου 2014.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίας Μαρίας καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στό Δασάκι Ἀχνας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ προέστη τῆς Δοξολογίας γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο. Τὴν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ἰωάννης Κασουλίδης καὶ τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ἡ Διευθύντρια τοῦ Γυμνασίου Παραλιμνίου κυρία Μελανή Χατζηχαλαράμπος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Κατέθεσε τόν θεμέλιο λίθο του υπό ανέγερση παρεκκλησίου τών Ἁγίων Ἰωακείμ καί Ἄννης καί Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος στήν Ἁγία Νάπα.
Τό ἀπόγευμα προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς Δ' Στάσης τών Χαιρετισμῶν στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν Ἱ.Ν. Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Φρενάρους καί προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου π. Σάββα.
Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε στήν ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ Χριστιανικός Σύνδεσμος Γυναικῶν «Ἀρχάγγελος Μιχαήλ Φρενάρους» πρός τιμὴν τών ἀοιδίμων ἱερέων τῆς κοινότητος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
01 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν Ἐθνική Ἐπέτειο στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου. Τήν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Κυβερνητικός Ἐκπρόσωπος κ. Χρήστος Στυλιανίδης καί τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ἡ Διευθύντρια τοῦ Xenion High School κα Κατελίτσα Φυλακτοῦ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
04 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
06 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.
Κατέθεσε τόν θεμέλιο λίθο στό Πνευματικό Κέντρο στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.

ΠΕΜΠΤΗ
10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στήν Ζ' Διάλεξη τοῦ Σαλαμίνιου Ἐλεύθερου Πανεπιστημίου Ἀμμοχώστου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στή Σωτήρα καί τέλεσε τρισάγιο στό μνημεῖο τῆς Χριστοδούλας μέ τήν εὐκαιρία τῆς Πορείας Χριστοδούλας.
Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου στον Ἱ.Ν. Παναγίας Ἐλεούσης Λιοπετρίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου στον Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Βρυσούλες.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου καί τοῦ Ἱεροῦ Νηπτήρα στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Πρωί: Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στον Ἱ.Ν. Αποστόλων Πέτρου καί Παύλου Αὐγόρου
Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τών Παθῶν στόν Ἱ.Ν. Ἁγίας Βαρβάρας Παραλιμνίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Πρωί: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀποκαθίλωσης στόν Ἱ.Ν. Παναγίας Ἁγίας Νάπας.
Απόγευμα: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Ἐξορινοῦ στήν ἐντός τών τειχῶν πόλη τῆς Ἀμμοχώστου.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Πρωί: Προέστη τῆς θείας Λειτουργίας στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.
Βράδυ: Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς θείας Λειτουργίας στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου. Τὸ Εὐαγγέλιο ἀναγνώσθηκε σέ διάφορες γλώσσες. Παρέστη στὴν Πασχαλινὴ ἐκδήλωση στὴν πλατεία τῆς Μητροπόλεως στό Παραλίμνι.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Ἱ. Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος στὴ Σωτήρα. Παρέστη στὴν Πασχαλινὴ ἐκδήλωση στὴν πλατεία τῆς Μητροπόλεως στό Παραλίμνι.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀβίων στό Αὐγόρου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴν Ἐκδήλωση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στό πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ στό Παραλίμνι.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Προκοπίου στό Μετόχιο τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στὴ Λευκωσία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Προκοπίου στό Μετόχιο τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στὴ Λευκωσία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴ συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στὴν ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Δρος Κλείτου Ἰωαννίδη στό νέο Συνοδικό τοῦ Μετοχίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στὴ Λευκωσία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τῆς Σταυροπροσκυνήσεως στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Προκοπίου στό Μετόχιο τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στὴ Λευκωσία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν ἱερό ναὸ ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸν Κάτω Πύργο Τηλλυρίας καὶ ἐκφώνησε τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Προκοπίου στό Μετόχιο τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στὴ Λευκωσία, κήρυξε τὸν θεῖο λόγο καὶ χειροτόνησε σέ διάκονο τὸν κ. Νικόλαο Παζαρά, ἀπόφοιτο τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη δοξολογίας στὸν ἱερό ναὸ ἁγίου Ἐπιφανίου στὶς Κεντρικὲς Φυλακὲς καὶ τέλεσε Τρισάγιο στά Φυλακισμένα Μνήματα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία τής Κυριακῆς τῶν Βαΐων στόν ἱερό ναό ἀγίου Προκοπίου, στό Μετόχιο τῆς ἱεράς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου στή Λευκωσία καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΗΣΑΪΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινῆς κ. Ησαΐας λειτούργησε στον ἱερό ναό του Αγίου Προκοπίου στο Μετόχιο Κύκκου στη Λευκωσία, κήρυξε τον θεῖο λόγο και τέλεσε το μνημόσυνο του αιμνήστου Ηγουμένου της Ιεράς Μονῆς Αποστόλου Βαρνάβα, Γέροντος Γαβριήλ.

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού της Συγχωρήσεως στον ἱερό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά και μίλησε με θέμα: «Πνευματικά μηνύματα από την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών στον ἱερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Τσέρι, ανέγνωσε την Α΄ Στάση και κήρυξε τον θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτούργησε στον ἱερό ναό της Αγίας Ειρήνης στο Φαρμακά, κήρυξε τον θεῖο λόγο και τέλεσε το εθνικό μνημόσυνο του Υπαρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α Γρηγόρη Αυξεντίου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στο Μαθητικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Β΄ Περιφερειακό Γυμνάσιο Λευκωσίας.

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών στον ἱερό ναό του Αγίου Νεοφύτου στην Ανθούπολη ανέγνωσε την Β΄ Στάση και κήρυξε τον θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτούργησε στον ἱερό ναό του Προφήτη Ηλίου στους Αγίους Τριμιθιάς, κήρυξε τον θεῖο λόγο και τέλεσε το εθνικό μνημόσυνο του Ἡρώα της Ε.Ο.Κ.Α Ευαγόρα Παλληκαρίδη.

Παρέστη σε Φιλανθρωπική Εκδήλωση που διοργάνωσε ο Χριστιανικός Σύνδεσμος Γυναικών «Άγιος Νικόλαος» Επισκοπεῖται και μίλησε με θέμα: «Ο Εκκλησιασμός ως κέντρο της ενοριακῆς ζωῆς».

ΤΕΤΑΡΤΗ
19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτούργησε κατά τη θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου στο Επισκοπεῖο, κήρυξε τον θεῖο λόγο και τέλεσε το μνημόσυνο του αιμνήστου Οικονόμου Γεωργίου Κίτσιου.

ΠΕΜΠΤΗ
20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη στις εκδηλώσεις που διοργάνωσαν από κοινού η Ιερά Μητρόπολις Ταμασού και η Πολιτική Ἄμυνα Κύπρου προς τιμήν της Παναγίας της Διασώστριας και απηύθυνε χαιρετισμό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών στον ἱερό ναό του Αγίου Γεωργίου στη Βαβατσίνα, ανέγνωσε την Γ΄ Στάση και κήρυξε τον θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη σε φιλανθρωπική εκδήλωση που διοργάνωσε η Γ.Ο.ΔΗ.Κ. και μίλησε με θέμα: «Ο ρόλος των χριστιανῶν γυναικῶν στην εποχή των μνημονίων».

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτούργησε στον ἱερό ναό της Αγίας Βαρβάρας στην Αγία Βαρβάρα και κήρυξε τον θεῖο λόγο.

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού στην Ιερά Μονή του Αγίου Ηρακλείδιου και κήρυξε τον θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό της Παναγίας Ευαγγελιστρίας στην Κλήρου και κήρυξε τον θείο λόγο. Στη συνέχεια προέστη της Πανηγυρικής Δοξολογίας για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821 στον ίδιο ιερό ναό. Τον Πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Φιλόλογος κ. Γεώργιος Παναγή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Χαιρετισμών στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στο Αρεδιού, ανέγνωσε την Δ' Στάση και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό της Παναγίας στο Παλαιχώρι και κήρυξε τον θείο λόγο. Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού στον ιερό ναό της Αγίας Βαρβάρας στην Αγία Βαρβάρα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Είχε συνάντηση με τον Υπάτο Αρμοστή της Μεγάλης Βρετανίας στην Κύπρο. Παρέστη σε εκδήλωση για τις Εθνικές Επετείες της 25ης Μαρτίου και της 1ης Απριλίου, που διοργάνωσε ο Εθνικός Σύλλογος «Παντελής Κατελάρης» Επισκοπείου και απηύθυνε χαιρετισμό.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΗΣΑΪΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας προέστη της πανηγυρικής Δοξολογίας στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά και στη συνέχεια δέχτηκε τον χαιρετισμό παρέλασης μαθητών, σωματείων και άλλων οργανωμένων συνόλων, μπροστά από τα Γραφεία της Μητροπόλεως. Τον Πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Έντιμος Διευθυντής του Γραφείου του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Παναγιώτης Αντωνίου, με τον οποίο, στη συνέχεια, ο Πανιερώτατος κατέθεσε στεφάνους στα φυλακισμένα Μνήματα.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Μεγάλου Κανόνος στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον ιερό ναό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στην Πάνω Λακατάμεια.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου στην Πάνω Λακατάμεια, κήρυξε τον θείο λόγο και τέλεσε το μνημόσυνο του αείμνηστου Υπουργού Παιδείας Άκη Κλεάνθους.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Κάτω Μονή και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στον Συνοικισμό Ανθουπόλεως, κήρυξε τον θείο λόγο και χειροτόνησε σε Διάκονο τον Ιεροσπουδαστή Μάριο Νεοφύτου.

Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον ιερό ναό του Αγίου Προκοπίου Μετοχίου Κύκκου.

Μ. ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Νυμφίου στον ιερό ναό της Αγίας Παρασκευής στους Εργάτες και κήρυξε τον θείο λόγο.

Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε την Προηγιασμένη θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Φικάρδου και κήρυξε τον θείο λόγο.

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ευχελαίου και του Νιπτήρος στον ιερό ναό των Αγίων Νόμωνος και Βηχιανού στην Ανάγνυα και κήρυξε τον θείο λόγο.

Μ. ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος (Αχερά).

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Παθών στον ιερό ναό της Αγίας Μαρίνης στον Αναλιόντα και κήρυξε τον θείο λόγο.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και του Εσπερινού της Αποκαθλώσεως στον ιερό ναό της Παναγίας στην Αγκοκηπιά.

Το εσπέρας προέστη της ακολουθίας του Επιταφίου στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου στην Κάτω Δευτερά

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Νικολάου στο Επισκοπεϊό.

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Αναστάσεως και στη συνέχεια τέλεσε τη θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά .

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τον Εσπερινό της Αγάπης στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Νικολάου στο Επισκοπεϊό. Κατά τη διάρκεια του Εσπερινού αναγνώστηκε το Ευαγγέλιο της Αναστάσεως σε διάφορες γλώσσες. Στη συνέχεια ο Πανιερώτατος μοίρασε στο εκκλησίασμα πασχαλινά αυγά και αντάλλαξε με όλους τις εόρτιες ευχές.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό της Παναγίας στα Πέρα Ορεινής και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθούντος κ. Βαρνάβας χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Α' Στάσης των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στο παρεκκλήσιο της Αγίας Παρασκευής στη Μοσφιλωτή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Β' Στάσης των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος στο Μαρί.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Παρασκευής στη Μοσφιλωτή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία της Γ' Στάσης των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Μοσφιλωτής.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού Άνω Λευκάρων.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον Ιερό Ναό Αγίου Έπιφανίου Όλυμπίων και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού στον πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

Ἀκολούθως, προσέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821. Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ κ. Παναγιώτης Κορνιλιάκης, Δημοτικός Σύμβουλος τοῦ Δήμου Ἀχαρνών.

ΠΕΜΠΤΗ
27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῆς Δ' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Ἱερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ Ἄνω Λευκάρων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῆς Δ' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στὸν Ἱερό Ναό Παναγίας Κάτω Λευκάρων.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίας Μαρίνης Πυργῶν καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ
4-5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας τέλεσε ἀγρυπνία, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, στὸ παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Ἐλευθερώτριας καὶ Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ Μοσφιλωτή.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἐπιφανίου Ὀλυμπίων καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας χειροτόνησε σὲ πρεσβύτερο τὸν διάκονο Διομήδη Παπουῆ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στὸν Ἱερό Ναό Παναγίας Ἀθαίνου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱερό Ναό Ἀναστάσεως Σωτήρος Χριστοῦ Ἀλάμπρας.

Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου Λεμεσοῦ.

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱερό Ναό Παναγίας Σιάς.

Μ. ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ Μοσφιλωτή.

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς Νήσου.

Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τὴ θεία Λειτουργία τῶν προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ Μοσφιλωτή.

Τέλεσε τὸ Μυστήριο τοῦ Ἀγίου Εὐχελαίου στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Μηνᾶ Βάβλας.

Μ. ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ Μοσφιλωτή.

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίας Μαρίνης Ψεματισμένου.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία τών Μεγάλων Ώρών και του Έσπερινού της Αποκαθλώσεως στον Ίερό Ναό Αγίου Μοδέστου Κοφίνου.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έπιταφίου στον Ίερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Έλένης Ίδαλιου.

Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
19-20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως Πέρα Χωρίου.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Αναστάσεως και ακολουθως τέλεσε τη θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ίδαλιου.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού της Αγάπης στον Ίερό Ναό Αγίου Επιφανίου Όλυμπίων.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Παρασκευής στη Μοσφιλωτή.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στην Ίερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιώτισσης Λεμεσοῦ.
Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό Αγίου Γεωργίου (Χαβούζας) Λεμεσοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στην πανηγυρίζουσα Ίερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου Λάρνακος.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014**

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας κύριος Χριστοφόρος λειτουργήσε στην ιερά Μονή Παναγίας Τροοδιτίσσης και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Κατά την Α' Στάση τών Χαιρετισμών χοροστάτησε στον ιερό ναό Άρχαγγέλου Μιχαήλ στά Λατσία και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Αγίου Νεκταρίου στην Άγλαντζιά και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Κατά την Β' Στάση τών Χαιρετισμών χοροστάτησε στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής Λευκωσίας και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Αγίων Αναργύρων Λευκωσίας και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Κατά την Γ' Στάση τών Χαιρετισμών χοροστάτησε στο ιερό παρεκκλήσιο του Αγίου Πνεύματος (έντός του Πανεπιστήμιο Κύπρου) και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Παλουριωτίσσης και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Μέ την εύκαιρία της έορτής του Εὐαγγελισμού της Θεοτόκου λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Παλουριωτίσσης και κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Κατά την Δ' Στάση τών Χαιρετισμών χοροστάτησε στόν ιερό ναό Ἀγίων Ὁμολογητῶν Λευκωσίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στόν ιερό ναό Ἀγίου Βασιλείου Στροβόλου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου χοροστάτησε στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου στήν Ἀγλαντζιά καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Κατά τήν Ε' Κυριακή τών νηστειῶν λειτουργήσε στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Φιλίππου στά Λατσία καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τήν Κυριακή τών Βαΐων λειτουργήσε στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Μάρκου στόν Ἀρχάγγελο καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας χοροστάτησε καί κήρυξε στόν ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης Λευκωσίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τό ἑσπέρας τῆς Μ. Δευτέρας στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Δασούπολης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τό ἑσπέρας τῆς Μ. Τρίτης στόν ιερό ναό Ἀγίου Ἀρσενίου Λευκωσίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τό ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης στόν ιερό ναό Ἀγίου Γεωργίου στήν Ἀγλαντζιά καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε τή Μεγάλη Πέμπτη στόν ιερό ναό Παναγίας Μακεδονιτίσσης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.
Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας χοροστάτησε στόν ιερό ναό Ἀγίας Παρασκευῆς στή Λακατάμεια καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε τή Μεγάλη Παρασκευή στόν ιερό ναό Ἀγίου Γεωργίου Λατσιῶν καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.
Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας χοροστάτησε στόν ιερό ναό Ἀγίου Νεκταρίου στήν Ἀγλαντζιά.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καί κήρυξε τό Μέγα Σάββατο στόν ιερό ναό Ἀγίου Νεκταρίου στήν Ἀγλαντζιά καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα στόν ιερό ναό Ἀγίας Τριάδος στήν Ἀγία Τριάδα Αἰγιαλούσης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Τό μεσημέρι τῆς ἴδιας ἡμέρας χοροστάτησε στόν ιερό ναό Ἀγίου Συνεσίου στό Ριζοκάρπασο καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Πάφου συμμετέσχε σέ ἀρχιερατικό Συλλειτουργο στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος ὁ Μητροπολίτης Πάφου, ὁ Ἐπίσκοπος Χύτρων καί ὁ Ἐπίσκοπος Μεσαορίας στόν καθεδρικό ναό Ἀγίου Θεοδώρου στήν Πάφο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Ἀγίου Λαζάρου στή Λάρνακα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΣΑΒΒΑΤΟ 1
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος λειτουργήσε στοῦ ἐξωκκλήσιου Ἀγίου Νικολάου Πόλεως Χρυσοχοῦς καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Ἀγίου Μάμαντος Περιστερώνας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τή Β' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στον ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Ἀγίας Μαρίας στήν ὁμώνυμη κοινότητα στή Χρυσοχοῦ καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τή Γ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στον ιερό Ναό Παναγίας Χρυσελευσῆς στή Γιόλου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 23
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ στοῦ Φοινί καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ 24
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας στον Κάθηκα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ 25
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς, κήρυξε τόν θεῖο λόγο καί προσέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν Ἐθνική Επέτειο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τή Δ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου στον ιερό Ναό Ἀγίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας στή Μανδριά καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 30
ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου στήν ὁμώνυμη κοινότητα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος προσέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν Ἐθνική Επέτειο στον ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε ἅπανα τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στον ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Συνοικισμοῦ Καμάρων στή Λάρνακα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συλλειτουργήσε μέ τόν Μητροπολίτη Κιτίου κ. Χρυσόστομο στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Ἀγίου Λαζάρου στή Λάρνακα.

Τό ἑσπέρας συγχοροστάτησε μέ τόν Μητροπολίτη Κιτίου κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στον ἴδιο ιερό Ναό.

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ
13 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Λειτουργήσε στόν ιερό Ναό Ἀγίου Μάμαντος στήν Περιστερώνα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά την Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ἴδιο ιερό Ναό.

**Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τέλεσε τή Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων στόν ιερό Ναό Ἀγίου Μάμαντος στήν Περιστερώνα.

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ιερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου στόν Μούτταλο στήν Πάφο καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

**Μ. ΤΡΙΤΗ
15 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ιερό Ναό Παναγίας Χρυσελευούσης στή Γιόλου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

**Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Πέμπτης στόν ιερό Ναό Ἀγίου Μάμαντος στήν Περιστερώνα.

**Μ. ΠΕΜΠΤΗ
17 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Λειτουργήσε στόν ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τῶν Παθῶν στόν ἴδιο ιερό Ναό.

**Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως στόν ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου στόν ἴδιο ιερό Ναό.

**Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Λειτουργήσε στόν ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Λειτουργήσε στόν ιερό Ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πόλεως Χρυσοχοῦς.

Τό μεσημέρι συγχοροστάτησε μέ τόν Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Θεοδώρου στήν Πάφο.

**ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τό ἐσπέρας χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Ἀγίων Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης στόν Παχύαμμο.

**ΤΡΙΤΗ
22 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Λειτουργήσε στόν πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Ἀγίων Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης στόν Παχύαμμο καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

Τό ἐσπέρας συγχοροστάτησε μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο καί τόν Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Θεοδώρου στήν Πάφο.

**ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Συλλειτουργήσε μέ τόν ἐορτάζοντα Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο καί τούς Επισκόπους Καρπασίας κ. Χριστοφόρο, Χύτρων κ. Λεόντιο καί Μεσαορίας κ. Γρηγόριο στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Θεοδώρου στήν Πάφο.

**ΠΕΜΠΤΗ
24 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ στό πανηγυρίζον ἐξωκκλήσιο Ἀγίου Μάρκου στή Γιόλου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

**ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΔΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Λειτουργήσε στόν ιερό Ναό Ἀγίου Θωμᾶ στήν ὁμώνυμη Κοινότητα.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ τῆς κοινότητος Ἀκρωτηρίου καί χειροτόνησε εἰς Πρεσβύτερο τόν εὐλαβέστατο Διάκονο π. Ἀνδρέα Γεωργίου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τήν Α΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Παναγίας Πυργωτίσσης τῆς κοινότητος Πύργου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα στό Συνοικισμό Ἁγίου Ἰωάννη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τή Β΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Γερμασόγειας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς κοινότητος Ἐπισκοπῆς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τήν Γ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Παναγίας τῆς κοινότητος Αἰγροῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ τῆς κοινότητος Ἀκρωτηρίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Συνοικισμοῦ Πάνω Πολεμιδιῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατὰ τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Εὐαγγελίστριας Πολεμιδιῶν.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Εὐαγγελίστριας Πολεμιδιῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καί ἀνέγνωσε τήν Δ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο στόν ἱερό ναό Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στόν περίβολο τοῦ Νέου Νοσοκομείου Λεμεσοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου Φραγκοῦδη.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαίρᾶ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Ἀγίου Ἀρσενίου Καππαδόκου τῆς κοινότητας Κυπερούντας. Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ιερό ναό Ἀγίου Σπυρίδωνα.
ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ιερό ναό Προφήτη Ἡλίας Ποτ. Γερμασόγειας.
ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν ιερό ναό Ἁγίας Τριάδος.
ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ Νηπτήρος στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Λουκᾶ, Ἁγίας Μαρίνας καί Ἀγίου Θύρσου στό Συνοικισμό Ἀγίου Ἀθανασίου.
ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί Ἀγίου Ἀρτεμίου. Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν τοῦ Κυρίου μας στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μ. Γειτονιάς.
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν, τοῦ ἑσπερινοῦ καί τῆς Ἀποκαθλώσεως στόν ιερό ναό Ἀγίου Ἐλευθερίου Μέσα Γειτονιάς. Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου στόν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας.
ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Παναγίας Χρυσοπολίτισσας τῆς κοινότητας Ὑψωνα.
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἀναστάσεως καί ἀκολούθως τέλεσε τή θεία Λειτουργία στόν προσκυνηματικό ναό Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης παρά τήν κοινότητα Ἀγίου Τύχωνα. Συγχοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στό μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς) μετά τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Προέστη ἀγρυπνίας καί συλλειτουργῆσε μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρο στό ιερό Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου στή Ἱεροσόλυμα.
ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014	Τέλεσε τή θεία Λειτουργία στήν ιερά μονή Παναγίας Γλωσσᾶ παρά τήν κοινότητα Κελλακίου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΗΔΡΑΣ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΧΑΙΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΕΣ ΜΑΡΤΙΟΥ-ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ο Επίσκοπος Λήδρας καί Ηγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Παναγίας τοῦ Μαχαίρα κύριος Επifάνιος λειτούργησε καθ' ὅλες τῆς Κυριακές καί τῆς εορτές των μηνῶν Μαρτίου καί Ἀπριλίου καί χοροστάτησε κατά τῆς ἱερῆς Ἀκολουθίας των Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαίρα.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΥΤΡΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΤΕΤΑΡΤΗ
5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Επίσκοπος Χύτρων και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου κύριος Λεόντιος παρέστη σε εκδήλωση μνήμης για την συμπλήρωση 60 χρόνων από την πρώτη μεταφορά όπλων και πυρομαχικών στην ακτή «Βρέξη» της Χλώρακας από την Ελλάδα. Ο ομιλητής, κ. Κλεόβουλος Παπακώστα, κοινοτάρχης Χλώρακας, έκανε μια ιστορική αναφορά και εξήρε το πνεύμα τής αυτοθυσίας των πρώτων Μελών τής ΕΟΚΑ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσοαιματούσης Χλώρακας, όπου προέστη και του εθνικού μνημοσύνου του ήρωα της κοινότητας υπολοχαγού Γ. Αζίνα, που έπεσε στις μάχες του Γράμμου στην Ελλάδα.

Ο Επίσκοπος Χύτρων και Ηγούμενος τής Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου κύριος Λεόντιος καθ' όλες τις λοιπές Κυριακές και τις εορτές τού μηνός Μαρτίου λειτουργήσε στην Ιερά Μονή τού Αγίου Νεοφύτου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΥΤΡΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στην πανηγυρική Δοξολογία που τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου, με την ευκαιρία της επετείου της έναρξης του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Προέστη της ακολουθίας του Ακαθίστου ύμνου και ανέγνωσε την πρώτη στάση των Χαιρετισμών της Θεοτόκου στην Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Επισκέφθηκε τους ασθενείς του Νοσοκομείου Πάφου μαζί με τον Μακαριώτατο, τον Έπαρχο Πάφου, το Δήμαρχο Πάφου και μέλη του Συμβουλίου Επισκέψεων και Ευημερίας των Ασθενών του νοσηλευτηρίου.

ΤΡΙΤΗ
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε κατά τον εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Στεφάνης (Μετόχιο Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου).

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συλλειτουργήσε στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Θεοδώρου Πάφου με τον εορτάζοντα τα ονομαστήριά του Πανιερότατο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο και τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Καρπασίας κ. Χριστοφόρο, Αρσινόης κ. Νεκτάριο και Μεσαορίας κ. Γρηγόριο.

ΤΡΙΤΗ
29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη σε σεμνή τελετή που οργάνωσαν το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων (Τμήμα Αρχαιοτήτων), το Υπουργείο Πολιτισμού και η Εκκλησία της Γεωργίας, στον αρχαιολογικό χώρο της Παναγίας Χρυσογαλιωτίσσης, (παλαιό μετόχιο της Γεωργιανής Εκκλησίας), παρά το χωριό Γυαλιά, που έγινε με την ευκαιρία της ολοκλήρωσης των ανασκαφών και της παρουσίασης προστατευτικού στεγάστρου.

Ο Επίσκοπος Χύτρων κύριος Λεόντιος τις Κυριακές, τις μεγάλες εορτές και τις ιερές ακολουθίες τής Μεγάλης Εβδομάδος τού μηνός Απριλίου λειτουργήσε ή χοροστάτησε στην Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία στην ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή μονή του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου στο Έσσεξ στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΤΡΙΤΗ
4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως δέχτηκε επίσκεψη ομάδας Κυπρίων (55 ατόμων) της Ευρωβουλευτού κας Αντιγόνης Παπαδοπούλου στα Γραφεία της Αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Κύπρου.

ΤΡΙΤΗ
4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη σε δείπνο κατόπιν προσκλήσεως της Ευρωβουλευτού κας Αντιγόνης Παπαδοπούλου στο Ευρωκοινοβούλιο.

ΠΕΜΠΤΗ
6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως φιλοξένησε τη συνάντηση της Επιτροπής Αντιπροσωπειών των Ορθοδόξων Εκκλησιών στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς στα Γραφεία της Εκκλησίας της Κύπρου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συμετέσχε την Κυριακή της Ορθοδοξίας σε Αρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μητροπολίτη Βελγίου κ. Αθηνάγορα και αντιπροσώπων από τις Ορθόδοξες Εκκλησίες της Ρωσίας, της Ρουμανίας, της Σερβίας και της Γεωργίας.

ΠΕΜΠΤΗ
13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Παρέστη και μίλησε σε εκδήλωση στα Ηνωμένα Έθνη στην Γενεύη στα πλαίσια της 25ης Συνεδρίας του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, που διοργανώθηκε από το Γραφείο της Ειδικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (OHCHR) με θέμα: «Πρωθώντας την Διαθρησκειακή Επικοινωνία».

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Schaerbeek Βρυξελλών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Συνάντησε την κα Michaela Di Bucci, αξιωματούχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό τον Επίτροπο Διεύθυνσης κ. Φούλε στα Γραφεία της Εκκλησίας της Κύπρου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ουτρέχτης Ολλανδίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Maasmechelen Βελγίου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Schaerbeek Βρυξελλών.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Αρσενίου Καππαδόκου στη Δασούπολη Λευκωσίας.

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ Λατσιών.

Ακολουθία του Νυμφίου. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Μ. Δευτέρας στον ιερό ναό Αγίου Σάββα Λειβαδιών Λάρνακας.

**ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία του Νυμφίου. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Μ. Τρίτης στον ιερό ναό Αγίου Νεκταρίου Λεμεσού.

**ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία του Νυμφίου. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Μ. Τετάρτης στον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνα Συνοικισμού Στροβόλου.

**ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία του Νιπτήρος. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Μ. Πέμπτης στον ιερό ναό Αγίου Σάββα Ύψωνα Λεμεσού.

**ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Οδηγήτριας Πέρα Ορεινής.

**ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία των Παθών. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Μ. Παρασκευής στον ιερό ναό Παναγίας Καθολικής Λεμεσού.

**ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία των Ωρών. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία των Ωρών και του Εσπερινού της Αποκαθηλώσεως στον ιερό ναό Αγίων Ομολογητών Λευκωσίας.

**ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ακολουθία του Επιταφίου. Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου του Μ. Σαββάτου στον ιερό ναό Αγίου Παντελεήμονος Μακεδονίτισσας.

**ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας Παλουριώτισσας.

**ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου της Αναστάσεως και ακολούθως τέλεσε τη θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Ακρόπολης.

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ
ΑΓΑΠΗΣ
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως συμμετέσχε στην ακολουθία του εσπερινού της Αγάπης στον καθεδρικό ναό του Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Λευκωσίας.

**ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014**

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως τέλεσε τη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Μαλούντας Λευκωσίας.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος λειτούργησε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. Ἁγίας Παρασκευῆς στῇ Λακατάμεια.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Α΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ. Ν. Ἀποστόλου Βαρνάβα τῆς Σχολῆς Τυφλῶν στὸ Στρόβολο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας στὸ Στρόβολο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴ Β΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ. Ν. Ἀποστόλου Ἀνδρέα στὸ συνοικισμὸ Στροβόλου 3.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. Ἀποστόλου Ἀνδρέα στὸ Πλατὺ Ἀγλαντζιάς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Γ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Χαραλάμπους Αὐτοστέγασης Γερίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. Τιμίου Σταυροῦ στὰ Πάνω Λεύκαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Τὸ ἑσπέρας συγχοροστάτησε μὲ τὸν Μακαριώτατο στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Ἀγλαντζιάς.

ΤΡΙΤΗ
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Ἀγλαντζιάς καὶ προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τῆς 25ης Μαρτίου 1821.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Χοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τὴν Δ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Φιλίππου στὸ Συνοικισμὸ Ἀπ. Ἀνδρέου στὰ Λατσίᾶ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

Λειτουργήσε καὶ κήρυξε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Ἐλευθερίου στὸ Συνοικισμὸ Λατσιῶν.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

ΤΡΙΤΗ
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Παρέστη στῇ Δοξολογίᾳ ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1955 στὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συγχοροστάτησε μὲ τὸν Σέβ. Ἀρχιεπίσκοπο Bialystok κ. Ἰάκωβο κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Bialystok, στὴν Πολωνία.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συγχοροστάτησε μὲ τὸν Σέβ. Ἀρχιεπίσκοπο Bialystok κ. Ἰάκωβο στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὸν Ὅρθρο στὸν ἴδιο Ἱερό Ναό.

ΚΥΡΙΑΚΗ,
6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

Συλλειτουργήσε μὲ τὸν Σέβ. Ἀρχιεπίσκοπο Bialystok κ. Ἰάκωβο, στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Bialystok στὴν Πολωνία. Συγχοροστάτησε μὲ τοὺς Ἐπισκόπους Wofynski (Ουκρανίας) κ. Βλαδίμηρο καὶ Σούμπραλς κ. Γρηγόριο στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὸν Ὅρθρο στὴν Ἱ. Μ. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Σούμπραλς στὴν Πολωνία.

- ΔΕΥΤΕΡΑ**
7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Συλλειτουργήσε με τόν Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Bialystok κ. Ίάκωβο καί τούς Ἐπισκόπους Wofynski (Ουκρανίας) κ. Βλαδίμηρο καί Σούμπραλς κ. Γρηγόριο στήν ἴδια Ἱερά Μονή.
- ΚΥΡΙΑΚΗ,**
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου, στή Λευκωσία. Τό ἑσπέρας χοροστάτησε καί κήρυξε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος, Μακεδονιτίσσης.
- ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Τό ἑσπέρας χοροστάτησε καί κήρυξε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Παύλου στόν Ἅγιο Δομέτιο.
- ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ**
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Τέλεσε τή θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων καί κήρυξε στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Χαραλάμπους Αὐτοστέγασσης Γερίου. Τό ἑσπέρας χοροστάτησε καί κήρυξε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, στόν Ἱ. Ν. Παναγίας Φανερωμένης στή Λευκωσία.
- ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ**
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε καί κήρυξε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Νηπιῆρος, στόν Ἱ. Ν. Ἀγίων Πάντων Μακεδονιτίσσης.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Ἐγκωμης. Τό ἑσπέρας χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Ἀχράντων Παθῶν στόν Ἱ. Ν. Ἀποστόλου Βαρνάβα Δασουπόλεως.
- ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε, καί κήρυξε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Δεσποτικῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθλώσεως στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Λυκαβηττοῦ. Τό ἑσπέρας χοροστάτησε, κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου, στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου στή Λευκωσία.
- ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ**
19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε καί κήρυξε, κατά τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀναστάσεως, στόν Ἱ. Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας στό Στρόβολο.
- ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**
20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Συλλειτουργήσε με τήν Α. Μ. τόν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου στή Λευκωσία. Συγχοροστάτησε με τὸ Μακαριώτατο καί τόν Ἐπίσκοπο Νεαπόλεως κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στόν Καθεδρικό Ναό Ἀγίου Ἰωάννου στή Λευκωσία.
- ΔΕΥΤΕΡΑ 21**
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν τουρκοκρατούμενο Ἱ. Ν. Παναγίας Τραχυνίου Κυθρέας.
- ΤΡΙΤΗ**
22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε καί κήρυξε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Λατσιῶν, ὅπου ἐόρτασαν ἑνδεκα ἐνορίες τῆς κατεχόμενης Ἀρχιεπισκοπικῆς περιφέρειας τόν Μεγαλομάρτυρα Ἅγιο Γεώργιο.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Συλλειτουργήσε με τόν Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο καί ἄλλους Ἀρχιερεῖς στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Θεοδώρου στήν Πάφο.
- ΠΕΜΠΤΗ**
24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν Ἱ. Ν. Ἀγίων Ἀθανασίου Μυρτέας Ἡλείας στήν Πελοπόννησο.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Συλλειτουργήσε με τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Ἀθανασίου, Πύργου Ἡλείας. Τό ἑσπέρας χοροστάτησε καί κήρυξε στήν Ἱερὰ Ἀγρυπνία στόν Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Γαστούνης Ἡλείας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
- Λειτουργήσε καί κήρυξε στόν Ἱ. Ν. Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁδοῦ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

ΔΙΟΡΘΩΤΕΟ ΛΑΘΟΣ.
ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2014
ΓΡΑΨΑΜΕ ΔΑΝΘΑΣΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ
ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΑΝΤΙ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

